

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

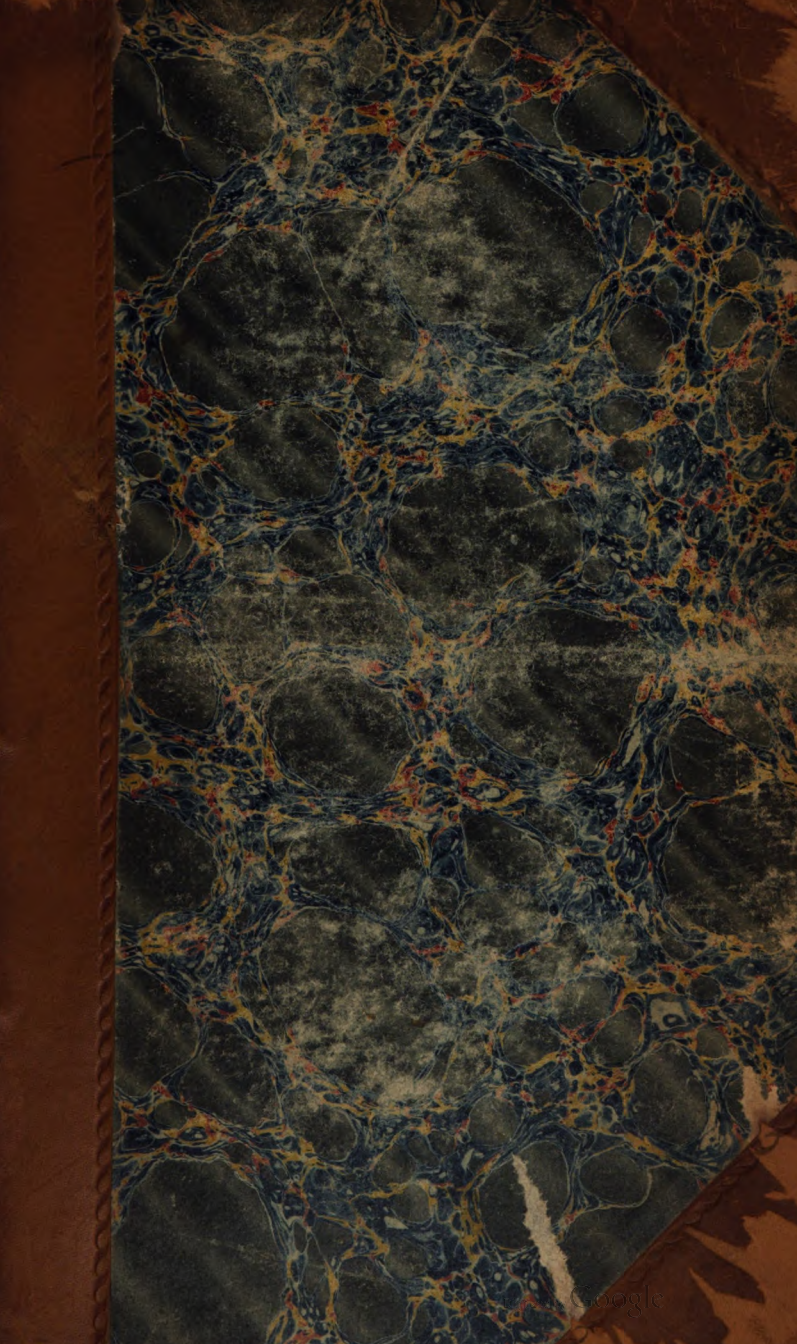
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

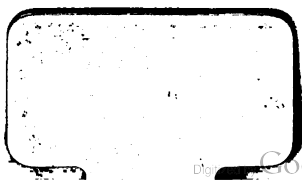
46.

1466.

46.

1466.

**SCYMNII CHII
PERIEGESIS
ET
DIONYSII
DESCRIPTIO GRAECIAE**

**EMENDAVIT
AUGUSTUS MEINEKE**

**BEROLINI
PROSTAT IN LIBRARIA FRIDERICI NICOLAI
MDCCCXLVI**

1466.

1001

K. LEHSIO

REGIMONTANO

S.

PRAEFATIO.

Graecorum scriptorum, qui historicarum vel geographicarum rerum explanationem iambico carmine complexi sunt, primus, quantum hodie sciri potest, extitit Apollodorus Atheniensis. huius exemplum, ut ipse fatetur, sequutus est Scymnus Chius, cuius Periegesin post utilissimam Letronni, viri eximii, operam denovo nuper edidit BFabricius. eum librum quum paullo accuratius inspexissem et haud pauca, quae vitata essent, a doctissimis editoribus praetermissa, alia autem non ita ut decebat administrata esse intellexissem, censuram editionis Fabricianae scribere decreveram, qua et corrupta emendarem et si quae in rebus obscura essent illustrarem. itaque per brumalium feriarum opportunitatem paullo li-

berius commentandi otium nactus, diligenter scripto mandavi quaecunque inter legendum nova mihi observare visus eram, eoque in labore tanto alacrius pergebam, quo gratius illud mihi curarum in Stephano Byzantio ponendarum *παρεμπόρευμα* obtigerat. ita nata est de impeditionibus Periegeseos locis commentatio critica, quam primo Bergkii et Caesaris Annalibus vel Schneidewini Philologo inserere, postea autem, quum paullo spissior evasisset, seorsim edere constitueram. verum quum criticas disquisitiones, praesertim de libro per paucis lecto, non magnopere expetitur iri mihi persuasissem, ipsam Periegesin, prout mihi emendanda visa est, commentationi subiicere brevique annotatione instruere placuit. ea in re magno mihi adiumento fuit accuratissima Parisini codicis, qui unus superest, collatio ab EMillero instituta *), cuius opibus ita usus sum, ut de apertis huius libri vitiis et quae iam Palatini apographi auctor correxisset, non-

*) Supplément aux dernières éditions des petits Géographes p. xvii et 291 sqq.

nisi ea afferrem, quae aliquam ob causam mihi memoratu digna viderentur, ceteris eiusdem codicis erroribus pariter ac Casauboniani apographi sordibus, a Fabricio diligentissime collectis, silentio praetermissis, iis autem, quae coniecturae ope sive ab aliis sive a me ipso emendata essent, religiose indicatis.

Scymno propter argumenti affinitatem, Le-tronni exemplo, addidi cui suum nuper nomen Lehrsius restituit, Dionysii descriptionem Graeciae, male habitam a librariis, nec melius a criticis, nunc autem, ut speramus, ita emaculatam, ut pleraque sine magna offensione legi posse videantur.

Hic finem praefandi facere possem, nisi de scriptore Periegeseos aliquid dicendum restaret. huius carminis fragmenta constat partim (vs. 1 — 747) in codice quem dixi Parisino, partim (vs. 724 — 978) ab anonymo auctore Peripli Ponti Euxini asservata esse. ac Peripli scriptor Periegesi ita usus est, ut eas carminis partes, quae ad Ponti oram spectarent, metri vinculis hic illic solutas suae orationi

intexeret, auctore operis nusquam ne verbo quidem memorato. nec magis Stephanus Byzantius, qui s. v. *Διονύσου πόλις* duos carminis nostri versus (753 sq.) laudavit, vel ipse codex Parisinus quidquam de auctoris nomine prodidit, ut qui in titulo libri nihil scriptum habeat nisi verba *εὐτυχῶς Μαρκιανῶ*, quae quamvis ad scriptorem Periegeseos nihil attineant, tamen causa extiterunt, cur Periegesis Marciano assignaretur ab eo, qui Parisini codicis apographum curavit Palatinum. hunc sequuti sunt, qui primam Periegeseos partem sub nomine Marciani Heracleotae evulgarunt, Davides Hoeschelius et Federicus Morellus, ille Augustae Vindel. a. MDC, Morellus autem Parisiis a. MDCVI. ab horum virorum iudicio merito dissenserunt, qui iisdem ferme temporibus eandem sententiam protulere, Lucas Holstenius et Isaacus Vossius, qui non modo alteram quam dixi partem ab eodem qui primam composuit scriptam esse intellexerunt, sed etiam auctorem carminis Scymnum Chium sibi repperisse visi sunt. quorum virorum au-

ctoritas hanc apud omnes vim habuit, ut de veritate novae opinionis nemo unus dubitaret, nisi quod Vindingus quaedam obiecissee fertur refutata a Dodwello Dissert. de Scymno §. 5. itaque operae pretium est videre quibus argumentis duumviri doctissimi sententiam suam communiverint. ac Lucas Holstenius, qui primus ea de re sententiam dixit, quum anno MDCXXX in Observationibus ad Porphyrii Vit. Pythag. p. 117 aliquot Periegeseos versus (810 — 819) tanquam »Scymni Chii geographi vetusti» versus attulisset, undecim annis post (MDCXLI) in notulis ad schol. Apollon. Rhod. IV, 284 paullo disertius mentem suam explicuit. sed huius verba antequam apponam, scholiastae locus afferendus est: τὸν Ἰστρον φησὶν (Apollonius) ἐκ τῶν Ὑπερβαρέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὁρᾶν — γινόμενον δὲ μεταξὺ Σκυθῶν καὶ Θρακῶν σχίζεσθαι· καὶ τὸ μὲν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλειν ρεῖθρον, τὸ δὲ εἰς τὴν ποντικὴν θάλασσαν ἐκπίπτειν, τὸ δὲ εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον. Σκύμνος δὲ

ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ περὶ Εὐρώπης (Paris. ἐν τῇ ις τῶν περὶ Εὐρώπης) αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμου (Paris. ἀπὸ ἐρήμων τόπων) φέρεσθαι τὸν Ἰστρον. Ῥίπαια δὲ ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς Καλλίμαχος »Ῥιπαιου πέμπουσιν ἀπ' οὐρεος, ἦχι μάλιστα.» Ἐρατοσθένης δὲ (Paris. ὡσαύτως Ἐρατοσθένης) ἐν τρίτῳ Γεωγραφικῶν ἐξ ἐρήμων τόπων ῥεῖν, περιβάλλειν δὲ νῆσον Πεύκην. ad haec igitur Holstenius ita commentatus est:

»Hic librorum numerus (ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ
 »περὶ Εὐρώπης) perspicue falsus. neque enim
 »Scymni Chii περιήγησις in libros divisa
 »fuit *), tantum abest ut de sola Europa se-
 »decim libros scripserit. extat enim [etiam?]
 »nunc magna opusculi pars, quae hactenus
 »sub falso Marciani Heracleotae nomine de-
 »lituit. quod huius loci auctoritate et indicio
 »primus omnium vero auctori vindicavi in no-
 »tis meis ad Porphyrium **). in MS fuerat

*) Atqui a Stephano Byz. s. v. Πάρος laudatur Σκύμνος ὁ Χίος ἐν πρώτῳ περιηγήσει.

**) His verbis Vossium carpere videtur, a quo inventi sui laudem sibi praeceptam existimabat. V. infra p. xiv.

» ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης, sicut pag. praece-
 » denti ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας idem Scymnus
 » laudatur [ad IV, 277. ὅτι δὲ Αἰγυπτίων
 » εἰσὶν οἱ Κόλχοι ἄποικοι, καὶ Σκύμνος ἐν
 » τοῖς περὶ Ἀσίας λέγει]. inde imperiti libra-
 » rii fecere ἐν τῇ ις pro ἐν τοῖς. quod deinde
 » voce expansa editum ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ. ne-
 » que minus corrupta sunt quae ex Scymno
 » de Istri cursu affert. nam pro illo ἀπὸ ἐρή-
 » μου φέρεσθαι τὸν Ἰστρον, scribendum ἀπὸ
 » ἐσπέρου. quod sequentia Callimachi verba
 » evincunt, quae Ripaeos montes ad ortum po-
 » nunt, contra ac Scymnus, cuius haec sunt
 » verba de Istro: κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἐσπε-
 » ρίων τόπων.» Ad postrema quod attinet,
 de Istri cursu quae in Periegesi dicta erant,
 his verbis perscripta servavit auctor Periplus:
 οὗτος ὁ Ἰστρος ποταμὸς κατέρχεται ἀπὸ
 τῶν ἐσπερίων τόπων, τὴν ἐκβολὴν πέντε
 στόμασι ποιούμενος, δυσὶ περισχιζόμενος καὶ
 εἰς τὸν Ἀδρίαν ῥεῖ. quorum priora, quae vs. 774
 sic edidi ἀφ' ἐσπερίων μόνος κατέρχεται τό-
 πων etc., nunc ita corrigenda arbitror:

κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἐσπερίων οὗτος τόπων,
τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος.

haec igitur Holstenius cum Scymnianis apud scholiastam ita conciliare conatus est, ut pro ἀπὸ ἐρήμου scribendum esse coniiceret ἀπὸ ἐσπέρου; eamque emendationem etiam necessariam esse existimat propter Callimachi testimonium de situ montium Rhipaeorum. atqui Callimachi versum scholia Parisina non eo loco habent, quo in editis legitur, sed ad vs. 287, quo ipso loco Apollonius Rhipaeos montes commemorat. omnino autem Holstenius a mente scholiastae aberravit, qui non hoc dicere voluit, apud Apollonium Istrum e septentrionalibus regionibus oriri, apud Scymnum autem ex occidentalibus, sed hoc potius, Apollonii Istrum in Scytharum et Thracum confiniis in duo scindi flumina, quorum alterum in Adriaticum alterum in Tyrrhenicum mare (εἰς τὴν καθ' ἑμᾶς θάλασσαν) effundi, apud Scymnum autem Istrum αὐτὸν μόνον, i. e. continuum neque in plura flumina discretum, e desertis regionibus deferri. hoc autem si Scymnus dixit, apertum

est longe aliam de Istri cursu sententiam sequutum esse scriptorem Periegeseos, qui et versu 664, de quo Comment. p. 16 dictum est, et eo ipso, de quo Holstenius disserit, loco satis ostendit, se eandem quam Apollonius de Istro in plura flumina diviso sententiam sequutum esse; quae res etiam clarius intelligeretur, si integer Periegetae locus servatus esset, qui non dubium est quin hoc dixerit, Istrum quinque ostiis in Pontum, duobus autem partim in Adriaticum partim in Tyrrhenicum mare effundi. itaque non tantum inter *περὶ* et *σχιζόμενος* (v. Comment p. 40), sed etiam inter *σχιζόμενος* et *καὶ εἰς Ἀδρίαν* aliquid omissum esse arbitror. his profligatis supervacaneum esse puto alteram, quam de librorum numero movit Holstenius, dubitationem refutare copiosius. ac coniecturae viri doctissimi non favere scholiastam Parisinum, qui haec ita scripta profert, *ἐν τῇ 15 τῶν περὶ Εὐρώπης*, iam a Schaefero monitum video. non negaverim tamen in numero erratum esse: quis enim serio sibi persuadeat, ullum unquam veterum

chorographorum, nedum obscuri nominis scriptorem et rarissime a Stephano ad partes vocatum, de sola Europa sedecim libros condidisse? itaque non vituperarem equidem, si quis non decimum sextum Scymni librum, sed sextum (ἐν τῇ 5 τῶν περὶ Εὐρώπης) a scholiasta commemoratum existimaret.

Audiamus nunc Isaacum Vossium, qui in praefatione ad Anon. Periplum a. MDCXXXIX scripta ita disseruit: »Scripsit Scymnus Chius »περιήγησιν Europae, Asiae, Libyae, libris »tribus *), versibus comicis. ex ea fragmen- »tum edidit doctissimus Hoeschelius. falsum »vero titulum praefert Marciani Heracleotae. »*constat hoc ex Stephano et aliis, qui »loca aliquot e Scymno citant.* Marciani »vero Heracleotae esse non potest. vixit enim »ille multis post Ptolemaeum aetatibus, cuius

*) Duobus an tribus libris Scymni periegesis comprehensa fuerit, incertum est. primum librum laudat Stephanus, unde consequens est fuisse etiam secundum. in primo de Europa, in secundo de Asia egerat: Libyam autem utrum singillatim tractaverit an cum Asia coniunctim, ad liquidum perducere non potest.

»compendium composuit, quod hodieque magna ex parte extat.» haec, igitur Vossius, qui si de illis *aliis aliquot Scymni loca citantibus* interrogatus esset, sat scio, praeter scholiastam Apollonii, de quo Holstenius disputavit, commemorare potuisset nullum. Stephanum autem quum opinioni suae defendendae advocat, sine dubio respexit ad ea quae is de Agatha, civitate Celtica, et de Martis insula, Colchis contermina, his verbis memoriae prodidit:

Ἀγάθη: πόλις Αἰγύων ἢ Κελτῶν. Σκύμνος δὲ Φωκαέων αὐτήν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

Ἄρεως νῆσος: πρὸς τοῖς Κόλχοις ἐν τῷ Πόντῳ. Σκύμνος ἐν Ἀσίᾳ.

Ac sane utrumque locum etiam in Periegesi nostra memoratum reperias, Agatham vs. 207 οἱ Μασσαλίαν κτίσαντες ἔσχον Φωκαεῖς Ἀγάθην Ῥοδανουσίαν τε, Martis insulam autem vs. 913 καθ' ἃς ἔρημος κειμένη [μικρὰ] παρήκει νῆσος Ἄρεως λεγομένη. atqui ex hoc utriusque chorographi consensu tanto mi-

nus suae sententiae argumentum ducere debebat Vossius, quum illud potius iustam admirationis causam habiturum esset, si de duobus scriptoribus in eiusdem argumenti explicatione occupatis alterutrum illorum locorum memoriam omisisse demonstrari posset.

Adhuc nihil allatum vidi, quod sive Holstenii sive Vossii sententiam confirmet; sunt vero quae eam aperte confutare videantur. nimirum Stephanus de Hermonassa, Bosporana civitate, haec habet: *Ἑρμώνασσα, νῆσος μικρά, πόλιν ἔχουσα ἐν τῷ Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ, Ἰώνων ἀποικον, ὡς ὁ περιηγητής* (Dionys. Per. 552). *ταύτην ὁ Σκύμνος καὶ Ἑρμῶνειαν καλεῖ.* at vero in nostra Periegesi vs. 841 sq. usitato nomine appellatur *Ἑρμώνασσα*, quae res Boeckhium Corp. Inscr. II p. 98 movit, ut alteram formam, si recte eius verba interpreter, ex deperdito quodam Scymni opere derivatam censeret, prudentius sane quam Fabricius, qui ipsum illud *Ἑρμῶνεια* Stephani ductu et indicio Periegetae nostro obtrusit invito. neque omittenda quae idem Stephanus

de Paro scripsit: Πάρος, νῆσος, ἣν καὶ πό-
 λιν Ἀρχίλοχος καλεῖ ἐν τοῖς ἐπωδαῖς — ἔστι
 καὶ ἄλλη Πάρος νῆσος Λιβυρνῶν, ὡς φῆσι
 Σκύμνος ὁ Χῖος ἐν πρώτῳ περιγῆσεως. eam
 vero insulam noster vs. 426 non Πάρον, sed
 aliorum scriptorum exemplo Φάρον appellat,
 quod minime probarem equidem si quis in
 Πάρον mutatum iret. multo autem gravius
 pro mea sententia testimonium habemus apud
 schol. Apollonii Rhod. IV, 284: οὐδεὶς δὲ
 ἱστορεῖ διὰ τούτου (Ἰστρου) τοὺς Ἀργοναύ-
 τας εἰσπεπλευκέναι εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασ-
 σαν, ἔξω Τιμαγήτου, ὃ ἠκολούθησεν Ἀπολ-
 λώνιος. ὁ μὲν γὰρ Σκύμνος αὐτοὺς διὰ Τα-
 ναΐδος πεπλευκέναι ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασ-
 σαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν
 ἐληλυθέναι. καὶ παρεκβολεύεται, ὡς ἄρα ἐλ-
 θόντες ἐπὶ τὴν ἡπειρον οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ
 σαυρωτήρων ἐπόμισαν τὴν Ἀργαί, μέχρις οὗ
 ἐπὶ θάλασσαν παρεγένοντο. de Tanai Pe-
 riegesis nostra dixit vs. 668 et 875 seq. lo-
 cis a Peripli scriptore servatis, ubi quum ni-
 hil de Argonautis afferatur, tolli quidem hic

a scholiasta dissensus potest ita ut, quae nihil suo consilio conducere vidisset, consulto ab Anonymo omissa dicas. at precaria haec est excusatio neque satis factura iis qui ipsa Periegetae verba inspexerint, quibuscum quo pacto illud de Argonautis episodium conglutinari possit minime apparet. accedit quod ipsa illa, quae e Scymno attulit scholiastes, nisi primitivam orationis formam prorsus immutatam dicas, ita comparata sunt, ut quomodo numeris illigata fuerint vix intelligas, praesertim quum illud ἐπὶ σαυρωτήρων exquisitius dictum sit, quam quod a scholiasta demum invectum esse videatur: quam quidem suspicionem etiam augeri fatebitur, qui ista in scholiis Parisinis ita referri viderit: Σκύμνος δὲ διὰ Τανάϊδος πεπλευκέναι φησὶν αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν ἀφικέσθαι. ἐλκύσαντες γάρ, φησὶν; αὐτὴν (τὴν Ἀργὴν) εἰς τὴν ἡπειρον καὶ ἄραντες ἐπὶ σαυρωτήρων ἐκόμισαν μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης. quid multa? tenemus ipsissima Scymni verba, non sane e carmine ducta, sed e prosaico

opere petita. nec dissimilis eorum est ratio quae leguntur apud Apollonium Hist. mirab. cap. 15. Σκύμνος (cod. Σκυτίνος) δὲ ὁ Χῖος τὴν Βρεταννικὴν νῆσον λέγει σταδίων εἶναι τετρακοσίων (τετρακισχιλίων?) τὸ περίμετρον. γίνεσθαι δ' ἐν αὐτῇ τὰ γεννήματα ἀπύρην, οἷον τὰς ἐλαίας πυρῆνας μὴ ἔχειν, μηδὲ βότρους γίγαρτον, μηδὲ τὰ ἐμφερῆ τούτοις. quorum postrema quamquam, qui ludere volet, haud magno negotio ad trimetros revocare poterit, e. c. in hunc modum,

οἷον ἐλάας *) πυρῆνας οὐκ ἔχειν λόγος,
οὐδ' αὖ βότρους γίγαρτον, οὐδὲ τὰμφερῆ
τούτοις —

tamen et violentior haec ratio esset et tum demum aliquam probabilitatis speciem habitura, si de metrica Scymniani operis forma aliunde certo constaret. denique corollarii loco addam quae servavit Herodianus Dict. solit. p. 19, 4. cuius verba adscribam, ut a Blochio et Dindorfio emendata sunt: τό τ' Ἰς ἐπὶ ποταμοῦ

*) Vid. Comic. Graec. vol. III p. 503.

κείμενον παρ' Ἡροδότῳ ἐκτεινόμενον ἔχει τὸ ἰ.
 οὔτω (i. e. ἐπὶ ποταμοῦ κείμενον) καὶ Σκύ-
 μνος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας περίπλῳ »εὐρέθη
 ἔχεται Κελένδερικ πόλις Σαμίων, καὶ ἱερὸν
 παρὰ τῇ πόλει Ἡρης (cod. νήρης) καὶ ἄλ-
 σος. Ἴς ποταμὸς παρὰ θάλασσαν ἔξεισιν. »
 ἔστιν Ἴς τῆς (καὶ τῆς?) Ἰταλίας, ὡς Πάρ-
 θαξ ἐν τῷ β' τῶν Ἰταλικῶν »ἐπεὶ δὲ ἀφί-
 κετο εἰς Ποσειδωνίαν ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ
 ποταμὸς Ἴς καλούμενος μέγας. » in his quae
 Scymno tribuuntur verba, manifestis solutae
 orationis vestigiis impressa, nullis unquam ma-
 chinis efficies ut ad tolerabilem metri speciem
 revocentur; et tamen trimetris ista includere
 praeter Cramerum in Description of Asia min.
 vol. II p. 327 instituit Letronnus, quorum co-
 natus noli quaerere quam infeliciter cesserint,
 Sardi venales, alius alio nequior! at corruptae
 voci εὐρέθη quid faciam non habeo, quae
 mihi quidem olim eo usque molesta fuit, ut
 eam pro parte loci Scymniani haberem, ἔχε-
 ται autem in Ἑκαταῖος mutandum existima-
 rem, cuius coniecturae fidem mihi facere vi-

debatur ionicum *Ἡροῦς*. at quid impedit quominus Scymnum ionicè scripsisse existimemus? ita respondit mihi consultus de Herodianèis Herodiani futurus editor, Lehrsius, simul ex hoc ipso loco se de diversitate Scymni et scriptoris Periegeseos coniecturam cepisse adiciens. qui quod de dialecto Scymniani operis coniicit, id erunt fortasse qui usu vocis *σαυρωτήρ* (p. XVIII), mihi quidem nisi apud Homerum et Herodotum nusquam lectae, confirmari putent. *EYPEΘΗ* autem ex *EYPON* corruptum videri potest, ut Herodianus scripserit: οὕτω καὶ [παρὰ] Σκύμνω ἐν τῷ τῆς Ἀσίας περίπλῳ εὗρον. nisi malis quod simplicissimum est, οὕτω καὶ Σκύμνος — εὗρεν, quod quin recte ita dici possit non dubitandum videtur. *εἰρηκεν* autem, quod Cramerus, vel *εὐρόθεν*, quod Letronnus coniecit, reiicendum est.

Effecisse mihi videor quod volebam, Scymnum, incertae aetatis geographum, auctorem extitisse periegeseos prosa oratione conscriptae; metrici autem operis, cuius satis magnam

partem adhuc superstitem habemus, quis auctor fuerit, latet aeternumque latebit, nisi certior alicunde lux affulserit. interim Scymni nomen retinendum putavi, utpote longo duorum saeculorum usu receptum; nam in his quoque rebus aliquid consuetudini tribuendum est.

Scrib. Berolini Idibus Martiis

a. MDCCCXLVI.

COMMENTATIO CRITICA
IN
SCYMNI CHII PERIEGESIN.

COMMENTATIO CRITICA
IN
SCYMNI CHII PERIEGESIN.

Postquam primis prooemii versibus scriptor perspicuitatem et brevilloquentiam cum suavitate coniunctam in primariis comicae dictionis virtutibus commemoravit, inde a versu quinto haec infert:

*Διὸ δὴ δοκιμάσας τὸ πιθανὸν τῆς λέξεως
σοί τε διὰ ταύτης ἐντυχεῖν ἐσπούδασα
καὶ διαλεγῆναι βραχέα, τό τε συνηγμένον
ἐκ περιγραφῶν ὠφέλιμον ἀναδοῦναι. τὸ δὲ
σύνταγμα κοινὴν πᾶσιν εὐχαριστίαν
διὰ σὲ παρέξει τοῖς θέλουσι μανθάνειν.*

In his quum alia obscura sunt, tum maxime illud ἐκ περιγραφῶν, pro quo codex habet ἐκ περιγράφως. Porro τὸ συνηγμένον necessario substantivum sibi poscit; denique εὐχαριστίαν παρέχειν non potest significare quod interpretes volunt

rem gratam facere. Ac scripsit ita demum Palatini apographi auctor; in codice enim est *πᾶσι τὴν εὐχαριστείαν.* idem versu sequente habet *παρέξων.* His adiutus nescio an ita haec refingenda sint:

τό τε συνηγμένον
εὐπεριγράφως ὠφέλιμον ἀναδοῦναι τόδε
σύνταγμα, κοινὴν πᾶσι τὴν εὐχρηστίαν
διὰ σέ παρέξων τοῖς θέλουσι μανθάνειν.

Verbis *σύνταγμα εὐπεριγράφως συνηγμένον* commode indicatur quod dicere voluit poeta, *scriptio ad modicum ambitum composita*, nisi quod subdubitari potest, an participio, *εὖ περιγράφων*, scriptor usus sit et postremo versu praestet *παρέξων.*

Vs. 43 — 46.

Ἔχει γὰρ ἐπιτρέχουσιν ἐν ἑαυτῇ χάριν
ὅταν ἱστορίαν ἢ λέξις ἐμμέτρως πλέκη.
ἐκεῖνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων
εἰς βασιλέως ἀπέθετο φιλαδέλφου χάριν.

Ita vs. 44 Fabricius edidit ad mentem Letronni, cuius haec verba sunt „le manuscrit porte *ὅταν ἱστορία καὶ λέξις ἐμμετρος πλέκη*; ce qui n'offre pas de construction. La correction *ἱστορίαν* est indispensable . . . si l'on n'aime mieux *ὅταν ἱστο-*

ρίαν ἢ λέξις ἐμμέτρως πλέκη.“ Accidit Letronno ceterisque Periegesios editoribus quod passim philologis accidere videas, ut, dum maioribus attendunt animum, saepe ne ea quidem cernant quae ante pedes posita sunt. Nihil in codicis lectione est quod non rectissime dictum sit, modo πλεκῇ scribatur pro πλέκη. Simile quid in sequenti versu Letronno usu venit, in quo quum codex habeat ἐκεῖνος μὲν οὖν, ille ἐκεῖνος οὖν quam, quod facillimum erat, κεῖνος μὲν οὖν scribere maluit; neque eam formam ab usu scriptoris nostri alienam esse docet vs. 652 κατὰ τοὺς λεγομένους κεῖσε Νηρήδων χορούς.

Vs. 50 sq.

Ἐγὼ δ' ἀκούων διότι τῶν μὲν βασιλέων
μόνος βασιλικὴν χρηστότητα προσφέρεις.

Non credo hic recte dictum esse τῶν μὲν βασιλέων, quibus verbis non video quid aliud opponi possit quam e. c. τῶν δὲ ιδιωτῶν οὐ. Id vero quum ineptum sit, apertum esse arbitror Scymnum scripsisse τῶν νῦν βασιλέων.

Vs. 61 — 63.

Οὐ δὲ σχεδὸν μάλιστα καὶ πεπεισμένος

*κατὰ λόγον ἦκω πρὸς σέ· κοινὴν γὰρ σχεδὸν
τοῖς φιλομαθοῦσιν ἀναδέδειχας ἐστίναν.*

Horum versuum primo propter *πείθεσθαι* cum secundo casu coniunctum uti poterant interpretes Herodoti I, 126. Sequentia etsi ut nunc scripta sunt nihil habent in quo iure offendas, dubito tamen an aliter poeta scripserit; in codice enim illa hoc ordine perscripta sunt: *πρὸς σε κατὰ λόγον ἦκω*. Eum ordinem primus immutavit scriba apographi Palatini, quod num recte factum sit propterea dubitandum videtur, quod in codice, si totorum versuum et particularum δέ et τέ traiectiones excipias, ne unum quidem transpositorum verborum exemplum reperiās. nec de nihilo est quod *σε* accentu caret, id quod observante Millero in hoc quidem codice certum est corruptelae indicium. His si addideris verba *πρὸς σε* haud dubie aptius in initio quam in fine poni, non male forsā coniecisse videbar:

*πρὸς σὴν κατὰ λόγον ἦκα (κοινὴν γὰρ σχεδὸν
τοῖς φιλομαθοῦσιν ἀναδέδειχας) ἐστίναν.*

Perfectum *ἦκα*, de quo Lobeckium ad Phrynichum p. 744 attulisse sufficiat, a Scymni usu non magis alienum videri debet quam hellenistica forma *ἔσχοσαν* qua usus est vs. 695.

Vs. 78.

Τίνες ἔκτισαν, κατὰ τίνας ᾤκισαν χρόνους.

Non debebat recipi e Boissonadi coniectura ᾤκισαν, pro quo codex recte habet ᾤκησαν, i. e. sedes novas occuparunt. In sequentibus operis sui ambitum et argumentum describens inter alia his utitur verbis vs. 90 sq.

ἀπλῶς θ' ἀπάντων ὀρικῶς διέξοδον,

καὶ τὴν ὅλην περίοδον ἐν ὀλίγοις στίχοις.

Ita enim in codice scriptum est. Letronnus autem et Fabricius ὠρικῶς i. e. καὶ ὀρικῶς scripsere de coniectura eius qui apographum curavit Palatinum. Verum adverbio nullus hic locus est. Mihi aliquando χωρίων scribendum videbatur; nunc malim fere:

ἀπλῶς θ' ἀπάντων ὅρια καὶ διέξοδον.

Fateor tamen ne hoc quidem satisfacere. Ac sunt etiam alia quae expedire frustra allaboravi, e. c. qui mox sequitur vs. 105 *ἔξει διαδόχους ἐπιμελεῖς εἰς τὸν βίον*, quibus verbis quae sententia subiecta sit doctiores viderint.

Vs. 116.

Ἐν πέντε βιβλίοις Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ.

Scribendum, ut codex habet, *βίβλοις*. Corripi

quidem potest syllaba ante βλ et γλ, sed ea lege, ne quae sequitur syllaba brevis sit. Itaque nihil offensionis habet quod vs. 265 legitur ἦν τὸ πρότερον μὲν ἑτερόγλωσσα βάρβαρα, vel vs. 277 κτίζουσι Νάξον οἱ Μεγαρεῖς δὲ τὴν Ὑβλαν. Eodem pertinet hoc Sopatri apud Athenaeum IV p. 175 c. τοῦ Σιδωνίου νάβλα, inuria tentatum a criticis, et Menandri fr. inc. 474 ἢ πολλὰ φάνλως περιβεβλησθαι πράγματα, itemque alia in Histor. Com. Graec. p. 295 apposita. Sequentē versu Καλλατιανῷ scribendum pro Καλατιανῷ, et vs. 118 καὶ τῷ Σικελῷ Κλέωνι, non autem καὶ Σικελικῷ. Codex καὶ τῷ Σικελικῷ.

Vs. 129 sq.

Ὡς ἂν θεατῆς οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος
ἢ κατὰ Σικελίαν κειμένων πολισμάτων.

Altero versu in codice habetur ἢ τῶν κατὰ Σικελίαν, quo quum numeros corrumpi vidisset Letronnus, Boissonadi coniecturam articulum delentis recipiendam duxit, non videns ea correctione vitium orationi inferri grammaticum. Quid scripserit Scymnus non dubium est quin ultro viri docti intellexissent, nisi et praecedentia et quae versibus supra positīs inferuntur neglexis-

sent. Alia enim aliis scriptoribus se debere dicit; esse vero etiam quae suoapte studio indagaverit et suis ipse introspexerit oculis, ut qui non Graeciam tantum et Siciliam obierit, sed etiam vicinas Adriatico mari terras, item Tyrrheniam καὶ τοὺς Σικελικοὺς καὶ πρὸς ἐσπέραν ὄρους. Ex his intelligitur ineptam esse in iis quos adscripsi versibus memoriam Siciliae, Scyrrum autem scripsisse:

ἡ τῶν κατ' Ἀσίαν κειμένων πολισμάτων.

Hoc enim ab eo, qui cum maxime in Bithynia versaretur, iure expectari poterat.

Vs. 159 — 61.

Ταύτη σύνεγγυς δ' ἐστὶ πόλις λαβοῦσα τήν
 Τυρίων παλαιῶν ἐμπόρων ἀποικίαν,
 Γάδειρ', ὅπου μέγιστα —

Horum versuum primus in secunda dipodia caesura frangitur trochaica, cuius quotquot in nostro carmine exempla reperiuntur, aut editorum vitio illata sunt (ut vs. 194 Ἰστρον τε καθηκόντων, 687 Δάρδανον δὲ λιπόντα, 709 ἔπειτα πόλεις, 743 Αἶμος δὲ μέγιστον, 806 εἶναι δὲ γεωργούς, 809 ἔρημον ὑπάρχειν, 889 κτίσις δὲ τυράννων, 941 εἴτ' ἐστι Σινώπη), aut alias ob causas cor-

ruptelae suspicionem movent, velut 93 ἄμα δ' ὠφέλειαν ἀποίσειτ' εὐχρηστον μαθῶν, ubi reponenda quae unice proba est forma ὠφέλειαν, et 865 τοῖς Βοσπόρου βασιλῆιον ἐπωνομασμένον, qui versus nisi gravius vitium traxit, ita corrigendus est ut ὠνομασμένον scribatur. De vs. 470 ἐξῆς διέξιμεν δὲ πάλιν τὴν Ἑλλάδα, suo loco dictum est. Restant vss. 286 et 319 ἔσχεν ἀποικίαν, 363 οἰκοῦσιν Ἰάπυγες et 481 καλοῦσιν ἀποίκους, quos verbo attigisse sufficit. Sed redeo ad eos de quibus dicere institui versus, quos quum codex ita scriptos exhibeat: ταύτης σύνεγγυς δ' ἐστὶ πόλις λαβοῦσα Τυρίων ἐμπόρων ἀποικίαν, Letronnus de Scaligeri coniectura παλαιῶν, de sua autem τὴν supplendum putavit, multo, ut mihi quidem videtur, consultius facturum, si ita locum exhibuisset:

ταύτης σύνεγγυς δ' ἐστὶν [ἐπιφανῆς] πόλις,
λαβοῦσα Τυρίων ἐμπόρων ἀποικίαν —

Hoc enim epitheto fere ornat Scymnus loca insigniora, ut vs. 340 Σύβαρις Ἀχαιῶν ἐπιφανῆς ἀποικία, 518 Κόρινθον οἰκίσαντες ἐπιφανῇ πόλιν, 625 ἡ Πέλλα καὶ Βέροια δ' ἐπιφανέσταται, 971 λουτρὸν ἐπιφανέστατον. Hinc non dubium videri potest, quin vs. 163 ἡ λεγομένη Ταρτησ-

σὸς ἐμφανῆς πόλις, ad eandem rationem refingendus sit.

Vs. 174 — 76.

Ἰνδοὶ μὲν οὖν μεταξὺ θερινῶν ἀνατολῶν
καὶ χειμερινῶν οἰκοῦσι, Κελτοὶ δ' ἀνάπαλιν
ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς τε δύσεως, ὥς λόγος.

Haec postrema ita ut supra adscripsi edidit Hoeschelius, quem ceteri sequuti sunt omnes; in codice ita habentur ἀπὸ ἰσημερινῆς στε δύσεως ὥς λόγος. Ea autem non recte emendata esse pluribus argumentis intelligitur: primum enim articulus contra nostri quidem scriptoris usum illatus est, tum particula τέ post ἰσημερινῆς non habet quo referatur, denique ipsa vacillat sententia; nam quum accurate ambitus locorum, quae Celtae incolerent, indicandus esset, non sane in universum eos ἀπὸ χειμερινῆς δύσεως, ab aequinoctiali occasu, habitare dici potuit. His incommodis haec medetur emendatio:

ὑπ' ἰσημερινῆς [θερινῆς] τε δύσεως, ὥς λόγος.

At praeterea haereo in ἰσημερινῆς. Quum enim Celtae e diametro oppositi sint Indis, Indi autem inter hibernum et aestivum ortum ponantur, necessario, nisi inter Aethiopes et Celtas vacuum locum relictum volumus, Celtae inter hibernum

et aestivum occasum habitare dicendi erant, unde consequens est scribendum esse:

ὑπὸ χειμερινῆς θερυνῆς τε δύσεως, ὡς λόγος.
Atque hanc rationem plane confirmat quem in tota hac disputatione presse sequitur Scymnus, Ephorus apud Cosmam Indicopl. ed. Montef. p. 148 (Marx. fr. 38) ubi haec habes: οἱ μὲν γὰρ Ἰνδοί εἰσι μεταξὺ θερυνῶν καὶ χειμερινῶν ἀνατολῶν, Κελτοὶ δὲ τὴν ὑπὸ θερυνῶν μέχρι χειμερινῶν δυσμῶν χώραν κατέχουσι. καὶ τοῦτο μὲν ἴσον ἐστὶν ἐκείνῳ τῷ διαστήματι καὶ μάλιστα πῶς ἀντικείμενον. Sed adscribam etiam sequentia: ἡ δὲ τῶν Σκυθῶν κατοίκησις τοῦ μὲν ἡλίου τῆς περιφορᾶς τὸν διαλείποντα κατέχει τόπον, ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἔθνος, ὃ δοκεῖ παρατείνειν ἀπὸ ἀνατολῶν τῶν χειμερινῶν μέχρι δυσμῶν τῶν βραχυτάτων. Adde Strabon. I p. 34 δοκεῖ γάρ, φησὶν (Ephorus), τὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἔθνος παρατείνειν ἀπ' ἀνατολῶν χειμερινῶν μέχρι δυσμῶν (i. e. δυσμῶν χειμερινῶν), ἡ Σκυθία δ' ἀντίκειται τούτῳ. In sequentibus Scymnus, postquam quattuor primarias gentes, Indos Aethiopes Celtas et Scythas, incolentium numero et multitudine pares esse dixit, vs. 179 ita pergit:

ἡ δ' Αἰθιοπῶν πλείστη ὅτι χώρα καὶ Σκυθῶν
ἐρημίαν ἔχουσα πλείστην, διὰ τὸ καὶ
τὰ μὲν ἔμπυρ' εἶναι μᾶλλον αὐτῶν τὰ δ' ἔνυγρ.

Quorum versuum primo πλείστη ὅτι apographi
Palatini scriptura est, quum codex habeat πλείον
ἐστί. Id quo modo emendandum sit docet Epho-
rus apud Cosmam l. l. ἐστιν μὲν οὖν οὐκ ἴσον
ἕκαστον τῶν μερῶν· ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν Σκυθῶν
καὶ τῶν Αἰθιοπῶν μείζον, τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ
τῶν Κελτῶν ἔλαττον, καὶ παραπλήσιον ἑκάτερον
ἀλλήλοις ἔχει τοῦ τόπου τὸ μέγεθος. Adde Stra-
bonem I p. 59 προστίθῃσι δὲ (Ephorus) ὅτι μεί-
ζων ἡ Αἰθιοπία καὶ (ita Marcius pro ἧ) ἡ
Σκυθία. Itaque scribendum videtur paullo du-
riore quidem et parum elegantī, a Scymni autem
usu non aliena verborum iunctura:

ἡ δ' Αἰθιοπῶν πλέον' ἐστὶ χώραν καὶ Σκυθῶν
ἐρημίαν δ' ἔχουσα πλείστην —

i. e. ἡ δ' Αἰθιοπῶν καὶ Σκυθῶν πλέονα χώραν
ἔχει, ἐρημίαν δὲ πλείστην. Versu tertio propter
ἔμπυρα malim ἔνυδρα scribi quam ἔνυγρ.

Vs. 182 — 184.

Χρῶνται δὲ Κελτοὶ τοῖς ἔθουσιν ἐλληνικοῖς,

ἔχοντες οικειότατα πρὸς τὴν Ἑλλάδα
καὶ τὰς ὑποδοχὰς τῶν ἐπιξενουμένων.

In his quod vs. 182 legitur ἑλληνικοῖς reponendum esse vidit Hoeschelius, contra quem Letronnus haec annotavit „un Grec, connaissant sa langue, aurait dit τοῖς ἑλληνικοῖς ἔθει, ou ἔθει τοῖς ἑλληνικοῖς, ou ἑλληνικοῖς τοῖς ἔθει, ou enfin τοῖς ἔθει τοῖς ἑλληνικοῖς, mais difficilement τοῖς ἔθειν ἑλληνικοῖς. Il faudrait donc, par une légère transposition, lire le vers ainsi: *χωῶνται δὲ Κελτοὶ ἔθει τοῖς ἑλληνικοῖς* *), si notre manuscrit ne donnait ἑλληνικῶς, qui mérite toute préférence.“ Ego vero quid sit *moribus graece uti* adeo non intelligo, ut Hoeschelii emendationem lubens amplectar; neque erat quod de soloecismo vereretur vir cl. Rectissime enim dicitur τοῖς ἔθειν *χρησθαι ἑλληνικοῖς*, in quo adiectivum praedicati loco positum. Neque hoc dicere voluit Scymnus, graecis uti moribus Celtas, sed mores suos ita conformare, ut quandam cum graecis moribus similitudinem habeant. Melius facturus erat Letronnus, si tertio eorum, quos adscripsi, versuum emendatricem manum adhibuisset, in

*) Id vero est τὴν νόσον μελῶ ποιεῖν.

quo quum accusativus plane non habeat unde pendeat, apertum est scribendum fuisse διὰ τὰς ὑποδοχάς.

Vs. 190 — 94.

Οικοῦσι τῆς στήλης δὲ τοὺς ἐγγὺς τόπους
 Κελτῶν ὅσοι λήγουσιν ὄντες ἔσχατοι
 Ἐνετοί τε καὶ τῶν ἐντὸς εἰς τὸν Ἀδρίαν
 Ἴστρον τε καθηκόντων· λέγουσι δ' αὐτόθεν
 τὸν Ἴστρον ἀρχὴν λαμβάνειν τοῦ ρεύματος.

De columnis, quarum alteram hoc loco commemorat scriptor, ita disputavit Letronnus ut sufficiat; minus de reliquis adsentior. Prorsus enim alieni sunt a Scymni arte quos versu quarto restituit numeros inserenda contra codicis fidem particula τέ, qua de re supra dictum est ad vs. 158. Quamquam hoc quidem incommodum evitare potuisset omittenda quam intulit particula, sed ita, ut Ἀδρίας adiectivi locum obtineat, et ὁ Ἀδρίας Ἴστρος coniungantur. Scymnum enim eorum sententiam sequutum esse, qui Istrum in duo flumina disiungi existimarent, quorum alterum in sinum Adriaticum, alterum in Pontum Euxinum exiret, ex vs. 664 intelligitur: τὴν ὑπεράνω χώραν δὲ μέχρι τοῦ Ποντικοῦ Ἴστρον παρεκτείνουσι

Θραῖκες νεμόμενοι, quibus verbis manifesto ὁ Ποντικός Ἰστρος opponitur τῷ Ἀδριατικῷ. Cfr. ad vs. 776. Enimvero alia quoque locus difficultate premitur; quid enim causae esse dicamus, quod tertiam gentem, quam boreali columnae vicinam dicit scriptor, inutili verborum circumscriptione ex longinquo ostendere quam suo nomine appellare maluerit? Itaque non Istrum, sed Istros commemoratos arbitror; eoque etiam codex ducit, in quo Ἰστρω scriptum est. Legendum igitur Ἰστρων καθηκόντων. Istri autem Venetis contermini. Scylax Per. 20 μετὰ δὲ τοὺς Ἐνετούς εἰσιν ἔθνος Ἰστροὶ καὶ ποταμὸς Ἰστρος. Eosdem memorat Stephanus Byzant. s. v. Ἰστροὶ: ἔθνος ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ, Ἐκαταῖος. Denique ipse Scymnus vs. 391 Ἐνετῶν ἔχονται Θραῖκες Ἰστροὶ λεγόμενοι, et quem Scymnus expressit Apollodorus apud Stephanum Byzantium s. v. Ὑλλεῖς p. 289, 18.

ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλοὺς Λιβυρνοὶ καὶ τινες
Ἰστροὶ λεγόμενοι Θραῖκες.

Ceterum ἐντὸς non cum τῶν coniungendum, ut visum est Letronno, sed cum sequentibus εἰς τὸν Ἀδρίαν, genitivi autem pendent ab ἔσχατοι, quod ex superioribus assumendum.

Vs. 236 — 40.

Μετὰ δὲ Λατίνους ἐστὶν ἐν Ὀπικοῖς πόλις
 τῆς λεγομένης λίμνης Ἀόρνου πλησίον,
 Κύμη, πρότερον ἦν Χαλκιδεῖς συνώκισαν,
 εἰτ' Αἰολεῖς· μάλιστα τ' εὐανδρουμένη
 κατὰ τὴν Ἀσίαν Κύμη 'στὶ κειμένη πόλις.

Postrema de Cuma Aeolica quo consilio addiderit scriptor, paullo melius intelligetur si scripseris: μάλιστα δ' εὐανδρος μὲν ἢ κατὰ τὴν Ἀσίαν Κύμη 'στὶ κειμένη πόλις. Cum his versibus autem nescio an coniungi debeant quae post vs. 251 leguntur nequaquam suo loco posita:

ἐκ τῆς δὲ Κύμης τῆς πρὸς Ἀόρνῳ κειμένης
 κτίσιν κατὰ χρησμόν ἔλαβεν ἡ Νεάπολις.

Consentaneum enim erat Neapolin proximo loco memorari post Cumas, non autem, ut nunc fit, post Veliam. At longe aliam viam ingfessus est Letronnus, qui ipsa illa, de quibus dicere institui, verba μάλιστα — πόλις, post ea quae vs. 249 leguntur οἱ Φωκαεῖς detrussit, quae autem istic leguntur, οὗ Κερβερίον τι δείκνυται — ἐπανάγοντ' Ὀδυσσεά, post εἰτ' Αἰολεῖς vs. 239 retraxit: cuius transpositionis hanc maxime causam habuit, quod infernum oraculum a scriptore nostro vs. 249 sqq. memoratum non recte ponatur

in vicinia Veliae, recte autem transferatur Cumas in viciniam lacus Averni. Verissime haec monuit vir cl. At transpositio istorum versuum, quum per errorem, quo integri saepe versus loco suo moti sunt, facta esse non possit, difficillimum habet explicatum, nec quo consilio instituta fuerit ullo pacto potest intelligi. Ferendam tamen putarem et casu factam dicerem, si tamen ita dicendi legibus aliquo modo consultum esset. At vide mihi infantiam scriptoris in hunc modum balbutientis: *in finibus Oenotrorum sita est Posidonia Sybaritarum et Velia Phocaeensium colonia, et frequentissima Asiaticarum civitatum est Cuma; ab illis autem quae ad Avernum sitae sunt Cumis originem ducit Neapolis.* Nisi igitur probabilior emendandi ratio reperta fuerit, praestabit opinor suum auctori errorem relinquare. Cfr. ad vs. 551.

Vs. 265 sq.

*Ἦν τὸ πρότερον μὲν ἑτερόγλωσσα βάρβαρα
λέγουσι πλήθη κατενεμῆσθ' Ἰβηρικά.*

Altero versu *κατενεμῆσθ'* e Letronni coniectura editum est, quum codex habeat *κατενέμεσθ'*, quod in apographo Palatino *κατανέμεσθ'* scriptum. Im-

probavit hoc Letronnus, Scymni usum post λέγουσι praeteritum postulare dicens; hoc quidem falso, ut docet vs. 347 λέγεται γὰρ αὐτοὺς μήτε τοῖς νόμοις — τὰκόλουθα συντελεῖν, vs. 259 Ἥλιδος δ' ὑπάρχειν (λέγουσιν) Ὀξύλον ἡγεμόνα, vs. 681 πρότερον γὰρ εἶναι φασιν ἐν ταύτῃ τινὲς τοὺς Τρωῶας. Illam perfecti formam autem perquam incertae fidei esse docuisse mihi videor ad *Fragm. Com. Graec.* vol. III p. 112, ubi etiam Hesychium commemorare debebam: Ἐγύμνασμαι, ἐγυμνήτευσα, quod ex ἐγυμνασάμην corruptum esse addita interpretatio indicare videtur.

Vs. 283 — 86.

Μετὰ ταῦτα δ' ἀπὸ Νάξου Λεοντῖνοί τε καὶ
ἡ τὴν Θέσιν τ' ἔχουσα Ῥηγίου πέραν,
ἐπὶ τοῦ δὲ πορθμοῦ κειμένη τῆς Σικελίας,
Ζάγκλη —

Sic ista edita sunt e Cluveri sententia, in codice autem ita leguntur: Νάξου Λεοντὴ ἡ τὴν Θέσιν τ' ἔχουσα. Quae non recte emendata esse ostendit quae versu sequente post Θέσιν legitur particula τέ. Id qui intellexit Krebsius (*Lectt. Dioscor.* p. 205) scribendum putavit ἡ τὴν Θέσιν μὲν ἔχουσα, quod recepit Fabricius. Sed ea parum

probabilis est emendandi ratio, multoque mihi credibilius videtur primum versum ita restituendum esse:

μετὰ ταῦτα δ' ἀπὸ Νάξου Λεοντῖνοι πόλις,
sive malis Λεοντίνων πόλις. Ita servari potest sequente versu scriptura codicis. Praeterea versu tertio scribendum suspiceris ἐπίταδε πορθμοῦ. Codex ἐπὶ τοῦδε, Letronnus ἐπὶ τοῦ δέ, qui ipsum illud ἐπίταδε recte restituit vs. 672. τῆς Σικελίας autem, cui τοῦ Σικελικοῦ substituit apographum Palatinum, non cum πορθμοῦ coniungendum, sed eodem modo dictum est ut e. c. apud Thucyd. I, 47 κεῖται τῆς Θεσπρωτίας ἐν τῇ Ἑλαιάτιδι, vel apud Sophocl. Electr. 800 ἐσχάτης ὁρῶ πυρᾶς νεωρῇ βόστρυχον τετμημένον.

Vs. 287 — 89.

Πάλιν δ' ἀπὸ τούτων δύο πόλεις Εὐβοία καὶ
Μύλαι κατῳκίσθησαν ἐπικαλούμεναι,
εἴθ' Ἰμέρα καὶ Ταυρομένιον ἐχομένη.
'Εχομένη, *finitima*? cui tandem *finitima*? an Himerae? ea vero longo a Tauromenio distat intervallo; an Zanclos, Catanae, Callipoli? ne id quidem recte diceretur. Scribendum igitur:
εἴθ' Ἰμέρα καὶ Ταυρομένιον λεγομένη.

Enumeratis quae graecae originis essent urbes Siciliae, vs. 297 ita pergit:

αὗται μόνον εἰσὶν αἱ πόλεις Ἑλληνίδες,
τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρ' ἐστὶ τῶν πολισμάτων.

Vix aptum hoc loco μόνον, quod ex μέν corruptum videtur, nisi praestat αὗται μὲν οὖν εἰς αἱ πόλεις.

Vs. 333 — 36.

Οἱ Παρθενίαι ταύτην γὰρ ἔκτισαν πόλιν
εὐκαιρον, ὀχυράν, φυσικὸν εὐτύχημά τι·
συναγομένη γὰρ λιμέσιν ἐπ' ἴσον δυσὶν
πάσῃ σκεπηνὴν νηὶ καταγωγὴν ἔχει.

De Tarento haec scripsit Scymnus, cuius opportunum situm praedicat; duobus enim portubus quasi constricta tutissimum navibus praebebat ap-
pulsum. Plana haec essent et perspicua, nisi magnam dubitandi materiam praeberent verba et sensui et metro inimica ἐπ' ἴσον, quibus plaudente Letronno Gailius ita mederi conatus est, ut ἐπ' ἰσθμὸν a poeta scriptum arbitraretur, idque praeter Letronnum in verborum ordinem recepit Fabricius. Sane ita sententiae utcunque satisfactum est; utcunque, inquam. Nam si quis paullo accuratius locorum situm investiget, non in isthmo,

sed in peninsula ultra isthmum proiecta Tarentum situm fuisse intelliget. Docet hoc satis aperte Strabo VI, p. 278: ἐνταῦθα λιμὴν ἐστὶ μέγιστος καὶ κάλλιστος γεφύρα κλειόμενος μεγάλης, σταδίων δ' ἐστὶν ἑκατὸν τὴν περίμετρον. ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τὸν μυχὸν μέρους ἰσθμὸν ποιεῖ πρὸς τὴν ἔξω θάλατταν, ὥστ' ἐπὶ χειρρονήσῳ κεῖσθαι τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλοῖα ὑπερνεωλκεῖσθαι ῥαδίως ἐκατέρωθεν, ταπεινοῦ ὄντος τοῦ ἀνχένος. ταπεινὸν δὲ καὶ τὸ τῆς πόλεως ἕδαφος, μικρὸν δ' ὅμως ἐπῆρται πρὸς τὴν ἀκρόπολιν. Ex his, quae non sine fructu cum descriptione Procopii Bell. Goth. III, 23 comparabuntur, apertum esse arbitror, non satis recte in isthmum urbem συνάγεσθαι dici. Sed aliud etiam intervenit incommodum: pervellem enim viri doctissimi indicassent, quibus legibus numeros versus, prout ipse eum effinxerunt, metiri voluerint. Omnibus igitur accurate pensitatis, credo equidem Scymnum ista in hunc modum scripsisse:

συναγομένη γὰρ λιμέσιν ἐπὶ νῆσον δυσὶν —

Ac ne quis insulam dici miretur, ubi peninsulam memorari exspectes, Graeci quicquid terrarum longo tractu in mare proiectum esset νῆσον appellabant, cuius usus immemores fuerunt interpretes

Stephani Byz. v. *Βουθρωτός, νῆσος περὶ Κέρκυραν*, ubi nunc *χερρόνησος* editur contra librorum fidem. Idem s. v. *Τέρινα· πόλις Ἰταλίας . . . τινὲς δὲ νῆσον αὐτὴν ἔφασαν*. Idem s. v. *Φάσηλις· πόλις Παμφυλίας . . . Ἡρωδιανὸς δὲ μόνος νῆσόν φησι*. Cfr. Procopius Bell. Goth. I, 11. Itaque Tarenti simillimus situs fuit ei quem Amastris, Paphlagoniae urbis, fuisse testatur Strabo XII p. 544 *ἴδονται δὲ ἐπὶ χερρονήσου λιμένας ἔχουσα τοῦ ἰσθμοῦ ἑκατέρωθεν*. Praeterea in Scymni loco nonnihil dubitationis afferunt quae secundo versu leguntur verba *φυσικὸν εὐτύχημά τι*, quae quum parum apte dicta videantur, fortasse non male ita corrigi possunt ut scribatur *φυσικὸν ὃν τείχισμά τι*.

Vs. 353.

Ἀδρόμισθον οὖν Διὶ γυμνικόν τιν' ἐπετέλουν. Sybaritas dicit qui, quum Eliacorum Olympiorum solennitatem abolere vellent, largis praemiis propositis quidquid esset clarorum in Graecia athletarum ad se traducere conati sunt. Eandem rem narrat Heraclides apud Athen. XII p. 522 a. *οἱ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων τὸν (leg. τῶν) πάνν ἁγῶνα ἀμαυρῶσαι ἐθελήσαντες· καθ' ὃν γὰρ ἄγε-*

ται καιρὸν ἐπιτηρήσαντες, ἄθλων ὑπερβολῇ ὡς αὐ-
 τοὺς καλεῖν ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς. Ipsa verba
 autem scriptoris nostri corruptissima sunt siquidem
 οὗν, quod hoc loco ferri prorsus non potest, ex
 Boissonadi coniectura illatum est, codex autem ista
 sic scripta exhibet: ἀδρομισθον δι' ἱγυμνικόν τιν'
 ἐπετέλουν, in quo Διὶ latere vidit Letronnus, si-
 mul recte improbans Salmasii coniecturam ἀδρο-
 μίσθιον δὴ γυμνικόν. Ἀδρομίσθιος enim pessime
 formatum adiectivum est. Praeterea vix omitti
 potuit ἀγῶνα vel ἄθλον, quod ipsum vide ne
 post ἀδρομισθον exciderit; Διὶ autem fortasse ex
 interpolatione natum est. Certe nihil desidera-
 retur, si versum Scymnus ita scripsisset: ἀδρομι-
 σθον ἄθλον γυμνικόν τιν' ἐπετέλουν.

Vs. 361 — 66.

Μετὰ τὴν Ἰταλίαν εὐθὺς Ἴόνιος πόρος
 κεῖται· καθήκοντες δὲ πρὸς τὴν εἰσβολὴν
 οἰκοῦσ' Ἰάπυγες, μεθ' οὓς Οἰνώτριοι
 Βρεντέσιον ἐπινειὸν τε τῶν μεσαιγέων.
 πέραν δὲ τούτων ἔστ' ὄρη Κεράννια.
 μεσαίτατον δ' οἰκοῦσιν Ὀμβρικοὶ τόπον.

Ita fere haec edita leguntur apud Letronnum,
 quem mirum est vs. 364 accquievisse in Hoe-

schelii emendatione *μεσαιγέων*, pro quo codex habet *μεσαιγείων*. Nam ut de insolentia formae nullo exemplo comprobatae taceam, quid tandem hoc est quod Brundisium mediterraneorum hominum portus dicitur? id quod prorsus absonum est omnisque rationis expers. Minus etiam intelligas quae ultimi versus sit sententia, in quo Umbri *μεσαιτατον οικεῖν* dicuntur *τόπον*. An mediam superi littoris partem intelligi voluit? atqui id disertim addi debebat. Edidit autem ita Letronnus ad mentem Boissonadi; nam codex *τόπον* prorsus ignorat, pro *μεσαιτατον* autem, quae nescio cuius coniectura est, *μεσσαιγίων* scriptum habet. Nec felicius Boissonado in hoc versu tractando versati sunt Scaliger qui *λεφ*, vel Salmasius qui *πέδον*, vel Grotefendus qui *πάλιν* post *Ὀμβρικοί* inseri voluerunt. Mihi non dubium est quin utroque versu Messapii nominari debuerint, poetae verba autem in hunc modum corrigenda sint:

Βρεντέσιον ἐπίνειόν τε τῶν Μεσσαπίων·

πέραν δὲ τούτων ἔστ' ὄρη Κεραύνια.

Μεσσαπίων δ' οἰκοῦσιν Ὀμβρικοὶ πέλας.

Quod et locorum naturae accommodatissimum est, et ad codicis fidem proxime accedit, nisi quod

dubitari potest, an postrema in hunc potius modum refingenda sint: *Μεσσαπίων δ' οἰκοῦσιν ἐγγὺς Ὀμβρικοί.*

Vs. 380 — 86.

*Ἄηρ διαλλάσσων δὲ περὶ τὸν Ποντικόν
ἐστὶν ὑπὲρ αὐτοὺς καίπερ ὄντας πλησίον·
οὐ γὰρ νικετώδης οὐδ' ἄγαν ἐψυγμένος,
ὕγρὸς δὲ παντάπασι διὰ τέλους μένει,
ὀξύς ταραχώδης ὣν τε πρὸς τὰς μεταβολάς,
μάλιστα τοῦ θέρους δέ, πρηστήρων τε καὶ
βολὰς κεραυνῶν τοὺς τε λεγομένους ἐκεῖ
τύφωνας.*

Loquitur scriptor de natura caeli apud septentrionales orientalesque accolae maris Adriatici. A postremis ut ordiar, levis macula haerere videtur in verbis *τοὺς λεγομένους ἐκεῖ τύφωνας*, si quidem *τυφῶν* commune Graecorum nomen fuit de turbine aeris vehementiore, nequaquam autem barbaris illis nationibus usurpatum, nedum proprium et peculiare. Itaque pro *λεγομένους* reponendum esse videtur *γινομένους*. Nisi forte editum interpretari malis *qui istic esse dicuntur turbines*. Praeterea rectius scribitur *τυφῶνας*. Ad priora autem quod attinet, ut nunc ea legun-

tur, intelligi profecto non possunt. Letronnus quidem sive potius Vindingus, cuius translationem Letronnus passim a se correctam esse profitetur, ista sic interpretatus est: *aer qui transegit Ponticum mare, immutatur flando super eos, quamvis huic Ponto proximos*, quae interpretatio quo pacto cum graecis verbis conciliari possit non intelligo. Offecit viris doctis leviuscula unius voculae corruptela, qua sublata clara omnia et perspicua sunt. legendum enim:

ἀὴρ διαλλάττων δὲ παρὰ τὸν Ποντικόν —

Ita hoc dicit, Adriatici sinus accolae aere uti ab eo, quo Pontici utantur, longe diverso, licet exiguo spatio ab his discretos. Sequitur enim, ut ipse testatur, Scymnus Theopompi opinionem a Strabone VII p. 317 traditam, qui Adriaticum mare et Pontum Euxinum angusto terrarum tractu distineri sibi persuaserat. De παρὰ comparisonem indicante cfr. Thucyd. I, 23 ἡλίου ἐκλείψεις πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονεύμενα ξυνέβησαν.

Vs. 398 — 401.

Λέγουσι γὰρ δὴ τὴν κεραίνωσιν προτοῦ
τὴν τοῦ Φαέδοντος δεῦρο γεγενῆσθαι τινές.

2 *

διὸ καὶ τὰ πλήθῃ πάντα τῶν οἰκητόρων
μελανειμονεῖν τε πενθικὰς τ' ἔχειν στολάς.

Horum versuum primo προτοῦ ex apographo Palatino, ut videtur, receptum est, quum in codice πρὸς scriptum sit; itaque multo probabilius est Scymnum scripsisse πάρος. Similis quarti versus ratio, ubi quum τέ post μελανειμονεῖν contra codicis fidem illatum sit, sequentia autem, πενθικὰς ἔχειν στολάς, nihil sint nisi amplificatio τοῦ μελανειμονεῖν, haud paulo rectius ad dicendi usum scripseris μελανειμονεῖν πενθητικὰς τ' ἔχειν στολάς. Ceterum totam hanc de Eridano παρέκβασιν inde a vs. 395 — 401 non recte post Ismenos et Mentores illatam esse apertum est. Transponendi igitur isti versus, non quidem, ut Klausenus ad Hecataei fragm. p. 59 voluit, post 374, at post 390, sed ita ut post hunc ipsum versum unus excidisse videatur. Sequuntur vs. 405 haec:

ἐξῆς δὲ μεγάλη χειρρόνησος Ὑλλικὴ
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη.

Ita enim ad codicis fidem nunc editur; vulgo pro τί legebatur τέ, quod Vossius post τὴν transponebat. At nec τί verum puto, quamquam hiatus excusari potest exemplis ad Comic. Graec.

vol. III p. 81 allatis; sed scribendum videtur *τίς*, quod praeter alios similiter postposuit Philemo Com. Graec. LV p. 8 *ὀλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον πυρῶν τι μεστόν*. Expressit autem Scymnus Apollodorum apud Stephanum Byz. s. v. Ὑλλεῖς p. 289, 19.

Ὑλλίς πρόκειται χερρόνησος ἡλίκη
 μάλιστα Πελοπόννησος, ὥς φασίν τινες,
 πεντεκαίδεκα
 πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας.

Ita enim haec emendanda sunt, non ut voluit Heynius ad Apollodorum vol. I p. 434.

Vs. 417. sqq.

Καὶ τὰ μὲν
 αὐτῶν κατοικεῖν τὴν μεσόγειον νεμόμενα,
 τὰ δὲ τὴν παράλιον ἐντὸς ἐπέχειν Ἀδρίου.

Versu ultimo revocanda codicis scriptura *ἃ δέ*, quam recte habere docet vs. 421 sq. *τινὰ δὲ καὶ μοναρχίαις, ἃ δ' αὐτονομεῖσθαι*. Vide ad vs. 900. Atque ita passim apud sequioris aetatis scriptores inde a temporibus novae comoediae. Praeterea legendum videtur *παράλιαν*. Promiscue quidem noster *παράλιος* et *παραλία* dixit ubi adiectivum est, at de littore constanter *παραλία*.

Vs. 467 — 72.

"*Ἡ τε Πελοποννήσῳ σὺν ἐγγυς κειμένη
 Ζάκυνθος, εἴτ' ἔνιαι καθήκουσαι πέραν
 πρὸς τὸν Ἀγελῶν, λεγόμεναι δ' Ἐχινάδες.
 ἐξῆς διεξιμεν δὲ πάλιν τὴν Ἑλλάδα
 ἐπὶ κεφαλαίῳ τοὺς τε περὶ αὐτὴν τόπους
 ἐθνικῶς ἅπαντας κατ' Ἐφθόρον δηλώσομεν.*

Quod vs. 468 legitur εἴτ' ἔνιαι parum elegans est Vindingi coniectura, codice εἴτ' ἔναι prae-bente, in quo quid tandem aliud latere dicamus quam

Ζάκυνθος, εἴτεν αἱ καθήκουσαι πέραν?

Vs. 470 editores nimis patienter tulerunt vitiosam formam *διεξιμεν*. praeterea idem versus vitio laborat metrico, quod supra attigi p. 10. Scymnus scripserat:

ἐξῆς διέξιμεν δὲ πάλι τὴν Ἑλλάδα.

De forma *πάλι*, qua noster vs. 585. fortasse etiam 834 usus est, dixi Comic. Gr. vol. II p. 625. Vs. 471 scribendum *ἐπὶ κεφαλαίου*, ut v. 70 legitur, aut *ἐπὶ κεφαλαίων*, ut est in apographo Palatino. Denique nove dictum est quod ultimo versu habes, *ἐθνικῶς* i. e. *populativè*. Et habet Scymnus etiam alia quaedam minus usitate dicta, ex quo

genere est *πρίν* cum genitivo coniunctum vs. 716, quo frequenter usus est Sextus Empiricus, *δεῦρο* pro *ἐνταῦθα* vs. 399, *καῖσθαι* de fluvio vs. 672, *φέρεσθαι* *memorari* vs. 89, *ἐπώνυμος* *ἀπό τινος* vs. 547 et 704, *ὁ Ἴόνιος* de mari Ionio vs. 133.

Vs. 481 sq.

*Οὗς Ὀζόλας καλοῦσ', ἀποίκους γενομένους
ἀπὸ τῶν πρὸς Εὐβοίαν Λοκρῶν ἐστραμμένους.*

Horum verborum si is sensus est, quem volunt interpretes, ut Ozolae Locri sedes suas prope Aetoliam fixisse dicantur, postquam ab Opuntiiis Locris pulsi fuerint, necessario *ὑπὸ τῶν πρὸς Εὐβοίαν Λοκρῶν* scribendum est. Sed credo Scymnum scripsisse:

*ἀπὸ τῶν πρὸς Εὐβοίαν Λοκρῶν ἐστραμμένων,
ut Λοκροὶ πρὸς Εὐβοίαν ἐστραμμένοι sint Lo-
cri in Euboeam spectantes i. e. Opuntii.*

Vs. 516 — 22.

*Τὰ μὲν οὖν βόρεια τῆς Πελοποννήσου μέρη
Σικυνῶνιοι κατέχουσιν οἳ τε πρίν ποτε
Κόρινθον οἰκίσαντες ἐπιφανῇ πόλιν,
ἀλλ' οἳ τ' Ἀχαιοὶ τοὺς πρὸς ἐσπέραν θ' ὄρους
καὶ ζέφυρον Ἠλεῖοί τε καὶ Μεσσήνιοι,*

τὸ πρὸς μεσημβρίαν τε καὶ νότον κλίμα

Λάκωνες Ἀργεῖοί τε.

Haec qui paullo accuratius inspexerit, mirabitur, opinor, de gentibus superiorem sive septentrionalem Peloponnesi oram incolentibus Corinthios tantum memorari et Sicyonios, Achaeos autem, qui vel maxime in hac parte nominandi erant, cum Eleis et Messeniis in occidentalem partem reiici. Accedit quod vs. 519 ἀλλὰ pessime opponitur ei quod vs. 516 legitur μέν. Salebrosa item neque emendati sermonis legibus conveniens est verborum structura, οἳ τε Ἀχαιοὶ Ἑλεῖοί τε καὶ Μεσσήνιοι τοὺς πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ζέφυρον ὄρους. Denique θ' ὄρους Letronni demum est scriptura, quum codex habeat δόρους. Ex his intelligitur haec ita fuisse conformanda:

Κόρινθον οἰκίσαντες ἐπιφανῆ πόλιν,

ἄλλοι τ' Ἀχαιοί. τοὺς πρὸς ἐσπέραν δ' ὄρους —
et vs. 521

τὸ πρὸς μεσημβρίαν δὲ καὶ νότον κλίμα —

Vs. 524 sq.

Ἐν τῇ μεσογείῳ δ' ἔστιν ἡ Φλιασία,

τό τ' Ἀρχάδων μέγιστον ἐν τούτοις ἔθνος.

Non intelligitur quo spectet ἐν τούτοις. Itaque

vide ne aut ἐπὶ τούτοις ἔθνος, aut ἐν ταύτῃ 'στ' ἔθνος scribendum sit.

Vs. 550 sq.

Ἐν τῷ πόρῳ δὲ κειμένη τῷ Κρητικῷ
ἄποικός ἐστιν Αἰγίλεια Μεγαρέων,
νησος πελαγία.

Secundo versu codex habet Ἀστυπαλία i. e. Ἀστυπάλεια, quod Gailius, quem Letronnus et Fabricius sequuti sunt, Αἰγίλεια scribendum censuit, propterea quod Astypalaea non sita esse dici possit inter Cretam et Laconicam. Recte sane; et tamen ista correctio eo usque mihi improbabilis videtur, ut scriptoris potius quam librariorum errorem subesse credam. Accedit quod insula, cuius nomen hoc loco requirunt viri docti, non Αἰγίλεια dicebatur, sed Αἶγιλα, qua de re dixi ad Stephanum Byzant. s. v. Αἶγιλα, ubi quod libri habent ἔστι καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Πελοποννήσου Αἰγίλεια, ὁ οἰκῆτωρ Αἰγίλιος ὡς Κυθήριος, id Αἶγιλα scribendum esse et patronymica forma Αἰγίλιος docet et comparatio cum Κυθήριος. ab Αἰγίλεια enim patronymicum formandum esset Αἰγιεύς. Quem praeterea Gailius affert Herodoti locum VI, 107, in eo Αἶγλ-

- *λεια* Euboicae insulae nomen est, nihil attinens ad eam de qua hic agitur insulam. Denique codicis lectioni favet quodammodo Strabo X p. 488 ἡ μὲν οὖν Ἀστυπάλαια ἱκανῶς ἐστι πελαγία. Ceterum a topographicis erroribus scriptorem nostrum non immunem esse docent ea quae supra p. 18 dicta sunt.

Vs. 559 — 61.

‘Εξῆς Ἀθῆν’, ἃς φασιν οἰκητὰς λαβεῖν
τοὺς ἀπὸ Πελασγοῦ πρῶτον, οὓς δὴ καὶ λόγος
Κραναοὺς καλεῖσθαι —

In his Ἀθῆν’ ἃς e Scaligeri correctione editum, qualis παραδιόρθωσις ut Scaligeri aetati condonanda sit, nostra tamen nullam excusationem habet. In codice legitur Ἀθῆνας φασίν. Infeliciter item excogitatum quod secundo versu scripsit Letronnus τοὺς ἀπό, pro quo codex habet ταῦτα. Non Oedipo opus erat, quo haec ita scribenda esse intelligeretur: ‘Εξῆς Ἀθῆναι· φασὶ δ’ οἰκητὰς λαβεῖν ταύτας Πελασγούς —

V. 575 — 78.

Αἰκλὸν δ’ Ἑρετρίαν ὄντ’ Ἀθηναῖον γένει,
τὴν δ’ ἐναλίκεν Κήρωθον ὡσαύτως Κόθον,

Λρύοπας δὲ τὴν Κάρυστον ὠνομασμένην.

ἡ δ' Ἰστιαία γέγονε Πιερραιβῶν πόλις.

Primum horum versuum ita recte curavit Letronnus, nisi quod *Ἐρέτριαν* scribendum erat et *Ἀϊχλον*, quod nomen ex *Ἀϊκλῆς* (*Ἀεικλῆς*) formatum, ut *Πρόκλος Πάτροκλος* et alia. In sequenti versu quo pacto *ἐναλία* dici possit, vix intelligas; malim igitur *ἐφαλίαν*, cll. Homero Il. II; 538 *Κήρινθόν τ' ἐφαλον*. Ultimo versu in codice scriptum *ἡ δὲ στιαία*, quod indicio est Scymnum Ephori, quem ubique sequitur, exemplo (fragm. Hist. 4, 69) vulgari forma usum esse *ἡ δ' Ἑστίαια*. hic enim legitimus est accentus, quem disertim tradidit Stephanus Byz. s. v. *Ἀναία*.

Vs. 602 — 604.

Κόλπος δὲ κεῖται Μαλιακὸς ἐν τῷ μυχῷ,

Ἐχῖνος οὗ πόλις ἐστὶ, τοῦ Σπαρτοῦ κτίσις,

Ἐχῖνος καὶ Μαλιέων ἄλλαι πόλεις.

Horum versuum tertium quum depravatum esse intellexisset Letronnus, satis operosa disputatione efficere studuit, nomen *Ἐχῖνος* ex superioribus temere repetitum alius urbis locum occupasse, Scymnum autem scripsisse: *Λαμία τε* (imo *Λά-*

μιά τε) καὶ τῶν Μαλιέων ἄλλαι πόλεις, eamque emendationem adeo in verborum ordinem recepit, in quo fidelem pedissequum habuit Fabricium. Quantillae autem operae erat unius litterulae additamento suam Scymno reddere scripturam:

Ἐχῖνος οὐ πόλις ἐστί, τοῦ Σπαρτοῦ κτίσις

Ἐχλονος, καὶ Μαλιέων ἄλλαι πόλεις.

De Echione Sparto, Echini Thessalicae conditore, vide si tanti est quae attuli Anall. Alexandr. p: 204.

Vs. 621 — 23.

Ἔθνος τὸ Λυγκιστῶν δὲ καὶ τῶν Πελαγόνων,
τῶν κειμένων τε παρὰ τὸν Ἀξιὸν ἔχεται,
τῶν Βουτεατῶν, τῶν τε περὶ τὸν Στρυμόνα.

Levis primo versu relicta est macula; *Λυγκησταί* enim, non *Λυγκισταί* genuinam nominis formam esse, ostendit constans latinorum scriptorum usus, Lyncestas illam gentem appellantium. Gravius secundus versus affectus est, cuius corruptelam numerorum inconcinnitas arguit. Quamquam enim in quinta sede passim noster tribrachium admisit, diligenter tamen cavit ne post secundam syllabam incideret, in quo ille optimorum poetarum exemplum sequutus est. In co-

dice autem ista ita perscripta sunt: τῶν κειμένων
ἔχει τε παρὰ τὸν Ἀξιόνα καὶ Βουττιατῶν, quae
vide an ita scribi possint:

τῶν κειμένων ἐξῆς τε παρὰ τὸν Ἀξιόν
τῶν Βουττιατῶν —

Recepi igitur Letronni emendationem τῶν Βου-
ττιατῶν, nisi quod Βουττιατῶν debebat; quamquam
recte forsitan καὶ in codice scriptum est; fieri
enim potest ut totus versus exciderit, in quo
Paeones Bisaltae aliaeque gentes commemorari
potuerunt. Βουττιαται autem iidem qui alias Βορ-
τιαῖοι dicuntur; rariorem formam qua Scymnus
usus est memorat Stephanus Byz. s. v. Ἀζωρος
et Etymol. M. p. 206, 6. Praeterea malim παρὰ
τὸν Στρυμόνα. Parstrymonii enim Livio lib. 42,
51 aliisque dicuntur Strymonis accolae, non Pe-
ristrymonii.

Vs. 638 sq.

Μετὰ ταῦτα Παλληνεῖς δ' ἀφ' αὐτῶν ὀνομάσαι
λέγουσιν ὀρμισθέντας ἐξ Ἀχαΐας.

De Pallene Chalcidica civitate haec dicit, a Pel-
lenensibus Achaiae populo denominata. Itaque
Πελληνεῖς scribendum et sequenti versu ὀρμη-
θέντας.

Vs. 656 — 58.

Μετ' Ἀμφίπολιν δὴ πρότερον Ολοῦμη πόλις
Θασίων γενομένη, μετὰ δὲ ταῦτα Μακεδόνων,
ἀπὸ τῆς Μακέσσης Ἑμαθίας τε λεγομένης.

Inepta hoc loco particula δὴ, necessarius autem
ad Ολοῦμη articulus, ex quo intelligitur Scymnum
scripsisse:

μετ' Ἀμφίπολιν· δ' ἢ πρότερον —

De tertio versu Fabricius „ante hunc versum
quaedam excidisse videntur, quae ad Macedoniam
spectabant, aut hic versus est ponendus post vs.
619.“ Scribendum potius videtur:

ἀπὸ τῆς Μακέττης Ἑμαθίου τε λεγομένη.

Ita Oesyma nomen traxisse dicitur ab Oesyma,
Macettæ et Emathii filia. Macettam ab aliis me-
morari non memini, Emathium autem habemus
apud Stephanum Byz. s. v. Βρουσίς: μοῖρα Μα-
κεδονίας, ἀπὸ Βρούσου, Ἑμαθίου παιδός, et s. v.
Γαλάδραι: πόλις Μακεδονίας . . ἀπὸ Γαλάδρου
τοῦ Ἑμαθίου παιδός.

Vs. 682. sq.

Ἡλέκτρας τεκούσης Δάρδανον
τῆς λεγομένης Ἀτλαντίδος Ἰασίωνά τε. —

Parum venusti huius versus numeri sunt, dactylica diaeresi mirum in modum debilitati, qua utitur quidem noster, sed ea lege ut dactylus ex plus quam uno vocabulo compositus sit, ut 427 νῆσος Παριῶν κτίσις ἐστὶν ἢ τε λεγομένη, 699 κεῖται κατ' ἥν πόλις ἐστὶ πρώτη Καρδία, 730 μεθ' ἥν πόλις ἐστὶ σύνορος Ἀπολλωνία. Itaque legendum suspicor Ἀτλαντος. Eodem vitio laborat vs. 227 οὓς ᾤκισεν οὐκ Κίρκης Ὀδυσσεῖ γενόμενος, facile ille quidem sanandus, et vs. 411 τοῖς ἤθεσιν ἱστοροῦσι τοῖς τῶν βαρβάρων, ubi reponere, quod etiam ad sententiam aptius est, τοῖς ἔθεσιν. Nec vs. 826 edi debuit Τύρας βαθύς τ' ὦν εὐβοτός ἐστι ταῖς νομαῖς, ubi quum ἐστὶ e coniectura illatum sit, apertum est scribendum fuisse εὐβοτός τε ταῖς νομαῖς. De vs. 934 τὰ λοιπὰ τῶν μιγάδων δὲ χωρία βάρβαρα suo loco dictum est, pariterque de 942 Ἀμαζόνων ὧν πλησίον ἦν χώρα ποτέ. Prorsus inficite vs. 768 editum est Ἰστρος ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λάβε τοῦτο τοῦνομα, pro eo quod in codice legitur ἔλαβε τοῦνομα. Ex usu Scymni scribendum erat λαβοῦσα τοῦνομα. Denique vs. 659 ἐξῆς Νεάπολις ἐστὶ καὶ νῆσος Θάσος, aut excusationem a composito habet, aut scribendum Νέα πόλις, ut est in apo-

grapho Palatino. His scriptis video in eo a quo exorsus sum versu ipsum illud quod scribendum conieci, τῆς λεγομένης Ἀτλαντος, legi in codice Parisino, Ἀτλαντίδος autem e Krebsii coniectura receptum esse, cuius quam causam habuerit vir doctus mihi incompertum est.

Vs. 687 sq.

Τὸν Δάρδανον δὲ λιπόντα τοὺς τόπους προτοῦ
πρὸς τὴν ὑπώρειάν γε τῆς Ἰδης κτίσαι —

Primus horum versuum quo nomine vitiosus sit supra ad vs. 159 indicatum est; προτοῦ ex apographo Palatino illatum codex omittit. Itaque legendum: τὸν Δάρδανον δὲ δὴ λιπόντα τοὺς τόπους.

Vs. 707 — 710.

Ἐξῆς Ἐλαιοῦς Ἀττικὴν ἀποικίαν

ἔχουσα, Φορβῶν ἦν συνοικίσαι δοκεῖ.

ἔπειτα πόλεις Σηστὸς κ' Ἀβυδος κείμεναι

ἐπὶ τοῦ στενοτάτου, Λεσβίων οὔσαι κτίσεις.

Versu primo Palatini scriba Ἐλαιοῦσα exhibuit, forma inusitata quidem, at proba tamen similibusque exemplis defendenda. Ita Ταφιοῦς dicitur et Ταφιοῦσσα, Κοχλιοῦς et Κοχλιοῦσσα, Τι-

χιούς et *Τειχιόεσσα*. Cfr. Salmasius ad Solin. p. 714. Nihil tamen mutandum; quamquam enim huiusmodi nomina proprie masculinum sibi genus postulant, id quod de Elaeunte et Trapezunte disertim testatur Strabo VII p. 331: ὅτι η πόλις ὁ Ἐλαιούς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα δὲ καὶ ὁ Τραπεζοῦς, usus tamen obtinuit, ut utroque genere dicerentur, e. c. *Σελινοῦς*, de quo Stephanus Byzantius p. 249, 17 *Σελινοῦς, πόλις Σικελίας, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη*. Cuius rei exemplum habemus apud Diodorum. Sic. XIII, 59 et Virgilium Aen. III, 507 *palmosa Selinus*. Pariter ἡ *Τραπεζοῦς* dixerunt Aelianus H. A. V, 42 et Aristoteles Mir. Ausc. 17. Sed redeo ad Scymnum, qui quo nomine Elaeuntis conditorem appellaverit, incertissimum est. In codice *Φορβοῶν* scriptum; id alii *Φόρβας*, Morellus autem, quem ceteri sequuti sunt, *Φορβοῶν* scribi voluit. Hoc quidem aperte falsum; magis placet *Φόρβας*, nisi quod eodem iure *Φόρβος* conficias. Sequentem verum ita ut supra apposui scripsit Letronnus, quum codex habeat *ἔπειτα Σηστός καὶ Ἄβυδος αἱ κείμεναι*. Infeliciter vero Letronnus et cum gravi versus detrimento. Vide supra p. 9. Nec καὶ nisi a pessimis poetis eliditur. Confer

Exercitt. philol. ad Athen. Spec. I p. 51 sq. Mirum vero non attendisse viros doctos Abydum dici coloniam Lesbiorum, quum eam urbem a Milesiis conditam esse gravissimo constet testimonio Strabonis XIII p. 591 et Stephani Byz. v. Ἀβυδος, quod ignoravit etiam Radulphus Rochettus Hist. Colon. Graec. vol. III pag. 137. Omnino ne potuit quidem hoc loco Abydus commemorari, quippe in Asiano Hellesponti litore sita eamque ob causam a periegesi Europae aliena. His argumentis alius urbis nomen circumspiciendum esse intelligitur. scribendum vero proxime ad codicis fidem:

ἔπειτα Σηστὸς καὶ Μάδυντος αἱ κείμεναι

ἐπὶ τοῦ στενοτάτου, Λεσβίων δ' οὔσαι κτίσεις.

Nam δέ, quod codex post Λεσβίων habet, cur expungeretur nulla causa erat. De Madyti situ constat ex Herodoto VII, 33 ἔστι δὲ τῆς χερσονήσου τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, Σηστοῦ τε πόλις μεταξὺ καὶ Μαδύτου, ἀπὸ τῆς εἰς θάλασσαν κατήκουσα Ἀβύδῳ καταντίον. Adde Strabonem in parte operis nuper a Kramero edita libri VII. p. 22 et qui Lesbiacas Madyti origines item ex perdita Strabonis parte testatur Eustathium ad Dionys. 513. Quod autem Sestum ante Madytum

nominavit scriptor, id versus causa fecisse putandus est, similiterque vs. 626 Thessalonicam posuit ante Pydnam.

Vs. 722.

Βυζαντίων χώρα Φιλίας καλουμένη.

Ita haec e Vindingi coniectura edita sunt. Ac sane apud Stephanum Byz. s. v. *Φιλίας* leguntur haecce: *Φιλίας, χωρίον Βυζαντίου. τινὲς δὲ Φιλέαν, ἄλλοι δὲ Φινεάν γράφουσι.* At ibi pro *Φιλέαν* cod. Rehd. recte habet *Φιλίαν*. Itaque revocandum quod codex habet *Φιλίας*. Nec omittendus Anonymus Peripl. P. E. p. 15 ἀπὸ δὲ Ἀλμυδισσοῦ (Σαλμυδησσοῦ) εἰς Φρυγίαν τὴν καὶ λεγομένην Φιλίαν καὶ (del.) Βυζαντίων χωρίον. At idem in sequentibus: ἀπὸ δὲ Φρυγίας τῆς (add. καὶ) Φιλίας εἰς Κνανέας ἦτοι Κύλας (leg. Πύλας) στάδια τέ.

Vs. 773 — 76.

Ἰστρος τε ποταμός

κατέρχεται μὲν ἐσπερίων ἀπὸ τῶν τόπων

τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος,

δυσὶ δὲ διασχιζόμενος ἐς Ἀδρίαν ῥέει.

Haec apud Anonymum Per. p. 11 ed. Huds. ita

leguntur: οὗτος ὁ Ἰστρος ποταμὸς κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἐσπερίων τόπων, τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος· δυοὶ δὲ περισχιζόμενος καὶ εἰς τὸν Ἀδρίαν ῥεῖ. Quibus ex verbis quos Letronnus composuit versus, eorum primus propterea vitiosus est quod particula τέ vocabulo plus quam monosyllabo subiecta metrico ictu notari non potest. Eandem ob causam reiiciendae sunt Letronni coniecturae, quibus vs. 898 aliosque tentavit. Nec secundi versus numeri scriptoris nostri elegantia digni sunt; mire enim falluntur qui Scymnum negligentem poetam esse opinantur, quibus qui aliquanto rectius iudicavit Letronnus, tamen ne ipse quidem singularem huius poetae in condendis versibus artem et elegantiam perspectam habuit. Utrumque vitium ita vitari potuit: Ἰστρος ὁ ποταμὸς | ἀπὸ τῶν μὲν ἐσπερίων τόπων κατέρχεται. Aliud tamen hic olim lectum fuisse facile quis e Schol. Par. Apollonii Rh. IV, 284 coniiciat, ubi haec habes: ὁ δὲ Σχύμνος ἐν ἰς τῶν περὶ Εὐρώπης μόνον φησὶ τὸν Ἰστρον ἀπὸ ἐρήμων (Holstenius ἐσπερίων) τόπων φέρεσθαι. Quae si ad nostram Periegesin pertinere certo constaret, secundum versum ita fere a Scymno scriptum fuisse coniecere liceret: ὃς μόνος

ἐρήμων ἀπὸ τόπων κατέρχεται, vel, si recte Holstenius ἐσπερίων correxit, ita: ὃς μόνος ἀφ' ἐσπερίων τόπων κατέρχεται. Sed de scholiastae citatione vide quae in praefatione disputata sunt. Ultimum autem versum sic ut a Letronno editus est, a Scymno scribi non potuisse apertum est, quamquam recte intellexit *περισχίζεσθαι* ferri non posse. Hoc unum video apud Anonymum Scymni verba ex pluribus esse contracta, et inter *περὶ* et *σχιζόμενος* aliquid excidisse. Id quale fuerit suspicari licet ex his Apollonii Rh. IV, 321: οὐδ' οἱ περὶ Λαύριον ἤδη Σῖνδοι ἐρημαῖον πεδίων μέγα ναιετάοντες, et paucis interiectis: ὄρεος σκόπελον παρὰ Καυλιακοῖο, ᾧ περὶ δὴ σχίζων Ἴστρος ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα βάλλει ἄλός, ubi vide scholia cll. Stephano Byz. v. *Καυλικοί*: ἔθνος κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. κέκληται δ' ἀπὸ ὄρους. Itaque non vituperaverim equidem, si quis Scymni verba haec fere fuisse coniiciat:

δυσὶν δὲ περὶ [Σῖνδους ὄρος τε Καυλικόν]
 σχιζόμενος ἐξίησιν εἰς τὸν Ἀδρίαν.

De ἐξίησι cfr. vs. 784 τὸ ρεῖθρον ἐξίησιν ὡσανύτως ἴσον, 872 ἐξίησι δὲ δίστομον ἔχων τὸ ρεῖθρον, et 987 φερόμενος ἐξίησι διὰ τῆς Θυ-

νίδος. Sequuntur versus 777 — 84, quos Fabricius ex emendatione Letronni ita edidit:

ἀμέλει δ' ἄχρῃς τῆς Κελτικῆς γινώσκεται
 κὰν τῷ θέρει τὸν πάντα διαμένων χρόνον.
 χειμῶνι μὲν γὰρ αὖξεται πληρούμενος
 τοῖς γινομένοις ὄμβροισι καὶ χιόνος ἄπο
 τῶν τηχομένων τε λαμβάνων ἀεὶ πάγων,
 ὥς φασι, τὰς ἐπιρρύσεις· κὰν τῷ θέρει
 τὸ ρεῖθρον ἐξίεισιν ὡσαύτως ἴσον.

Primo versu vulgo legitur ἀμέλει δὲ ἄχρῃ, quod Letronnus ἀμέλει δ' ἄχρῃς scripsit. Scymnus sine dubio ἀμέλει δὲ μέχρῃ scripserat. Post γινώσκεται excidisse videtur versus, siquidem verba κὰν τῷ θέρει oppositionem sibi postulant; itaque in fine eius qui excidit versus fuisse suspicor ἐν χειμῶνι τε. Quartum versum et sequentes Letronnus ex his Anonymi verbis concinnavit: τοῖς γινομένοις ὄμβροισι καὶ ἀπὸ τῆς χιόνος, ὥς φασιν, τὰς ἐπιρρύσεις τῶν τε τηχομένων λαμβάνων ἀεὶ πάγων, ἐν δὲ τῷ θέρει τὸ ρεῖθρον ἐξίεισιν ὡσαύτως ἴσον. Fateor me in his nullum sensum videre, neque grammaticam legem ita ut decebat servatam. Nam ut de infelici isto ἐξίεισι taceam, verba χειμῶνι μὲν γὰρ satis docent in sequentibus non scribi posse κὰν τῷ θέρει, sed quod

Anonymus habet ἐν δὲ τῷ θέρει. Male item χιόνος ἄπο scriptum est, non tantum propter omissum articulum, qui necessarius est, sed etiam propter anastropham, cuius ab usu Scymni oratio aliena est. Quod autem summum est, ipsa laborat sententia, quae quum haec esse debeat, ut rationes explicentur, quibus fieri possit, ut Ister et aetate et hieme aequabilem aquarum multitudinem habeat, de hiemali tempore partim afferuntur ea quae de hoc anni tempore dici non possunt, de aestivo autem tempore nihil omnino affertur. Has difficultates removeris si ἴτα locum refingas:

χειμῶνι μὲν γὰρ αὖξεται πληρούμενος
τοῖς γινομένοις ὄμβροισιν, ἐν δὲ τῷ θέρει
ἀπὸ τῆς χιόνος, ὥς φασι, τὰς ἐπιρρούσεις
τῶν τηχομένων τε λαμβάνων ἀεὶ πάγων
τὸ ρεῖθρον ἐξίησιν ὡσαύτως ἴσον.

Haec autem vera esse docent opinor quae ante oculos habuit Scymnus verba Herodoti IV, 50: ἴσος δὲ αἰεὶ ῥέει ἐν τε τῷ θέρει καὶ χειμῶνι ὁ Ἴστρος κατὰ τοιόνδε τι, ὥς ἐμοὶ δοκέει. τοῦ μὲν χειμῶνός ἐστι ὅσος περ ἐστί, ὀλίγω τε μέζων τῆς ἑωυτοῦ φύσιος γίνεται· ὕεται γὰρ ἡ γῆ αὕτη τοῦ χειμῶνος πάμπαν ὀλίγω, νικετῶ δὲ πάντα χρέε-

ται. τοῦ δὲ θέρους ἢ χιῶν ἢ ἐν τῷ χειμῶνι πε-
σοῦσα, ἐοῦσα ἀμφιλαφής, τηχομένη πάντοθεν
ἐσθιδοῖ ἐς τὸν Ἰστρον. In quibus etsi insunt
a quibus noster dissentiat, in universum tamen
summus est amborum consensus.

Vs. 789 — 91.

Πεύκη δὲ λέγεται διὰ τὸ πληθὺς ὧν ἔχει
πευκῶν· μετ' αὐτὴν εἶτα πλαγία κείμενη
Ἀχιλλέως νῆσος.

Ita qui haec scripserunt Boissonadus eumque se-
quuti Letronnus et Fabricius, non attenderunt
recte quidem dici εἶτα μετὰ ταῦτα, non autem
μετὰ ταῦτα εἶτα. Nec πλαγία, cuius loco vulgo
πελαγία legitur, recte scriptum puto. Nimirum
cogitabant viri doctissimi de altera Achillis in-
sula, plerisque Ἀχιλλέως δρόμος dicta, quae exi-
guo intervallo a maris litore discreta boreali
Ponti orae obtenditur *ad formam gladii in trans-
versum porrecta*, ut Plinii verbis utar Hist. Nat.
IV, 12, 26. Scymnus autem de Leuce insula lo-
quitur, quingentorum vel quadringentorum sta-
diorum spatio ab Istri ostiis divisa. Hinc eam
πελαγίαν appellat et Peucaie insulae in ipsis Istri
ostiis sitae opponit. Cfr. Strabo VIII p. 383

διέχει δὲ τοῦ στόματος ἡ νῆσος ἡ Λευκὴ διαρμα
 πεντακοσίων σταδίων, ἰερὰ τοῦ Ἀχιλλέως, πελα-
 γία. De utraque insula copiose disseruit Koeh-
 lerus Comment. Academ. Petropol. vol. X p.
 531 sq. Scymnus fortasse ita scripserat:

πενκῶνς ἐπιθ' οὕτως μετ' αὐτὴν πελαγία
 Ἀχιλλέως ἡ νῆσός ἐστι κειμένη.

Quo ducit Anonymus, apud quem haec ita per-
 scripta leguntur: εἶθ' οὕτως μετ' αὐτὴν πελαγία
 κειμένη ἡ προειρημένη τοῦ Ἀχιλλέως νῆσος. Pro
 οὕτως tamen aliud scriptum fuisse videtur.

Vs. 804 — 806.

Πρὸς ἀνατολὰς δ' ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην
 τοὺς τὴν λεγομένην Ὑβλαν οἰκοῦντας Σκύθας,
 εἶναι δὲ γεωργοὺς ἐχομένους τούτων ἄνω.

Primo versu nescio an scribendum sit πρὸς ἀνα-
 τολὰς διαβάντι, ut est apud Herodot. IV, 18
 ἀτὰρ διαβάντι τὸν Βορυσθένα ἀπὸ θαλάσσης
 πρῶτον μὲν ἡ Ὑλαιη, ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνθρωποι
 οἰκεῖνσι Σκύθαι γεωργοί, ubi quod Valckenarius
 pro ἄνθρωποι scribendum coniecit ἄνω, Scymni
 loco egregie confirmatur. Tum Ὑβλαν sine du-
 bio corruptum est scribendumque praeunte Vos-
 sio Ὑλαιαν, quemadmodum iste terrarum tractus

et ab aliis scriptoribus (Koehlerus Comm. Acad. Petrop. X p. 655. 787) appellatur et ab Herodoto. Praeterea ut versus constet, delendum est τούς. Minus recte Vossius edidit τούς λεγομένην. Sequentia ita distinguenda sunt:

οικοῦντας Σκύθας •

εἶναι, γεωργούς δ' ἐχομένους τούτων ἄνω.

Qui statim sequitur Scymni versus (808) ὑπὲρ δὲ ταύτην ἔθνος ἀνδροφάγων Σκυθῶν, in eo ἔθνος post Σκυθῶν transponendum, ut recte habet scriptor Peripli. Constanter enim Scymnus in eiusmodi vocum mensura comicorum poetarum usum sequutus est, a quo nusquam recessit nisi in nominibus propriis, ut in Ἀδρίας 131. 192. 390. 419, Ἀβρων 955, Λοκροί 317, Φλέγρα 636, Ἑρακλέους 145, Ἑρετριεύς 870. Hanc legem qui ignorarunt editores aut sanissimos versus corruperunt, aut corruptos malis coniecturis vexarunt, ut 253 κτίσιν κατὰ χρησμόν ἔλαβ' ἡ Νεάπολις, ubi ἔλαβεν scribendum, 872 ἧς ἐστὶν ἄφραστον τὸ πέρας, ἔξεισι δέ, ubi vulgo ἧς τὸ πέρας ἐστὶν ἄφραστον ἔξεισι δέ. Scribendum ἧς τὸ πέρας ἐστὶ ἄφραστον ἐξίησι δέ. Vs. 896 ἡ νῆσος κατὰ Μαυῶτιν ἄχρι Βοσπόρου, ubi spondeum adeo in secundam sedem intulit Letronnus; rectissime Peripli

scriptor ἡ νῆσος κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι τοῦ Βοσπόρου, modo deleas articulum ante νῆσος.

Vs. 816 sq.

*Ζῶσιν δὲ τὴν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες
κοινὴν ἀπάντων τὴν τε σύνολον οὐσίαν.*

De Scytharum moribus agitur his versibus, quorum altero vulgo legitur τὴν θ' ὅλην οὐσίαν, quibus verbis quam medelam attulit Letronnus, quum neque facilitatis laudem habeat neque ad rem apta sit (quid enim κτῆσις et οὐσία differunt?), scribendum potius videtur:

κοινὴν ἀπάντων τὴν θ' ὅλην συνουσίαν.

Hoc etiam firmare licet Ephori consensu apud Strabonem VII p. 303: ταῖς διαίταις εὐτελεῖς ὄντες καὶ οὐ χρηματισταὶ πρὸς τε ἀλλήλους εὐνομοῦνται κοινὰ πάντα ἔχοντες τά τε ἄλλα καὶ τέκνα καὶ τὴν ὅλην συγγένειαν. Συνουσία de familia dictum non novum est.

Vs. 849 — 51.

*Ἡ Ταυρικὴ δὲ χειρόνησος λεγαμένη
τούτοις συνάπτει πόλιν ἔχουσ' Ἑλληνίδα,
ἣν Ἡρακλεῶται Δῆλιοί τ' ἀπώρισαν.*

Quam in Taurica peninsula Heracleotae et Delii condidere urbem, ea non alia esse potest quam

Chersonesus in infima peninsulae parte sita. eius nomen cur contra morem suum scriptor reticuerit, quum causam videam nullam, nescio an secundo versu scribendum sit πόλιν ἔχουσ' ὁμώνυμον. τούτοις fortasse ad Borysthenitas spectat, quos proximo loco ante Tauricam Chersonesum commemorasse videtur. In eadem carminis parte locum habuisse suspicor quae leguntur apud Anonymum p. 8: ὁ Ἀχιλλεῖος δρόμος, ὅπερ ἐστὶν ἡὼν, τουτέστιν αἰγίαλος, σφόδρα μακρὰ καὶ στενὴ. Quae ita scribenda videntur:

Ἀχιλλεῖος δρόμος,

ὅπερ ἐστὶν ἡὼν σφόδρα μακρὰ τε καὶ στενὴ.

Vix enim credibile est tam celebris nominis peninsula a Periegeta silentio esse praetermissam. Pergit deinceps inde a vs. 893 ita:

τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ τινος
τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσιν ἐντὸς Κυανέων,
ἅμα Δηλίοις τὴν χερρόνησον οἰκίσαι.

Heracleotas intelligit Ponticos, quos ut ab aliis eiusdem nominis in Asia civitatibus distingueret scriptor (nam Lydiae quoque et Cariae feruntur Heracleae) et hic et vs. 913 addidit ἐντὸς Κυανέων. ἐντὸς autem dicit, non ἐκτός, quoniam in Bithynia versabatur, dum haec scribebat Perie-

geta noster. Postremo versu τήν ante χειρόνησον codex omittit; fortasse igitur praestat *Δηλίοισι χειρόνησον* scribere, ut deus Heracleotas et Delios non in Chersonesum Tauricam, sed universe in peninsulam colonos ducere iusserit. Penultimo versu restitui quem falso Letronnus a Periplo abesse dicit articulum. Idem quum *Ἀσία* antepenultima longa dici a Scymno statuit, sine dubio erravit. Obversabatur Letronno Homericum *Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι*, vel Virgilianum *Asia prata*, quae quum ultima brevi dicantur, rectissime primam producant, quod secus est in *Ἀσία*. Itaque neque Archilochus fr. 22 scripsit οὐδ' Ἀσίης γε καρτερὸς μηλοτρόφου, sed *Ἀσίδος γῆς καρτερὸς* vel simili modo (nam *Ἀσίς* non apud epicos tantum poetas et in lyricis tragicorum carminibus primam producit, sed etiam in iambicis, ut apud Aeschyl. Pers. 749 et Antipatrum Thess. 68), nec Scymnus vs. 771 εἰς Ἀσίαν στράτευμα διέβη βαρβάρων, et 821 εἰς Ἀσίαν ἐλθόντας, οὓς δὴ καὶ Σάκας, quibus locis recte articulum habet auctor Peripli. Corruptus item vs. 922 κατὰ δὲ πόλιν ταύτην σχεδὸν τῆς Ἀσίας, ubi quum codex habeat κατὰ δὲ τὴν πόλιν ταύτην τῆς Ἀσίας σχεδόν, apertum est scribendum esse κατὰ τὴν πό-

λιν ταύτην δὲ τῆς Ἀσίας σχεδόν, et vs. 927 τὸ τῆς γὰρ Ἀσίας λέγει' ἰσθμωδέστατον, ubi cod. τὸ τῆς Ἀσίας γὰρ λέγεται ἰσθμωδέστερον. Scribendum igitur τὸ τῆς Ἀσίας λέγεται γὰρ ἰσθμωδέστερον. Denique vs. 952 ex pessima Boissonadi coniectura editum est ὁ Κιμμερίων στρατὸς κατέδραμεν Ἀσίαν, ubi codex τὴν Ἀσίαν, ex quo intelligitur haec ita potius refingenda esse: ὁ Κιμμερίων κατέδραμε τὴν Ἀσίαν στρατός. Falsa item quae Letronnus de mensura nominis Κυνά-νεια scripsit: „La première de κυανέων est brève, contre l'usage, comme au vers 231.“ Nihil hic contra usum dictum video. Κυνάνεος primam producit apud epicos, corripit apud eos qui iambos scripserunt.

VS. 891 — 95.

*Εἴτ' ἔστιν Ἑρμῶνασσα Φαναγόρειά τε,
ἣν Τηίους λέγουσιν οἰκῆσαι ποτε.*

Apertum est scribendum esse οἰκίσαι ποτέ. Primo versu pro Ἑρμῶνασσα, quo nomine omnes hanc urbem appellant, Stephanus Byzantius Ἑρμῶνεια legisse videri potest s. v. Ἑρμῶνασσα. ταύτην ὁ Σκύμνος καὶ Ἑρμῶνειαν καλεῖ, de quo dissensu in praefatione dictum est. In sequentibus Her-

monassam et Phanagoream νήσῳ, i. e. peninsula, contineri dicit vastam planitiem complexa:

ἥτις τὰ μὲν τοῖς ἔλεσι τοῖσί τε ποταμοῖς
ἀδιάβατος τενάγεςί τε τοῖς ἐν τῷ πέραν,
τὰ δὲ τῇ θαλάττῃ τῇ τε λίμνῃ γίνεται.

Primo horum versuum quod Letronnus posuit τοῖσί τε ποταμοῖς ferri non potest propter causam supra ad vs. 726 indicatam. Vulgo legitur καὶ τοῖς ποταμοῖς, quod καὶ τοῖς ποταμίοις scribendum erat; idque ipsum locorum istorum naturae prorsus consentaneum est: non fluviiis enim, sed fluviusculis totus ille tractus scinditur. Secundo versu turbatum metrum ita facillime restitui poterit: ἀδιάβατος τοῖς τενάγεςιν τ' ἐν τῷ πέραν. Postremo versu revocandum quod codex habet ἃ δέ, quod sequioris temporis scriptores post τὰ μὲν inferre notum est. Idem dicendi genus passim apud nostrum vel obscuratum vel male intellectum est, velut 419, ubi recte codex habet τὰ μὲν αὐτῶν κατοικεῖν τὴν μεσόγειον, ἃ δὲ τὴν παραλίαν, et vs. 422 ἃ δ' αὐτονομεῖσθαι. Adde 493 οὗς δὲ πρὸς Κύπρον, et 544 τάς τε νησιώτιδας πόλεις κατασχεῖν, ἃς δὲ καὶ κατοικίσαι. In eandem sententiam accipio vs. 127 ἃ δ' αὐτὸς ἰδίᾳ φιλοπόνως ἐξηταχώς, alia autem ipse dili-

genter scrutatus, ut verbum in superioribus, quae exciderunt, positum fuisse videatur.

Vs. 916. sq.

*Πάντως γελᾶν σπεύδοντες ἐκ παντὸς τρόπου,
εὐδαιμονίαν εἶναι τε τοῦτο κεχρικότες.*

De Tibarenis, gente ad risum iocumque nata, haec dicuntur, quorum priora apud Anonymum ita scribuntur, *πάνν γελᾶν σπεύδοντες*. Hinc intelligitur scribendum esse *γελᾶν πάνν σπεύδοντες*. Altero versu Anonymus *εὐδαιμονίαν εἶναι ταύτην κεχρικότες*, quae parum probabili ratione emendata sunt. Quid scripserit noster, hic quoque Ephorus docet apud Stephanum Byz. s. v. *Τιβερηνία. Τιβαρηνοὶ καὶ τὸ παίζειν καὶ τὸ γελᾶν εἰσιν ἐξηλωκότες καὶ μεγίστην εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζουσι*, quae transtulit Pomponius Mela I, 19. *Tibareni Chalybes attingunt, quibus in risu lusuque summum bonum est*. Itaque Scymnum scripsisse coniicias *εὐδαιμονίαν ταύτην μεγίστην κεχρικότες*.

Vs. 918 sq.

*Ἔστι δὲ πόλις Ἀμισὸς ἐν τε τῇ Λευκῶν Σύρων
γῇ κειμένη, τῶν Φωκαέων δ' ἀποικία.*

Apud Anonymum haec leguntur: *Ἀμισός, πόλις*

Ἑλληνίς, Ἀθηναίων ἄποικος, ἐπὶ θαλάσῃ οἰκεῖται; ἐν τῇ Λευκασύρων γῇ κειμένη Φωκαέων ἀποικία, ex quibus ipsos illos quos adscripsi versus non dextro Apolline exsculpsit Letronnus, omissis ut par erat iis quae non Scymni sunt, sed Arriani, in cuius Periplo P. E. ed. Huds. p. 16 leguntur haec: *Ἀμισός, πόλις Ἑλληνίς, Ἀθηναίων ἄποικος ἐπὶ θαλάττῃ οἰκεῖται*. Non improbable tamen videri potest, illud *Ἀθηναίων* utrique scriptori commune fuisse, Scymnum autem scripsisse:

Ἀμισός ἐν τῇ Λευκασύρων γῇ κειμένη

Ἀθηναίων καὶ Φωκαέων ἀποικία.

De Atheniensibus Amisi conditoribus etiam Plutarchus testis est Vit. Luculli c. 19. In mensura nominis *Ἀθηναίων* Atticorum comicorum exemplum sequutus est scriptor. Pherocrates vol. II p. 267 *Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις*. Polyzelus ibid. p. 871 *ἐν τῷ μύρῳ παρ' Ἀθηναίων μακαρίζεται*. Ad eandem normam *Κερκυραίων* noster dixit penultima brevi vs. 440 *Κορυραίων τε καὶ Κορινθίων πόλις*.

Vs. 929 — 36.

Ὁ δ' Ἡρόδοτος ἔοικεν ἄγνοεῖν, λέγων

*ἐκ τῆς Κιλικίας [εἰν' ὁδὸν πένθ' ἡμερῶν
εἰς Πόντον· ἔθνη δ' εἶχε] πεντεκαίδεκα
ἡ χειρρόνησος.*

In his ὁ δέ pro ὁ δέ scripsit Letronnus, articulo Scymnum non uti in scriptorum nominibus observans; quod nisi casu factum est, ὅπερ potius scribi debebat quam ὁ δέ, quod nihil est. Tum verba uncis inclusa de coniectura addidit Holstenius; at neque ἔθνη prima producta dixit Scymnus, neque praeterito εἶχε hic locus est. Herodoti I, 72 verba haec sunt: ἔστι δὲ αἰχὴν οὗτος τῆς χώρας ταύτης· μῆκος ὁδοῦ εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμεῦνται. Itaque si ludere datur, haec ita potius redintegranda sunt:

*ἐκ τῆς Κιλικίας [ἀνδρὶ γ' εὐζώνῳ μολεῖν
πένθ' ἡμερῶν εἰς Πόντον εἶναι τὴν ὁδόν·
ἔθνη δ' ἔχει τὰ πάντα] πεντεκαίδεκα.*

Quamquam priora etiam in hunc modum refingere licet:

*ἐκ τῆς Κιλικίας [εἰς τὸν Εὐξείνου πόρον
πένθ' ἡμερῶν τὸ μῆκος εἶναι τῆς ὁδοῦ].*

In quibus ad τὸν Εὐξείνου πόρον conferas Eurip. Androm. 1263. Chersonesum intelligit de Asia intra Halyn sita, quam quum quindecim populis habitatam dicit, discrepat ab Ephoro, qui sedecim

illius terrarum tractus populos nominaverat. Per-
git Scymnus:

ὧν τρία μὲν Ἑλληνικά,
Αἰολικὸν εἶτ' Ἰωνικὸν καὶ Δωρικόν,
τὰ λοιπὰ τῶν μιγάδων δὲ χωρὶα βάρβαρα.

Horum postrema mirum est editores ipsumque
adeo Letronnum vitata esse non intellexisse;
χωρὶα enim et propter dactylum (cfr. p. 39) et
multo magis ob ipsam sententiam suspectum est.
Scribendum vero:

τὰ λοιπὰ τῶν μιγάδων δὲ χωρὶς βάρβαρα.

Hoc enim dicit, praeter tres illas graecae origi-
nis gentes reliquos populos esse barbaros, exce-
ptis quos mixtos vocat, i. e. iis qui partim bar-
baris partem Graecis constant. Plane autem haec
confirmantur iis quae apud Strabonem leguntur
XIV p. 677 sq. Φήσαντος τοῦ Ἐφόρου διότι τὴν
χερσόνησον κατοικεῖ ταύτην ἐκκαίδεκα γένη, τρία
μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρα χωρὶς τῶν
μιγάδων, ubi vicissim e Scymno post Ἑλληνικά
addenda videntur verba τὸ Αἰολικὸν καὶ Ἰωνι-
κὸν καὶ Δωρικόν. Corrupta item quae sequun-
tur apud Scymnum:

Κίλικες μὲν οὖν Λύκιοι τε πρὸς τούτοις δὲ καὶ
Μάχαρες Μαριανδυνοὶ τε παραθαλάττιοι.

Quis enim unquam Macares in Asiae populis numeravit? aut quis Gailio assentiatur, Pelasgos Macare duce Lesbum vicinamque oram incolentes dici existimanti? Apud Anonymum haec ita scripta sunt: *Λύκιοι τε καὶ πρὸς τούτοις Μάκαρες* Itaque scribendum videtur: *Κίλικες μὲν οὖν Λύκιοι τε καὶ πρὸς τοῖσδ' ἅμα Κᾶρες Μαριανδύνοί τε*, vel *Λύκιοι τε πρὸς τούτοις καὶ Κᾶρες* —

Vs. 949 — 52.

*Εἶπεν Σινώπη πόλις ἐπώνυμος μιᾷς
Ἀμαζόνων, ὣν πλησίον ἦν χώρα ποτέ,
ἦν τὸ πρὶν ᾧκουν εὐγενεῖς ὄντες Σύροι,
μετὰ ταῦτα δ' ὡς λέγουσιν Ἑλλήνων ὅσοι —*
Primum versum, in quo εἶπεν scripsi pro eo quod Letrounus edidit εἶτ' ἔστι, attigi p. 9. Sequentia, in quibus et dactylus πλησίον vitiosus est nec productio in τὸ πρὶν ferri potest, in codice habentur ita: *πλησίον χωρίον ἦν ποτέ μὲν τὸ πρὶν ᾧκουν εὐγενεῖς ὄντες Σύροι*. Scribendum igitur:

ὣν πλησίον τὸ χωρίον·

ἦν ποτε μὲν ᾧκουν εὐγενεῖς ὄντες Σύροι.

At quorsum εὐγενεῖς? an forte quod Syri, i. e. Leucosyri, a Syro Apollinis filio genus deduce-

bant? Tradidit hoc sane Plutarchus V. Lucull. c. 23 et ex Plutarcho Eustathius ad Dionysium Per. 772. Credo tamen hoc si indicare voluisset Scymnus, id aliter eum dicturum fuisse. Itaque nescio an Scymnus ἐγγενεῖς scripserit. Recte autem dicit χωρίον, *castellum*, i. e. Themiscyra sive Themiscyrum, quo Amazones utebantur propugnaculo, v. Schol. Apollonii Rh. II, 370 et Procopium Bell. Goth. IV, 2. Sequitur locus illustris de Graecorum coloniis Sinopen deductis, primum Thessalorum, postea Milesiorum:

ἔπειτα δ' Ἀμβρων τῷ γένει Μιλήσιος.

ὑπὸ Κιμμερίων οὗτος δ' ἀναιρεῖσθαι δοκεῖ.

Codex Ἀμβρώντας γένει. Scribendum Ἀβρων τῷ γένει. Ἀμβρων vitiosa forma est recteque Sylburgio suspecta apud Etymol. M. p. 226, 29. 624, 57. Hanc primam Habrone duce Milesiorum coloniam, Cimmeriorum invasione disturbatam, proxime alia eorundem Milesiorum sequuta est:

μετὰ Κιμμερίους Κῶος, πάλιν δὲ Κριτίνης,

οἱ γενόμενοι φυγάδες τῶν Μιλησίων.

Ita haec in codice scripta sunt. Pro Κριτίνης, quod parum caute Fabricius nec sine metrico vitio Κριτίης scripsit, reponendum Κρητίνης, cuius nominis exemplum praebet Herodotus VII,

165, ex quo Anaxilae Rhegini patrem ita appellatum fuisse discimus. Fuit item Ephesiaci agri oppidum *Κρητιναίον* a Parthenio Erot. c. 3 memoratum, et incolarum nomine *οἱ Κρητιναί* dictum a Plutarcho Prov. I, 57. *Ἐφέσιοι Κρητινας ἐκτίσαντο τὰς (leg. ὄντας) Μαγνήτων*, de quo vide quae dicta sunt Choliamb. poet. p. 123, ubi Herodotum VII, 190 memorare debebam *Ἀμεινοκλέϊ τῷ Κρητίνῳ ἀνδρὶ Μάγνητι*, quamquam is Magnesiam dicit Thessalicam. Iam non dubium videri potest, quin idem nomen restituendum sit Stephano Byz. s. v. *Σινώπη*, ubi hodie editur *κτίσμα Κριτίου Κῶου*, ὡς φησι Φλέγων. Praeterea praeunte Radulpho Rochetto Hist. Colon. Graec. III p. 331 inter *Κρητίνου* et *Κῶου* inserendum *καί*, quamvis Eustathius ad Dionys. Per. 772 editam lectionem expressit, *κτίσμα κατὰ τινος Κριτίου ἀνδρός Κῶου*, ex quo nihil aliud intelligitur quam Eustathium eandem, qua nostri codices vitiiati sunt, lectionem etiam in suo Stephani codice repperisse; *ἀνδρός* autem ille de suo addidit. De *Κῶος* nomine proprio in tanta similium copia (Lehrs Arist. p. 285) non dubitandum videtur. Fuerunt igitur duo novae Milesiorum coloniae duces, Cous et Creti-

nes, qui quum non separatim nec diversis temporibus colonos Sinopen deduxisse videantur, maxima est suspicio Scymnum in hunc modum scripsisse:

μετὰ Κιμμερίους Κῶος πάλιν καὶ Κρητίνης.

Altero versu, in quo τῶν pro edito τοῦ e codice restitutum est, Letronnus post *φυγάδες* inseruit τέ, quo versui consulitur, non item sententiae, quae postulat ut ipsi illi, quos superiore versu memoravit, coloniae duces Milesiorum exules fuisse dicantur. Scribendum igitur:

οἱ γεγόμενοι φυγάδες ὄρων Μιλησίων.

Consimili modo supra vs. 746 habemus *Ποντικῶν ὄρων* pro *Ποντικῆς χώρας*. Cfr. vs. 135 et 519. Quem usum qui nostro scriptori proprium dicit Letronnus, non meminerat, ut alia mittam, Euripidis Hec. 937 *ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις*.

Recte vidit Fabricius post Sinopae vicinarumque urbium descriptionem locum habuisse ea quae apud Anonymum Per. p. 6 his verbis perscripta leguntur: *κατ' ἀντικρὺς δὲ Καράμβεως ἐν τῇ Εὐρώπῃ κεῖται μέγιστον ἀκρωτήριον, ἀπότομον εἰς θάλασσαν ὑψηλὸν ὄρος, τὸ λεγόμενον Κριοῦ μέτωπον, ἀπέχον ἐκ Καράμβεως πλοῦν νυχθήμερον*. Ac confirmare poterat sententiam suam consensu

Ephori apud Schol. Apollonii Rh. II, 360, emendatum a Marxio fr. 84, quem sequitur etiam Strabo XII p. 545. Videntur autem ista in hunc fere modum digerenda esse:

*Καταντικρὺν δὲ Καράμβεως ἐν τῇ πέραν
κεῖται μέγιστον . .*

*ἀπότομον εἰς θάλατταν ὑψηλὸν τ' ὄρος,
τὸ λεγόμενον Κριοῦ μέτωπον . . .*

νυχθήμερον πλοῦν ἀπέχον ἐκ (ἀπὸ) Καράμβεως.

Nam quos Fabricius ex istis Anonymi verbis concinnavit versiculos, iis vir optimus vere se prae-buit, ut ille ait, *Μουσῶν σκελετόν, ἀηδόνων ἡπί-
αλον, ὕμνον Ἀιδου*. Postrema etiam ita digeri li-cet, ut nulla lacuna indicanda sit.

Vs. 958 — 60.

*Τούτων τόπων τὸ πρῶτον ἄρξαι Φινέα
τὸν τοῦ Τυρίου Φοίνικος, ἀλλ' ἐν ὑστέροις
χρόνοις κατελθεῖν —*

Nihil causae erat cur τούτων scriberetur pro ὧν δῆ, quod ipsum scriptori nostro usitatissimum. Tum τὸ πρῶτον ex coniectura additum; supplendum potius erat λέγουσι et secundo versu scribendum Φοίνικος, ὑστέροις δὲ χρόνοις. Anonymus enim Φοίνικος, ὑστέροις δὲ χρόνοις.

Vs. 963 — 65.

Ἐπὶ τὸν τόπον κτίσας ὁμώνυμον πόλιν
 Ἀμαστρίς, Ὀξυάθρου μὲν ἱστορουμένη
 θυγάτηρ ὑπάρχουσ', ὡς λόγος, τοῦ Περσικοῦ.

Primo versu reponendum ἐπὶ τῶν τόπων, et secundo ὑπάρχειν. In iis quae proxime sequuntur commemoratur *Παρθένης* fluvius, quem quum omnes constanter *Παρθένιον* dicant, ne Scymnus quidem aliter dixisse censendus est. Nimirum *Παρθένης* ex *Πάρθενις* corruptum est, qua forma suae aetatis morem sequens usus erat Anonymus. Similiter quem fluvium veteres Graeci *Σαγγάριον* dicebant, Procopio Aedif. V, 3 aliisque est *Σάγγαρις*. Ad eandem rationem formata sunt quae frequenter leguntur in titulis graecis nomina *Διώνυσις* = *Διονύσιος*, *Αὔρηλις* = *Αὐρήλιος*, *Ἰουλις* = *Ιούλιος*. Confer Welckerum Syll. Epigr. p. 18.

Haec fere sunt, quae de corruptioribus Scymni locis dicenda habui, quibus propter argumenti affinitatem adiiciam aliquid coniecturarum in Dionysii descriptionem Graeciae, futilis sane et ieiuni scriptoris libellum et ad Scymni ubertatem et copiam non comparandum, sed tamen

in tanta veterum chorographorum iactura non contemnendum, quippe haud pauca complexum aliunde non cognita. In metrica arte Dionysius Scymno multo est inferior, nec tamen tam crassae inscitiae reus, ut iis assentiendum sit, qui neque verborum mensuram neque trimetri leges illum tenuisse iniustissime dicam an imperitissime criminantur. Imo satis severas leges etiam Dionysium sequutum esse neminem fugere potest, qui vel aliquam harum rerum rationem et usum habeat.

Vs. 1 — 4.

*Διὰ παντός, ὃ θεόφραστε, καθάπερ οἶσθα σύ,
ἰδιόν τι πλάττων κούχῃ τὸν ἐτέρων πόνον,
ὅπερ ἐνιοι ποιοῦσ', ἐμαντοῦ τιθέμενος,
νυνὶ πεπόρηκα τὴν ἅπασαν Ἑλλάδα.*

Quorum versuum postremo quum Casaubonus *πεπόρηκα*, Stephanus autem *πεπόννηκα* scribendum censuisset, merito haec reiecit Letronnus, qui, si recte eius verba interpreter, editum *πεπόρηκα* ita tuetur, ut *πορεῖν* declarandi vel explicandi significationem habere arbitretur. Id nemo graece sciens viro doctissimo concedet, nec dubium esse potest, quin Dionysius scripserit *νῦν ἱστορήκα τὴν ἅπασαν Ἑλλάδα*.

Vs. 20 — 23.

*Νωθρὰν γὰρ οὐχ εὖροις ἄν, ἀλλ' ἐσπευσμένην
τὴν πραγματείαν· διὸ σεαυτὸν μὴ βραχύ,
ὀλοσχερῶς δ' ἐπὶ ταῦτα δοὺς καὶ σπονδάσας
συμφιλομάθησον, καθάπερ εἴωθας ποιεῖν.*

Nihil proficitur Boissonadi coniectura Letronno probata διὸ σεαυτὸν μὲν βραχύ, eo etiam nomine vitiosa, quod μὲν non suo loco positum est. Neque βραχὺ ita ut volunt dici potest. Qui verba paullo attentius inspexerit, intelliget scribendum esse διὸ σεαυτὸν μὴ βραδύν, cui quod ὀλοσχερῶς, non ὀλοσχερῇ infertur, id nihil offensionis habet. In sequentibus narrat scriptor, iure meritoque Phileam vituperari, qui Magnesiam ab Hellade seiunxerit:

*τὸν δὲ Φιλέαν ἀγνοεῖν
ἀποχωρίσαντα· τοῦτο δ' εἶναι συμφανές
τοῖς φιλομαθέσι μάλιστα φιλοτιμουμένοις.*

Mirum est latuisse editores pro φιλομαθέσι requiri infinitivum φιλομαθεῖν. At ne hoc quidem sufficere arbitror; certe ineptum dicendi genus est φιλομαθεῖν φιλοτιμούμενος. Itaque Dionysium scripsisse suspicor, τοῖς πολυμαθεῖν μάλιστα φιλοτιμουμένοις.

Vs. 51 sq.

*Ἰθάκη δὲ σταδίων ὀγδοήκοντα, στενὴ,
ὑψος δ' ἔχουσα καὶ λιμένας τρεῖς ἐχομένη.*

Mirabar unde tam bellus versiculus provenisset, quum vidi istud δὲ Letronnum ex infelici Casauboni coniectura assumpsisse. Scribendum erat *Ἰθάκη σταδίων ὡς ὀγδοήκοντα*, quae Dionysius Straboni videtur sublegisse, qui X p. 455: *κύκλος δὲ τῆς Ἰθάκης ἐστὶν ὡς ὀγδοήκοντα σταδίων*. Altero versu *ἐχομένη* intelligi non potest; itaque post *τρεῖς* distinguendum et post *ἐχομένη* lacuna indicanda. Sequitur continuo:

πρὸς τῷ πέραν δ' οἰκοῦσι τῆς Αἰτωλίας.

De Acarnanibus haec dicit scriptor; verum *πρὸς τῷ πέραν* neque graece dictum est neque ullum omnino sensum habet. In codice scriptum est *πρὸς τὸ πέραν*, quorum verborum facilis et parata est correctio, si memineris codicem Parisinum ex libro uncialibus exarato descriptum esse. Docet hoc, ut alia omittam, vs. 106 *ΑΕΩΠΟΝΤΕ ΑCΩΠΟΝΤΕ*, ubi prius illud *ΑΕΩΠΟΝ* nihil est nisi vitiosa scriptura sequentis vocis *ΑCΩΠΟΝ* *). Consimili modo vs. 72 *EK* corruptum

*) In titulo Aeginetico apud Boeckhium no. 2138 le-

est ex *EICI*. Itaque *ΤΟΠΕΡΑΝ* ex *ΕCΠΕΡΑΝ* corruptum arbitror, Dionysium autem scripsisse:

πρὸς ἐσπέραν δ' οἰκοῦσι τῆς Αἰτωλίας,
quemadmodum vs. 70 de Locris dicitur οὔτοι κατοικοῦσιν δὲ πρὸς μεσημβρίαν Αἰτωλίας.

Vs. 72.

Ἐπειτα Φωκεῖς ἐκ Αελέγων φερόμενοι.

His verbis scriptor transitum a Locris ad Phocenses parat. Versui ut consuleret Casaubonus, de sensu et grammatica securus, *πρὶν* ante *φερόμενοι* inserebat. Pro *Αελέγων*, quae est H. Stephani coniectura, in codice est *λογῶν*. Hinc Letronnus edidit *ἐκ λογίων πρὶν φερόμενοι*, quod vertit: *iadis amenés en ces lieux par l'ordre d'Oracle*. Ne id quidem grammaticae consentaneum; nec de illo oraculi iussu quidquam ab aliis traditum est. Prope a vero abfuit Krebsius, qui coniiciebat *Φωκεῖς εἰσὶ Αελέγων ἐχόμενοι*, in quo *εἰσὶ* et *ἐχόμενοι* verissimum. At Leleges ineptissime hic memorantur, nec dubium est quin Dionysius scriperit *ἔπειτα Φωκεῖς εἰσὶ Λοκρῶν ἐχόμενοι*.

gitur nomen inexplicabile *ΛΑΤΙΜΟC*, quod *ΛΑΤΙΜΟC* scribendum.

Vs. 80 sq.

*Ἐν τῇ μεσογείᾳ δ' ἐστὶ Κυπάρισσος πόλις
Λάρισά τε, μετ' αὐτὴν Δαυλὶς.*

Primo versu revocandum quod codex habet *Κυπαρίσσου πόλις*, a Cyparisso Minyae filio appellata, de quo v. Stephanum Byz. s. v. *Κυπάρισσος* et Schol. Ven. ad Hom. Il. II, 519. Cfr. Nonnus Dion. XIII, 123 *Φωκῆες ὁμήλυδες οἱ Κυπαρίσσου εἶχον ἔδος*: Altero versu *Λάρισα* pro edito *Λάρισσα* e codice scriptum est. At Larisa in Phocicis urbibus nusquam commemoratur; nec minus corruptelam nominis metrum arguit, quod nescio quo pacto recepta codicis scriptura in integrum restitui dicat Letronnus. Certissimum est scripsisse Dionysium quod iam Harduinus ad Plinium vol. I p. 501 vidit, *Κρίσσα*, sive potius *Κριῖσα*, quam cum Daulide fere coniungi videas. Homerus Il. II, 520 *Κριῖσάν τε ζαυτήν καὶ Δαυλίδα*. Nonnus Dion. XIII, 128 *Κριῖσαν* (male Graefius *Κρίσσαν*) *ἀειδομένην καὶ Δαυλίδα*. Adversari quidem videri possit Strabo IX p. 637, Crisam in ipso littore maris sitam fuisse dicens; sed hunc verissime erroris convict H. N. Ulrichsius Itiner. Graec. I pag. 24 in

egregia disputatione, qua Crisam et Cirrham diversas urbes esse ita demonstravit, ut nullus iam dubitandi locus relictus sit.

Vs. 88 — 91.

*Αὐλὶς τε Βοιωτῶν πόλις, πρὸς ἣ λυμὴν
κάρτεμιδος ἱερὸν ἅγιον, ὃ λέγεται κτίσαι
Ἀγαμέμνον', εἴτ' Ἐμπερέσιον καλούμενον
ἀχρότατον, εἴτ' Εὐριπος.*

Dianae templum ab Agamemnone conditum commemorat Callimachus fr. 72. τὴν ὠγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἶσατο, ad quae Bentleius non immemor fuit carminis Theognidei: Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἣν Ἀγαμέμνων εἶσαθ' (Bekkerus εἶσαθ'), ὅτ' εἰς Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θοαῖς. Ac fuerunt etiam alia monumenta Dianae placandae ab Agamemnone dedicata, velut navis illa apud Geraestios a Procopio Bell. Goth. IV, 22 memorata cum hoc titulo:

*Νῆα μέλαιναν ἰδρύσατο τῇδ' Ἀγαμέμνων
Ἑλλήνων στρατιῆς σῆμα πλοῦζομένης.*

Quorum versuum primus, cui neque Dindorfius nec Welckerus Syll. epigr. p. 226 opem tulerunt, ita redintegrandus est:

Νῆά με λαϊνέαν ἰδρύσατο τῇδ' Ἀγαμέμνων.

E lapidibus enim navem illam structam fuisse ipse indicavit Procopius. Emperesium, quod tertio versu memoratur, Kiepertus noster in Euboeae littore Aulidi adverso posuit, in quo nisi ignotos mihi auctores sequutus est, a vero aberravit. Recte sine dubio non intellectus editóribus Holstenius εἶπεν Ἐρέσιον scribendum significavit. Cfr. Suidas, Ἐρέσιον, πόλις Βοιωτίας. Idem Εἰρέσιον, πόλις Βοιωτίας. Hanc alteram scripturam sequutus est Etymol. M. p. 303, 11 et Plinio HN. IV, 7, 12 pro *Hyresion* restituit Müllerus Orchom. p. 56, ubi Silligius edidit *Hilesion*, quod si librorum auctoritate nititur, non improbo. Nec dubium quin idem sit oppidum quod Homero Il. II, 499 et Nonno Dion. XIII, 61 *Ελλέσιον* dicitur. Utrumque nomen urbem illam antiquissimis temporibus in humili et navigantibus opportuno loco sitam fuisse indicat, postea subsidentibus aquis in alto iacere visa est, unde ἀκρότατον appellat Dionysius. Cfr. Strabo IX p. 406.

Vs. 96 — 98.

Κῶπαι δὲ πόλις κῶρχόμενος, εἶτα μετὰ δύο
 πόλις Λεβάδεια χιερὸν Τροφωνίου,
 ὅπου τὸ μαντεῖον λέγουσι γεγονέναι.

Multum molestiae crearunt viris doctis quae primo horum versuum leguntur verba εἴτα μετὰ δύο. Ac Mülleri Orchom. p. 483 coniectura εἴτα μεθ' ἑκατόν scribendum existimantis quam ob causam probari non possit, sua sponte intelligitur. Quod autem Buttmannus coniecit εἴτα μετὰ δὲ τόν, barbarismum infert sermoni, quem ne is quidem evitavit, qui ceterum paullo rectius scribi voluit: κωρχόμενός ἐστι, μετὰ δὲ τὸν πόλις Λεβάδεια. Sane vs. 101 legitur μετὰ δὲ τὰς πόλεις ὑπόκειται Νῖσα, quod interpretantur μετὰ δὲ ταύτας τὰς πόλεις, scil. Thespias et Plataeas. Verum hoc contra omnium graece loquentium consuetudinem dictum est; ac quum codex pro τὰς exhibeat ταῖς, neminem dubitaturum spero quin scribendum sit: μετὰ δὲ τις πόλις ὑπόκειται Νῖσα. Denique Letronni emendatio, εἴτα μετ' οὐ πολὺ, neque ad metri leges commoda, neque omnino ad persuasionem probabilis est. Mihi non dubitari posse videtur, quin in verbis μετὰ δύο loci nomen lateat; proinde corrigendum arbitror εἴτα Μετάχοιον, de quo haec legimus apud Stephanum Byz. p. 198, 38: Μετάχοιον, φρούριον Βοιωτίας μεταξὺ Ὀρχομενοῦ καὶ Κορωνείας. Coronea quum modico intervallo a Lebadea dis-

sita sit, apertum est rectissime Metachoeum a Dionysio inter Orchomenum et Lebadeam commemorari. In correptione diphthongi nemo habebit, qui *Βοιώτιος, τοῖος, ὁποῖος* et alia plurima eadem mensura dici meminerit. Neque ignobilem et memoratu indignum locum fuisse Metachoeum, vel illud indicio est, quod teste Stephano ab Ephoro et Androtione commemoratum erat. Praeterea nescio an *Κῶναι πόλις* scribendum sit, ut evitetur, qua nusquam Dionysius usus est, diaeresis trochaica, male a Letronno vs. 85 et 146 illata.

Vs. 105 — 107.

*πλάτος· ποταμούς δ' ἔχει δύο τὸν μὲν λεγόμενον
 Ἰσμηνὸν Ἀσωπὸν τε πεδί' εὐνδρά τε
 παρακείμεν'. ἔστι δ' ἔπειτα χώρα Μεγαρέων.*
 Ita haec edidit Letronnus. Cod. *ποταμούς δ'
 ἔχει τὸν μὲν*, et sequentibus *πεδία εὐνδρα παρα-
 κείμενα, ἔστιν ἔπειτα*. Hinc scribendum videtur:
*ποταμούς ἔχει δὲ τὸν μὲν λεγόμενον
 Ἰσμηνὸν Ἀσωπὸν τε· πεδία δ' εὐνδρα
 παρακείμεν' ἔστ'· ἔπειτα χώρα Μεγαρέων.*
 Praeterea malim *τὸν τε λεγόμενον*.

Vs. 128.

Κεδρισὸν Ἀμφιμέλαν τε καὶ Μεσσάπολιν.

Sunt haec Creticorum fluviorum nomina, quorum quod postremo loco memoratur *Μεσσάπολις*, non potest dubitari quin corruptelam subierit. Scribendum videtur *Μεσσάπιον*, cll. Scylace Per. 48 εἶτα ἡ Λαμπαλα, καὶ διήκει αὕτη ἀμφοτέρωθεν, καὶ ποταμὸς Μεσάπος ἐν αὐτῇ ἐστι, ubi item *Μεσσάπιος* scribendum. Quibus emendationibus fidem faciunt quae veteres scriptores de Cretica Messapiorum aliarumque Italicarum gentium origine memoriae prodiderunt.

Vs. 140 sq.

*Δῆλος ἱερὰ νῆσος λεγομένη, καὶ λιμὴν
νεὼς Ἀπόλλωνός τ', ἔπειτεν ἐχομένη —*

Postrema in codice ita habentur: *νεὼς τε Ἀπόλλωνος, εἶτεν ἐχομένη*, quae haud paulo probabilius ita refinxeris: *νεὼς τε τᾶπόλλωνος, εἶτεν ἐχομένη —*

Vs. 146 — 49.

*Σποράδες, ἐν αἷς Κίμωλος, εἶτεν οὐ πολὺ
ἀπέχουσα Θόρα νῆσος, εἶτεν οὐ πολὺ*

ἀπέχουσ' Ἴος, εἴτα Νάξος, μετὰ ταύτην Πε-
λασγία
Σκῦρος —

Cimolo insulae nullum hic locum esse qui intellexit Letronnus, non debebat tamen Σίκηνος substituere, quae vitiosa est forma. Itaque si recte Sicinum insulam hic commemorandam coniecit vir doctissimus, scribendum erit ἐν αἰσι Σίκινος. At forsan ἐν αἰσι Μῆλος praestat, quae Sporadibus accensetur a Plinio HN. IV, 12, 70 et Eustath. ad Dionys. 530, aliis eam insulam in Cycladum numero habentibus. Versum tertium, quem adscripsi ut legitur in codice, parum probabiliter Letronnus ita correxit ut εἴτα scriberet pro μετὰ ταύτην. Corrigendum videtur:

Ἴος, εἴτα Νάξος, μετὰ δὲ ταύτην πελαγία —
Etsi enim Scyrus recte Pelasgia appellari potuit, non minus recte tamen vocatur πελαγία, frequenti insularum epitheto; ἀπέχουσα autem ex superiore versu repetitum videri potest.

SCYMNI CHII PERIEGESIS.

ΣΚΥΜΝΟΥ ΧΙΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

*Πάντων ἀναγκαιότατον ἡ κωμωδία,
θειότατε βασιλεῦ Νικόμηδες, τοῦτ' ἔχει
τὸ καὶ βραχέως ἕκαστα καὶ φράζειν σαφῶς
καὶ ψυχαγωγεῖν πάντα τὸν ὑγιῆ κριτὴν.
διὸ δὴ δοκιμάσας τὸ πιθανὸν τῆς λέξεως
σοὶ τε διὰ ταύτης ἐντυχεῖν ἐσπούδασα
καὶ διαλεγῆναι βραχέα, τό τε συνηγμένον*

5

Explicatio siglarum. A Anonymi peripli pars prima apud Hudsonum Geogr. min. vol. I p. 1—17. B Anonymi peripli pars altera apud Hudsonum vol. III p. 1—16. C codex Parisinus. F Fabricius. L Letronnus. M Meinekus. P apographum Palatinum (nunc Vaticanum). Ceterum ubicunque haec editio, auctore dissensus non indicato, a ceteris editionibus dissentit, codicis Parisini fidem sequuta est.

Titulum add. IVossius et LHolstenius.

- εὐπεριγράφως ὠφέλιμον ἀναδοῦναι τόδε
 σύνταγμα, κοινὴν πᾶσι τὴν εὐχρηστίαν
 10 διὰ σὲ παρέξων τοῖς θέλουσι φιλομαθεῖν.
 βουλόμενος οὖν σοι πρῶτον ἐκθέσθαι σαφῶς
 τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ὅλης συντάξεως,
 αἰτῶ δοθῆναι τῇ προεκθέσει λόγον
 μὴ πολύν· ἐμοὶ γὰρ κρίνεται λακωνικῶς
 15 περὶ μεγάλων ἐλάχιστα πραγμάτων λέγειν.
 ἔστι δ' ἃ γράφω τοιαῦτα. τοῖς ἐν Περγάμῳ
 βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων
 παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντὸς μένει,
 τῶν Ἀττικῶν τις γνησίῳ τε φιλολόγων,
 20 γεγωνὸς ἀκουστῆς Διογένοους τοῦ Στωϊκοῦ,
 συνεσχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον,
 συνετάξατ' ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσεως
 χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου.
 ἔτη δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις
 25 ὠρισμένως ἐξέθετο καταριθμούμενος
 πόλεων ἀλώσεις, ἐκτοπισμοὺς στρατοπέδων,
 μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων,

8. εὐπεριγράφως M, ἐκ περιγράφως C. Vid. Comment.
 p. 4. 9. εὐχρηστίαν M, εὐχαριστείαν C. Vid. Comment.
 l. 1. 10. παρέξον? 16. δ' ἀγράφω C. 22. συνετά-
 ξατ' ἀπὸ L, συνέταξε τὰ ἀπὸ C. 26. ἐκπορισμούς?
 27. στρατείας C.

ἐφόδους περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων,
 θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδάς, μάχας,
 πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους, 30
 φυγάς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων·
 πάντων ἐπιτομὴν τῶν χύδην εἰρημένων·
 μέτρῳ δὲ ταύτην ἐκτιθέναι προσέλετο,
 τῷ κωμικῷ δέ, τῆς σαφηνείας χάριν,
 εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὀρῶν. 35
 τὸ δ' ὅμοιον ἔλαβεν εἰκάσας ἐκ τοῦ βίου·
 ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἀναλαβὼν θέλοι φέρειν
 ξύλων λελυμένων πληθός, οὐκ ἂν εὐχερῶς
 τούτων κρατήσαι, δεδεμένων δὲ ῥαδίως·
 οὕτω λελυμένην λέξιν ἀναλαβεῖν ταχύ 40
 οὐκ ἔστι, τῷ μέτρῳ δὲ περιειλημμένην
 ἔστιν κατασχεῖν εὐσκόπως καὶ πιστικῶς·
 ἔχει γὰρ ἐπιτρέχουσιν ἐν ἑαυτῇ χάριν,
 ὅταν ἱστορία καὶ λέξεις ἑμμετρος πλεκῇ.
 κεῖνος μὲν οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων 45
 εἰς βασιλέως ἀπέθετο φιλαδέλφου χάριν
 ᾧ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης,

31. ἐπαρόδους pro στρατείας Heynius ad Apollodor. I, p. 404. an φυγάς στρατηγῶν, exilia praetorum? 34. γε Heynius. σαφηνείας C. 44. πλεκῇ M, πλέκη C. Vid. Comment. p. 5. 45. κεῖνος M, ἐκεῖνος C. Cfr. Comment. l. l.

- ἀθάνατον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῃ
 τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφότε.
- 50 ἐγὼ δ' ἀκούων, διότι τῶν μὲν βασιλέων
 μόνος βασιλικὴν χρηστότητα προσφέρεις,
 πείραν ἐπεθύμησ' αὐτὸς ἐπ' ἑμαυτοῦ λαβεῖν
 καὶ παραγενέσθαι καὶ τί βασιλεύς ἐστ' ἰδεῖν,
 ἵν' αὐτὸς ἐτέροις πάλιν ἀπαγγέλλειν ἔχω.
- 55 διὸ τῇ προθέσει σύμβουλον ἐξελεξάμην
 τὸν συγκατορθώσαντα καὶ τῷ σῷ πατρὶ
 τὰ τῆς βασιλείας πρότερον, ὥς ἀκούομεν,
 παρὰ σοί τε, βασιλεῦ, γνησίως τιμώμενον
 κατὰ πάντα, τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Διδυμῇ λέγω,
- 60 τὸν καὶ θεμιστεύοντα καὶ μυσηγέτην.
 οὗ δὲ σχεδὸν μάλιστα καὶ πιπυσμένος
 πρὸν σὴν κατὰ λόγον ἦκα (κοινὴν γὰρ σχεδὸν
 τοῖς φιλομαθοῦσιν ἀναδέδειχας) ἐστίαν.
 θεὸς δὲ συναφάσαιο τῇ προαιρέσει.
- 65 ἐκ τῶν σποράδην γὰρ ἱστορουμένων τισὶν
 ἐν ἐπιτομῇ σοι γέγραφα τὰς ἀποικίας

48. Ἀττάλῃ C. 50. τῶν νῦν βασιλέων? Cfr. Comment.
 p. 5. 51. προσφέρεις Vindingus, προσφέρει C. 54. ἵν'
 Morellus, ἦν C. 56. συγκατορθώσαντα C. 59. Δι-
 δυμῇ Vossius, Διδύμη C. 62. πρὸς σὴν κατὰ λόγον ἦκα
 M, πρὸς σε κατὰ λόγον ἦκα C. Vid. Comment. p. 5. 64.
 συναφάσαιο C. 65. τῇ σῇ pro τισὶν C.

κτίσεις τε πόλεων τῆς ὅλης τε γῆς σχεδόν
 ὅσ' ἐστὶ πλωτὰ καὶ πορευτὰ τῶν τόπων.
 τούτων δ' ὅσα μὲν εὖσημά τ' ἐστὶ καὶ σαφῇ
 ἐπὶ κεφαλαίου συντεμῶν ἐκθήσομαι, 70
 ὅσα δ' ἐστὶν αὐτῶν οὐ σαφῶς ἐγνωσμένα,
 ὁ κατὰ μέρος ταῦτ' ἐξακριβώσει λόγος,
 ὥστε, βασιλεῦ, τὸν πάντα τῆς οἰκουμένης
 ἔχειν σε περιορισμὸν ἐπιτετμημένον,
 ποταμῶν τε μεγάλων ιδιότητος καὶ ῥύσεις, 75
 τὴν τῶν δὴ ἡπείρων τε κατὰ μέρος θέσιν,
 ἐν ἑκατέρῃ τίνες εἰσὶν Ἑλλήνων πόλεις,
 τίνες ἔκτισαν, κατὰ τίνας ᾤκησαν χρόνους,
 τοὺς ὁμοεθνεῖς ὄντας τε τοὺς τ' αὐτόχθονας,
 τίν' ἐστὶ πλησιόχωρα βαρβάρων γένη, 80
 τίνα μιγάδων λεγόμενα, ποῖα νομαδικά,
 τίνες ἡμεροί, τίνες εἰσὶν ἀξενώτατοι,
 ἔθεισι τρόποις ἔργοις τε βαρβαρώτατοι,
 τίνα τῶν ἐθνῶν μέγιστα πολυανδροῦντά τε,
 τίσιν νόμοις ἕκαστα χρῆται καὶ βίοις, 85
 τῶν ἐμπορίων ὅσα τ' ἐστὶν εὐτυχέστατα,
 νήσων τε πασῶν τῶν πρὸς Εὐρώπην θέσιν,
 ἐξῆς τε τῶν σύνεγγυς Ἀσίᾳ κειμένων,

78. ᾤκησαν] Vid. Comment. p. 7. 80. τίν' ἐστὶ L, τί-
 νες ἐστὶ C. 83. ἡθεσι ante Morellum. 85. τί σοι νό-
 μοις C. 88. ἐξ ἧς C.

κτίσεις τε πόλεων τῶν ἐν αὐταῖς φερομένων,
 90 ἀπλῶς θ' ἀπάντων ὀρικῶς διέξοδον
 καὶ τὴν ὅλην περίοδον ἐν ὀλίγοις στίχοις,
 ἧς ὁ κατακούσας οὐ μόνον τερφθῆσεται,
 ἅμα δ' ὠφελίαν ἀποίσειτ' εὐχρηστον μαθὼν,
 εἰ μὴθ' ἕτερον, φασί, ποῦ ποτ' ἔστι γῆς,
 95 καὶ τίσι τόποις τὴν πατρίδα κειμένην ἔχει,
 τίνων τε πρότερον γενομένην οἰκητόρων
 πόλεσί τε ποίαις συγγένειαν ἀναφέρει·
 συνελόντι δ' εἰπεῖν, οὐχὶ τὴν Ὀδυσσέως
 ἀναδεξάμενος, ὥς φασιν οἱ μῦθοι, πλάνην,
 100 ἐπὶ τῆς ἰδίας δὲ καταμένων ἐνδαιμόνως,
 οὐχὶ μόνον ἑτερόφυλον ἀνθρώπων βίον,
 ἔθνων ὅλων δὲ γνώσειτ' ἄστη καὶ νόμους.
 λαβοῦσα δ' ἡ σύνταξις ἐπιφανέστατον
 ἀρχηγέτην σε φιλάγαθόν τε προστάτην
 105 ἔξει διαδόχους ἐπιμελεῖς εἰς τὸν βίον,
 τὸ σὸν τε, βασιλεῦ, πᾶσι κηρύξει κλέος
 διαπεμπομένη πρὸς ἕτερον ἀφ' ἑτέρου τόπον
 καὶ τοῖς μακρὰν ἀπέχουσι τὴν εὐφημίαν.

90. ὄρια καὶ διέξοδον? Vid. Comment. p. 7. 93. ὠφε-
 λίαν M, ὠφέλειαν C. Vid. Comment. l. l. ἀποίσειτ' L, ἀπ-
 εἰσειτ' C. 94. μὴθ' ἕτερον L, μὴθ' C. φασί ποῦ Krebsius,
 φασὶν οὐ C. 95. καὶ τίσι L, καὶ τίσι C. 102. ἄστυ
 ante Scaligerum. 105. ἔξει] Cfr. Comment. p. 7. 106.
 τὸ σὸν L, τὸ σοῦ P, τοσοῦτον C.

ἤδη δ' ἐπ' ἀρχὴν εἰμι τῆς συντάξεως
 τοὺς συγγραφεῖς ἐκθέμενος, οἷς δὴ χρώμενος 110
 τὸν ἱστορικὸν εἰς πίστιν ἀναπέμπω λόγον·
 τῷ τὴν γεωγραφίαν γὰρ ἐπιμελέστατα
 γεγραφότι, τοῖς τε κλίμασι καὶ τοῖς σχήμασιν,
 Ἐρατοσθένει μάλιστα συμπεπεισμένος,
 Ἐφόρω τε καὶ τῷ τὰς κτίσεις εἰρηκότι 115
 ἐν πέντε βίβλοις Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ,
 Δημητρίῳ τε Καλλατιανῷ συγγραφῇ
 καὶ τῷ Σικελῷ Κλέωνι καὶ Τιμοσθένει,
 τὴν τῆς υ ὦ . . . τέ . . . τῶν θέσιν.
 καὶ τὸν πολίτην X 120
 . . π . ψ ασι ν . γνωρι . μεν . . εἰς . ἰ . φ . . . καὶ
 ὄγε . . . φετ παρ' ἱστορεῖν
 ἐ . πι . . λλομέν . . . τόπους
 ἀκολουθῶν δὲ καὶ Καλλισθένη
 . . . ἰληφα καὶ κ . . . χ . χ . ἐνίων δὲ καὶ 125
 Τίμαιον, ἄνδρα Σικελὸν ἐκ Ταυρομενίου,
 ἐκ τῶν ὑφ' Ἡροδότου τε συντεταγμένων·
 ἃ δ' αὐτὸς ἰδίᾳ φιλοπόνως ἐξητακῶς

109. ἐπαρχὴν C. 116. βίβλοις] Vid. Comment. p. 8.
 117. Καλλατιανῷ M, Καλατιανῷ C. 118. τῷ Σικελῷ M,
 τῷ Σικελικῷ C, Σικελικῷ Morellus. 119. τῆς γῆς [ὑπο-
 δεῖξ]ω [τῶν] τε [πελαγέ]ων θέσιν? 120. X[ίον] Maximilia-
 nus Sengenbusch. 128. ἃ δ' αὐτὸς] Vid. Comm. p. 55.

αὐτοπτικὴν πίστιν τε προσενηνεγμένος,
 130 ὥς ἂν θεατῆς οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος
 ἢ τῶν κατ' Ἀσίαν κειμένων πολισμάτων,
 Ἰστωρ δὲ γεγονώς τῶν τε περὶ τὸν Ἀδρίαν
 καὶ τῶν κατὰ τὸν Ἴόνιον ἐξῆς κειμένων,
 ἐπεληλυθώς δὲ τοὺς τε τῆς Τυρρηνίας
 135 καὶ τοὺς Σικελικοὺς καὶ πρὸς ἐσπέραν ὄρους
 καὶ τῆς Λιβύης τὰ πλεῖστα καὶ Καρχηδόνας.
 τὰ δὲ πολλὰ συνελὼν ἄρξομαι τῶν πραγμάτων,
 πρῶτον δὲ τάξω τοὺς κατ' Εὐρώπην τόπους.

Ε Υ Ρ Ω Π Η.

Τὸ τῆς θαλάττης τῆς Ἀτλαντικῆς στόμα
 140 σταδίων μὲν εἶναι φασιν ἑκατὸν εἴκοσιν·
 ἢ περιέχουσα δ' αὐτὸ χώρα πλησίον
 ἢ μὲν Λιβύης ἢ δ' ἐστὶν Εὐρώπης ἄκρα.
 νῆσοι δὲ τούτων ἑκατέρωθεν κείμεναι
 διέχουσ' ἀπ' ἀλλήλων τριάκοντα σχεδόν
 145 σταδίους· καλοῦνται δ' ὑπὸ τινων Ἑρακλέους
 στήλαι. μιᾶς τούτων δὲ Μασσαλιωτικῇ
 πόλιν ἐστὶν ἐγγύς, Μαινάκη καλουμένη.

131. κατ' Ἀσίαν M, κατὰ Σικελίαν C. Vid. Comment.
 p. 8. 132. τὸν τε C. 134. τὰς τε C. 144. διέ-
 χουσ' L, διέχουσαι C. 146. μιᾶς Morellus, μία C. τοί-
 των δὲ L, δὲ τοιῶτων C. 147. Μαινακὴ C.

αὕτη πρὸς Εὐρώπην δὲ τῶν Ἑλληνίδων
 πόλεων ἀπασῶν ἐσχάτην ἔχει θέσιν.
 κάμψαντι τὴν ἄκραν δὲ τὴν κατ' ἀντικρὺ 150
 πρὸς ἥλιον δύνοντα πλοῦς ἐσθ' ἡμέρας·
 εἴτ' ἐχομένη 'στὶ νῆσος ἡ καλουμένη
 Ἑρύθεια, μεγέθει μὲν βραχεῖα παντελῶς,
 βοῶν δ' ἀγέλας ἔχουσα καὶ βοσκημάτων,
 προσεμφερεῖς ταύρους τε τοῖς Αἰγυπτίοις 155
 καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἡπειρον ἔτι Θεσπρωτίοις·
 προσεσπερίους δ' Αἰθίοπας οἰκητὰς ἔχειν
 λέγουσιν αὐτὴν γενομένης ἀποικίας.
 ταύτης σύνεγγυς δ' ἐστὶ . . . πόλις
 λαβοῦσα Τυρίων ἐμπόρων ἀποικίαν, 160
 Γάδειρ', ὅπου μέγιστα γίνεσθαι λόγος
 κήτη. μετὰ ταύτην δ' ἔστιν ἡμερῶν δυοῖν
 τελέσαντι πλοῦν ἐμπόριον εὐτυχέστατον
 ἡ λεγομένη Ταρτησσός, ἐμφανὲς πόλις,
 ποταμόρρυτον κασσίτερον ἐκ τῆς Κελτικῆς 165
 χρυσόν τε καὶ χαλκὸν φέρουσα πλείονα.

153. Ἑρύθεια Morellus, Ὁριουία C. 154. δ' add.
 Krebsius. 155. προσεμφερεῖς ταύρους Salmasius, προσ-
 εμφορὴς ταύροις C. 157. πρὸς ἐσπερίους ante Salmasium,
 qui mox οἰκιστὰς. 159. ἐστὶν [ἐπιφανὲς] πόλις? Cfr.
 Comment. p. 10. 162. δυοῖν C. 164. ἐπιφανὲς? Cfr.
 Comment. l. l.

- ἔπειτα χώρα Κελτική καλουμένη
μέχρι τῆς θαλάττης τῆς κατὰ Σαρδῶ κειμένης,
ὅπερ μέγιστόν ἐστι πρὸς δυσμαῖς ἔθνος.
- 170 τὴν μὲν γὰρ ἐντὸς ἀνατολῶν πᾶσαν σχεδόν
οικοῦσιν Ἴνδοί, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν
Αἰθίοπες ἐγγὺς κείμενοι νότου πνοῆς·
τὸν ἀπὸ ζεφύρου Κελτοὶ δὲ μέχρι δυσμῶν τόπον
θερινῶν ἔχουσι, τὸν δὲ πρὸς βορρᾶν Σκύθαι.
- 175 Ἴνδοί μὲν οἷν μεταξὺ θερινῶν ἀνατολῶν
καὶ χειμερινῶν οικοῦσι· Κελτοὶ δ' ἀνάπαλιν
ὑπ' ἰσημερινῆς θερινῆς τε δύσεως, ὡς λόγος.
τὰ μὲν οὖν ἔθνη τὰ τέτταρ' ἐστὶ τοῖς ὄχλοις
τοῖς πλήθεσιν τε τῶν κατοικούντων ἴσα·
- 180 ἡ δ' Αἰθιόπων πλέον' ἐστὶ χώραν καὶ Σκυθῶν
ἐρημίαν δ' ἔχουσα πλείστην, διὰ τὸ καὶ
τὰ μὲν ἔμπυρ' εἶναι μᾶλλον αὐτῶν τὰ δ' ἐνυγρα.
χρῶνται δὲ Κελτοὶ τοῖς ἔθνεσιν ἐλληνικοῖς,
ἔχοντες οικειότατα πρὸς τὴν Ἑλλάδα
- 185 διὰ τὰς ὑποδοχὰς τῶν ἐπιξενουμένων·

168. Σαρδῶ C. 174. θερινῶν Vindingus, θερινόν C.
177. ὑπ' ἰσημερινῆς (ὑπὸ χειμερινῆς?) θερινῆς τε M, ἀπὸ
ἰσημερινῆς στε C. Vid. Comment. p. 11. 178. τέσσαρ'
ante F. 180. πλέον' ἐστὶ χώραν M, πλείον ἐστὶ χώρα C.
Cfr. Comment. p. 13. 181. δ' add. M. 182. ἐνυδρα?
Cfr. Comment. l. l. 183. ἰθνεσιν C. ἐλληνικοῖς Hoo-
schelius, ἐλληνικῶς C. 185. διὰ M, καὶ C.

σὺν μουσικῇ δ' ἄγουσι τὰς ἐκκλησίας,
 ζηλοῦντες αὐτὴν ἡμερώσεως χάριν.
 τούτων δὲ κεῖται λεγομένη τις ἐσχάτη
 στήλη βόρειος· ἐστὶ δ' ὑψηλὴ πάνυ
 εἰς κυματῶδες πέλαγος ἀνατείνουσ' ἄκραν. 190
 οἰκοῦσι τῆς στήλης δὲ τοὺς ἐγγυὲς τόπους
 Κελτῶν ὅσοι λήγουσιν ὄντες ἐσχατοὶ
 Ἐνετοὶ τε καὶ τῶν ἐντὸς εἰς τὸν Ἀδρίαν
 Ἰστρων καθηκόντων· λέγουσι δ' αὐτόθεν
 τὸν Ἰστρον ἀρχὴν λαμβάνειν τοῦ ρεύματος. 195
 τῶν πρὸς τὸ Σαρδῶν δὲ πέλαγος κειμένων
 οἰκοῦσι Λιβυφοίνικες, ἐκ Καρχηδόνας
 ἀποικίαν λαβόντες· ἐξῆς δ', ὡς λόγος,
 Ταρτήσιοι κατέχουσιν· εἴτ' Ἰβηρες οἱ
 προσεχεῖς. ἐπάνω τούτων δὲ κεῖνται τῶν τόπων 200
 Βέβρυκες. ἔπειτα παραθαλάττιοι κάτω
 Λίγυες ἔχονται καὶ πόλεις Ἑλληνίδες,
 ἃς Μασσαλιῶται Φωκαεῖς ἀπόικισαν·
 πρώτη μὲν Ἐμπόριον, Ῥόδη δὲ δευτέρα.
 ταύτην δὲ πρὶν ναῶν κρατοῦντες ἔκτισαν 205

190. ἄκραν C. 191. δὲ τοῖς C. 194. Ἰστρων M,
 Ἰστρῷ C. Cfr. Comment. p. 16. 198. ἐξ ἧς δ' ὁ λόγος
 ante Scaligerum. Ταρτήσιοι C. 200. ἐπάνω δὲ τούτων
 δὲ C. 203. Φωκαεῖς ante Vindingum. 204. δὲ om. C.
 205. ναῶν L, ναυῶν C.

- 'Ρόδιοι. μεθ' οὓς ἐλθόντες εἰς 'Ιβηρίαν
 οἱ Μασσαλίαν κτίσαντες ἔσχον Φωκαεῖς
 Ἀγάθην 'Ροδανουσίαν τε, 'Ροδανὸς ἦν μέγας
 ποταμὸς παραρρεῖ, Μασσαλία δ' ἔστ' ἐχομένη,
 210 πόλις μεγίστη, Φωκαέων ἀποικία.
 ἐν τῇ Λιγυστικῇ δὲ ταύτην ἔκτισαν
 πρὸ τῆς μάχης τῆς ἐν Σαλαμῖνι γενομένης
 ἔτεσιν πρότερον, ὥς φασιν, ἑκατὸν εἴκοσι.
 Τίμαιος οὕτως ἱστορεῖ δὲ τὴν κτίσιν.
 215 εἶτεν μετὰ ταύτην Ταυρόεις καὶ πλησίον
 πόλις 'Ολβία ἀντίπολις αὐτῶν ἐσχάτη.
 μετὰ τὴν Λιγυστικὴν Πελαγοὶ δ' εἰσὶν οἱ
 πρότερον κατοικήσαντες ἐκ τῆς 'Ελλάδος,
 κοινὴν δὲ Τυρρηνοῖσι χώραν νεμόμενοι.
 220 Τυρρηνίαν δ' ὁ Ἀνδρὸς Ἄντος ἔκτισεν
 Τυρρηνὸς ἐπὶ τοὺς 'Ομβρικοὺς ἐλθὼν ποτε.
 ἐν τῷ πόρῳ κεῖνται δὲ νῆσοι πελάγαι,
 Κύρονος τε καὶ Σαρδῶ, μεγίστη λεγομένη
 μετὰ τὴν Σικελίαν νῆσον, αἱ τε πρὶν ποτε
 225 Σειρηνίδες Κίρκης τε νῆσοι λεγόμεναι.

207. Ἀγάθη] Stephanus Byz. v. Ἀγάθη: πόλις Λιγύων
 ἢ Κελτῶν. Σκύμνος δὲ Φωκαεὺς αὐτὴν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.
 Cfr. quae in praefatione dicta sunt. 210. Φωκαέων ante
 L, qui add. τ'. 211. Λιγυστικὴ C. 215. εἶτεν Hoesche-
 lius, εἴτ' ἐν C. 218. κατοικήσαντες M, κατοικίσαντες C.

εἰσὶ δ' ἐπάνω μὲν τῶν Πελασγῶν Ὀμβρικοί,
 οὓς ᾤκισ' οἱ Κίρκης Ὀδυσσεὶ γενόμενος
 Λατίνος, Αὔσονές τε μεσόγειον τόπον
 ἔχοντες, Αὔσων οὓς συνοικίσαι δοκεῖ,
 Ὀδυσσέως παῖς καὶ Καλυψοῦς γενόμενος. 230
 ἐν τοῖς ἔθνεσι τούτοις δὲ Ῥώμη ὅτιν πόλις
 ἔχουσ' ἐφάμιλλον τῇ δυνάμει καὶ τοῦνομα,
 ἄστρον τι κοινὸν τῆς ὅλης οἰκουμένης,
 ἐν τῇ Λατίνῃ Ῥωμύλον δ' αὐτὴν κτίσαι
 θέμενον ἄφ' αὐτοῦ φασὶ τοῦτο τοῦνομα. 235
 μετὰ δὲ Λατίνους ἔστιν ἐν Ὀπικοῖς πόλις
 τῆς λεγομένης λίμνης Ἀόρνου πλησίον
 Κύμη, πρότερον ἦν Χαλκιδεῖς ἀπῆκισαν,
 εἴτ' Αἰολεῖς· μάλιστα τ' εὐανδρουμένη
 κατὰ τὴν Ἀσίαν Κύμη ὅτι καίμην πόλις. 240
 τούτοις δὲ Σαννῖται παροικοῦσ' ἐχόμενοι
 τῶν Αὐσόνων· μεθ' οὓς μεσόγειοι κείμενοι
 οἰκοῦσι Λευκανοὶ τε Καμπανοὶ θ' ἅμα.
 προσεχεῖς δὲ τούτοις εἰσὶ πάλιν Οἰνώτριοι
 μέχρι τῆς Ποσειδωνιάδος ὀνομασμένης, 245

227. legebatur ᾤκισεν. οὐκ L, ὁ ἔ C. λεγόμενος C.
 post γενόμενος lacunam indicavit F. 229. Αὔσωνοῦς συν-
 οικίσαι C. 231. Ῥώμη ἔστι C. 234. αὐτὸν C. 239.
 μάλιστα δ' εὐανδρος μὲν ἦ? Vid. Comment. p. 17. 244.
 παλινὸς πότριοι C. 245. Ποσειδωνιάδος C.

ἦν φασι Συβαρίτας ἀποικίσαι προτοῦ,
 καὶ Μασσαλιωτῶν Φωκαίων τ' Ἑλέα πόλις,
 ἦν ἔκτισαν φυγόντες ὑπὸ τὰ Περσικά
 οἱ Φωκαεῖς. οὗ Κερβέριόν τι δείκνυται
 250 ὑποχθόνιον μαντεῖον· ἐλθεῖν φασὶ δέ
 δεῦρο παρὰ Κίρκης ἐπανάγοντ' Ὀδυσσεά.
 ἐκ τῆς δὲ Κύμης τῆς πρὸς Ἀόρνῳ κειμένης
 κτίσιν κατὰ χρησμὸν ἔλαβεν ἡ Νεάπολις.
 ἐν τῷ πόρῳ κεῖνται δὲ τῷ Τυρρηνικῷ
 255 νησιῖδες ἑπτὰ τῆς Σικελίας οὐ πρόσω,
 ἃς δὴ προσαγορεύουσι νήσους Αἰόλου,
 ὧν ἔστιν Ἱερὰ λεγομένη τις εὐλόγως·
 καίόμενα φαίνεται γὰρ ἐξ αὐτῆς πυρὰ
 ἀπὸ σταδίων εὐδήλα πᾶσι πλειόνων,
 260 καὶ διαπύρων εἰς ὕψος ἀναβολαὶ μύδρων,
 ἔργα τε σιδήρειός τε ραιστήρων κτύπος.
 μία δ' ἐστὶν αὐτῶν Λωρικὴν ἀποικίαν
 ἔχουσα, Λιπάρα δ' ὄνομα, συγγενὴς Κνίδου.
 ἐξῆς Σικελία νῆσος εὐτυχεστάτη,
 265 ἦν τὸ πρότερον μὲν εἰτερόγλωσσα βάρβαρα
 λέγουσι πλήθη κατανέμεσθ' Ἰβηρικά,

246. Συβαρίτας Salmasius, Συμβριτάς C. 247. τ' Ἑλέα πόλις Grotefendus, τελεάπολις C. 249. οὗ Κερβερίου] De his et sequentibus v. Comment. p. 17. 263. συγγενῆς P. 264. ἐξ ἧς C. 266. κατανέμεσθ' Vid.

διὰ τὴν ἑτερόπλευρον δὲ τῆς χώρας φύσιν
 ὑπὸ τῶν Ἰβήρων Τρινακρίαν καλουμένην
 χρόνῳ Σικελίαν προσαγορευθῆναι πάλιν,
 Σικελοῦ δυναστεύσαντος· εἰθ' Ἑλληνικάς 270
 ἔσχεν πόλεις, ὥς φασιν, ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν
 δεκάτῃ γενεᾷ μετὰ ταῦτα Θεοκλέους στόλον
 παρὰ Χαλκιδέων λαβόντος· ἦν δ' οὗτος γένει
 ἐκ τῶν Ἀθηναίων· καὶ συνῆλθον, ὥς λόγος,
 Ἴωνες εἴτα Δωριεῖς οἰκήτορες. 275
 στάσεως δ' ἐν αὐτοῖς γενομένης, οἱ Χαλκιδεῖς
 κτίζουσι Νάξον, οἱ Μεγαρεῖς δὲ τὴν Ὑβλαν,
 τὸ δ' ἐπὶ Ζεφύριον τῆς Ἰταλίας Δωριεῖς
 κατέσχον. Ἀρχίας δὲ τούτους προσλαβὼν
 ὁ Κορίνθιος μετὰ Δωριέων κατώκισεν 280
 ἀπὸ τῆς ὁμόρου λίμνης λαβούσας τοῦνομα
 τὰς νῦν Ξυρακούσας παρ' αὐτοῖς λεγομένας.
 μετὰ ταῦτα δ' ἀπὸ Νάξου Λεοντῖνοι πόλιν,
 ἢ τὴν Θέσιν τ' ἔχουσα Ῥηγίου πέραν,

Comment. p. 19. ἰβηρικὰ C. 269. προσαγορευθῆναι P,
 πασαγορευθῆναι C, ἀπαγορευθῆναι Scaliger. 273. οὐ-
 τως C. 277. κτίζουσι Νάξον οἱ Morellius, κτίζουσι Ἰξο-
 νοι C. 278. ἐπὶ Ζεφύριον τῆς Ἰταλίας Δωριεῖς L, ἐπὶ Ζε-
 φυρον τῆς Ἰταλίας οἱ Δωριεῖς C. 281. λαβούσας Vindin-
 gius, λαβούσα C. 282. λεγομένας Boissonadus, καλουμέ-
 νας C. 283. Λεοντῖνοι πόλιν M, Λεοντή C. Vid. Com-
 ment. p. 19.

- 285 ἐπὶ τοῦ δὲ πορθμοῦ καίμένη τῆς Σικελίας,
 Ζάγκλη, Κατάνη, Καλλίπολις ἔσχ' ἀποικίαν.
 πάλιν δ' ἀπὸ τούτων δύο πόλεις, Εὐβοία καὶ
 Μύλαι κατρκίσθησαν ἐπικαλούμεναι,
 εἶθ' Ἰμέρα καὶ Ταυρομένιον λεγομένη·
 290 εἰσὶν δὲ πᾶσαι Χαλκιδέων αὐταὶ πόλεις.
 τὰς Δωρικὰς δὲ πάλιν ἀναγκαῖον φράσαι.
 Μεγαρεῖς Σελιωῦνθ', οἱ Γελῶι δ' ἔκτισαν
 Ἀκράγαντα, Μεσσήνην δ' Ἴωνες ἐκ Σάμον,
 Συρακόσιοι δὲ τὴν Καμάριναν λεγομένην·
 295 αἰτοὶ δὲ ταύτην ἦραν ἐκ βάρθρων πάλιν,
 πρὸς ἑξ ἑτη καὶ τετταράκοντ' ὥκημένην.
 αὐταὶ μόνον εἰσὶν αἱ πόλεις Ἑλληνίδες·
 τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρ' ἐστὶ τῶν πολισμάτων.
 Καρχηδονίων ἐντειχισάντων τοὺς τόπους.
 300 ἡ δ' Ἰταλία προσεχῆς μὲν ἐστ' Οἰνωτρία,
 μιγάδας τὸ πρότερον ἦτις ἔσχε βαρβάρους,
 ἀπὸ τοῦ δυναστεύσαντος Ἰταλοῦ τοῦνομα
 λαβοῦσα, μεγάλη δ' ὕστερον πρὸς ἐσπέραν

285. ἐπίταδε πορθμοῦ? Cfr. Comment. p. 20. 286.
 ἔσχε ἀποικίαν C. 287. Εὐβοία καὶ Cluverus, Εὐβοικαὶ C.
 289. λεγομένη M, ἐχομένη C. Vid. Comment. p. 20. 293.
 Μέσσην ante Scaligerum. 294. Καμαρίναν Scaliger, Μα-
 καρίναν C. 297. αὐταὶ μὲν οὖν εἰς αἱ? Cfr. Comment.
 p. 21. αἱ πόλεις εἰσὶν C. 301. τὸ πρότερον Krebsius,
 τε πρότερον C.

Ἑλλάς προδαγορευθεῖσα ταῖς ἀποικίαις.
 Ἑλληνικάς γοῦν παραθαλαττίους ἔχει 305
 πόλεις· Τέριναν πρῶτον, ἣν ἀπέφικσαν
 Κροτωνιάται πρότερον, ἃς θ' οἱ πλησίον
 Ἰππώνιον καὶ Μέδμαν ὤκισαν Λοκροί.
 εἴτ' εἰσὶ Ῥηγῖνοι πόλις τε Ῥήγιον,
 ὅθεν ἐστὶν ἐγγυτάτῳ πλέοντι διάβασις 310
 εἰς τὴν Σικελίαν· Χαλκιδεῖς δὲ Ῥήγιον
 ἀποικίσαι δοκοῦσιν. οἱ δὲ λεγόμενοι
 Ἐφιζεφύριοι πλησίον κεῖνται Λοκροί.
 τούτους δὲ πρῶτους φασὶ χρήσασθαι νόμοις
 γραπτοῖσιν, οὓς Ζάλευκος ὑποθέσθαι δοκεῖ· 315
 εἰσὶν δ' ἀποικοὶ τῶν Ὀπονντίων Λοκρῶν·
 ἔνιοι δὲ Λοκρῶν φασὶ τῶν ἐν Ὀζόλαις.
 ἔχεται δὲ τούτων πρῶτα μὲν Καυλωνία,
 ἐκ τοῦ Κρότωνος ἥτις ἔσχ' ἀποικίαν·
 ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς καίμενου δὲ τῇ πόλει 320
 αὐλῶνος αὕτη τοῦτομα σχοῦσ' ὕστερον
 μετωνομάσθη τῇ χρόνῳ Καυλωνία.
 ἐξῆς δὲ ταύτης ἡ πρὶν εὐτυχεστάτῃ
 εὐανδροτάτῃ πόλιν τε γενομένη Κρότων,

305. γάρ? 307. ἃς θ' οἱ M, ἃς οἱ C, ἃς δ' οἱ L.
 308. Ἰππώνιον καὶ Μέδμαν Vindingus, Ἰπώνιον καὶ Μέδ-
 ραν C. 317. Ὀζόλαις C. 319. ἔσχεν C. 320. δὲ add.
 M, τέ Salmasius. 321. σχοῦσ' ὕστερον L, σχ' οὐ σύστε-
 ρον C. 324. Κροτῶν C.

- 325 Μύσκελος Ἀχαιὸς ἦν ἀποικίσαι δοκεῖ. .
 μετὰ δὲ Κρότωνα Πανδοσία καὶ Θούριοι.
 ὁμορον δὲ τούτοις ἐστὶ τὸ Μεταπόντιον.
 ταύτας Ἀχαιῶν ἐκ Πελοποννήσου κτίσαι
 ἀφικομένους λέγουσι πάσας τὰς πόλεις.
- 330 εἶπεν μεγίστη τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Τάρας,
 ἀπὸ τινος ἥρωος Τάραντος λέγομένη,
 Λακεδαιμονίων ἀποικος, εὐδαίμων πόλις.
 οἱ Παρθενίαι ταύτην γὰρ ἔκτισαν προτοῦ
 εὐκαιρον, ὀχυράν, φυσικὸν εὐτύχημά τι·
- 335 συναγομένη γὰρ λιμέσιν ἐπὶ νῆσον δυσὶν
 πάσῃ σκεπεινὴν νηὶ καταγωγὴν ἔχει.
 ἦν καὶ πρότερον μέγιστον ἐξυμνημένη
 πόλις μεγάλη, βαρεῖα, πλουσία, καλή,
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Συβάριδος ὠνομασμένη
- 340 Σύβαρις, Ἀχαιῶν ἐπιφανὴς ἀποικία,
 δέκα μυριάδας ἔχουσα τῶν ἀστῶν σχεδὸν
 περιουσία πλείστη τε κεχορηγημένη·
 οἱ δὲ παρεξαρθέντες οὐκ ἀνθρωπίνως

326. Κρότων Πανδοσία C. 334. εὐτυχήματι C. Cfr. Comment. p. 23. 335. ἐπὶ νῆσον M, ἐπ' ἴσον C. v. Comm. p. 21. 335. πάσῃ σκεπεινὴν Longuevillius, πάσης λέπειν C. νηὶ add. Hudsonus, καὶ L. 340. ἐφανὴς C. 343. οἱ δὲ Boissonadus, ἤδη C. Forsan scribendum περιουσία πλείστη δὲ κεχορηγημένοι ἤδη παρεξαρθέντες.

αὐτανδρον ἐξέφθειραν ἐπιφανῇ πρόλιν,
 τὰγαθὰ τὰ λίαν μὴ μαθόντες εὖ φέρειν. 345
 λέγεται γὰρ αὐτοὺς μήτε τοῖς νόμοις ἔτι
 τοῖς τοῦ Ζαλεύκου τὰκόλουθα συντελεῖν,
 τρυφὴν δὲ καὶ ῥάθυμον ἐλομένους βίον
 χρόνῳ προελθεῖν εἰς ὕβριν τε καὶ κόρον,
 σπεῦσαι δὲ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων ὅπως 350
 ἀγῶνα καταλύσωσι τάς τε τοῦ Διὸς
 ἀνέλωσι τιμὰς τῇδε τῇ παρευρέσει·
 ἀδρόμισθον Διὶ γυμνικόν τιν' ἐπετέλουν
 κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν Ἑλίοις, ἵνα
 πᾶς τις πρὸς αὐτοὺς τοῖς ἐπάθλοις ἀγόμενος 355
 σπεύδοι καταντᾶν, ἀπολιπὼν τὴν Ἑλλάδα.
 Κροτωνιᾶται πλησίον δὲ κείμενοι
 κατὰ κράτος αὐτοὺς ἦραν ἐν βραχεῖ χρόνῳ
 τὰ πάντα διαμείναντας ἀπταίστως ἔτη
 ὥς ἑκατὸν ἐνενήκοντα πρὸς τοῖς εἴκοσι. 360
 μετὰ τὴν Ἰταλίαν εὐθὺς Ἴόνιος πόρος
 κεῖται· καθήκοντες δὲ πρὸς τὴν εἰσβολὴν

345. τὰγαθὰ τὰ λίαν] Cfr. Menander fragm. inc. 184.
 ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν τὰγαθὰ τὰ λίαν
 ἀγαθὰ. 353. ἀδρόμισθον δι' ἰγυμνικόν C. Cfr. Com-
 ment. p. 24. 356. σπεύδει et Ἑλλάδα C. 359. ἀπταί-
 στους? ἔτη add. Scaliger. 362. καθήκοντες Scaliger,
 καθήκοντος C.

- οικοῦσ' Ἰάπυγες· μεθ' οὓς Οἰνώτριοι
 Βρεντέσιον ἐπίνειόν τε τῶν Μεσσαπίων.
- 365 πέραν δὲ τούτων ἔστ' ὄρη Κεραῖνια.
 Μεσσαπίων δ' οἰκοῦσιν Ὀμβρικοὶ πέλας,
 οὓς φασιν ἄβροδίατον αἰρεῖσθαι βίον
 Λυδοῖσι βιοτεύοντας ἐμφερέστατα.
 εἴτ' ἔστιν Ἀδριανὴ θάλαττα λεγομένη.
- 370 Θεόπομπος ἀναγράφει δὲ ταύτης τὴν θέσιν,
 ὥς δὴ συνισθμίζουσα πρὸς τὴν Ποντικὴν
 νήσους ἔχει ταῖς Κυκλάσιν ἐμφερεστάτας,
 τούτων δὲ τὰς μὲν λεγομένας Ἀψυρτίδας
 Ἠλεκτρίδας τε, τὰς δὲ καὶ Λιβυρνίδας.
- 375 τὸν κόλπον ἱστοροῦσι τὸν Ἀδριατικόν
 τῶν βαρβάρων πληθὺς τι περαιοικεῖν κύκλω
 ἑκατὸν σχεδὸν μυριάσι πεντήκοντά τε
 χώραν ἀρίστην νεμομένων καὶ καρπίμην·
 διδυμητοκεῖν γάρ φασι καὶ τὰ θρέμματα.
- 380 ἀὴρ διαλλάττων δὲ παρὰ τὸν Ποντικόν
 ἐστὶν ὑπὲρ αὐτούς, καίπερ ὄντας πλησίον·

363. οἰκοῦσιν Ἰάπυγες C. 364. Μεσσαπίων M, με-
 σαγιών C. 366. Μεσσαπίων M, μεσσαγιών C. Vid.
 Comment. p. 25. πέλας add. M. Cfr. Comment. l. l.
 370. Θεόπεμπος C. Cfr. Hist. Com. Gr. p. 236. ἀνα-
 γράφει ταύτης C. 380. διαλλάττων δὲ παρὰ M, διαλλάσ-
 σων δὲ περὶ C. Vid. Comment. p. 26. 381. ὄντα C.

οὐ γὰρ νεφετώδης οὐδ' ἄγαν ἐψυγμένος,
 ὕγρὸς δὲ παντάπασι διὰ τέλους μένει,
 ὀξὺς ταραχώδης ὣν τε πρὸς τὰς μεταβολάς,
 μάλιστα τοῦ θέρους δέ, πρηστήρων τε καὶ 385
 βολὰς κεραυνῶν τούς τε λεγομένους ἐκεῖ
 τυφῶνας. Ἐνετῶν δ' εἰσὶ πεντήκοντά που
 πόλεις ἐν αὐτῷ κείμεναι πρὸς τῷ μυχῷ,
 οὓς δὴ μετελθεῖν φασιν ἐκ τῆς Παφλαγόνων
 χώρας κατοικῆσαί τε περὶ τὸν Ἀδρίαν . . . 390
 Ἑριδανός, ὃς κάλλιστον ἤλεκτρον φέρει,
 ὃ φασιν εἶναι δάκρυον ἀπολιθούμενον,
 διαυγὲς αἰγείρων ἀποστάλαγμά τι.
 λέγουσι γὰρ δὴ τὴν κεραύνωσιν προτοῦ
 τὴν τοῦ Φαέθοντος δεῦρο γεγονέναι τινές· 395
 διὸ καὶ τὰ πλήθη πάντα τῶν οἰκητόρων
 μελανειμονεῖν τε πενθτικὰς τ' ἔχειν στολάς.
 Ἐνετῶν ἔχονται Θραῖκες Ἰστροὶ λεγόμενοι.
 δύο δὲ κατ' αὐτούς εἰσι νῆσοι κείμεναι,
 κασσίτερον αἰ δοκοῦσι κάλλιστον φέρειν. 400

385. πρηστήρων C. 386. γινόμενους? Cfr. Comment.
 p. 26. 387. ἐν ἐτῶν C. 389. Παμφλαγόνων C. 390.
 lacunam indicavit M. 391 — 97 in C post 401 lectos
 huc transposuit M. 394. προτοῦ P, πρὸς C. an πάρος?
 395. Φαέθεντος C. 397. μέλαν' μονεῖν C, qui té omit-
 tit; forsan μελανειμονεῖν πενθητικὰς τ' ἔχειν στολάς. Cfr.
 Comment. p. 28.

- ὑπὲρ δὲ τούτους Ἴσμενοι καὶ Μέντορες.
 ἡ πλησίον χώρα δὲ τούτων κειμένη
 ὑπὸ τῶν Πελαγόνων καὶ Αἰβυρνῶν κατέχεται.
 τούτοις συνάπτον δ' ἐστὶ Βουλινῶν ἔθνος·
 405 ἐξῆς δὲ μεγάλη χειρρόνησος Ὑλλική
 πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη.
 πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασὶ πέντε καὶ δέκα
 Ὑλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἑλληνας γένει·
 τὸν Ἡρακλέους γὰρ Ὑλλον οἰκιστὴν λαβεῖν,
 410 ἐκβαρβαρωθῆναι δὲ τούτους τῷ χρόνῳ
 τοῖς ἔθουσιν ἱστοροῦσι τοῖς τῶν πλησίον,
 ὥς φασὶ Τίμαιός τε Κάρατοςθένης.
 νῆσος κατ' αὐτοὺς δ' ἐστὶν Ἴσσα λεγομένη,
 Συρακοσίων ἔχουσα τὴν ἀποικίαν.
 415 ἡ δ' Ἰλλυρίς μετὰ ταῦτα παρατείνουσα γῇ
 ἔθνη περιέχει πολλά· πλήθη γὰρ συχνά
 τῶν Ἰλλυριῶν λέγουσιν εἶναι καὶ τὰ μὲν
 αὐτῶν κατοικεῖν τὴν μεσόγειον νεμόμενα,
 ἃ δὲ τὴν παραλίαν ἐντὸς ἐπέχειν Ἀδρίου,

405. Ὑλική C. 406. τις? Vossius τὴν τε Πελοπόν-
 νησον ἐξισουμένη. Cfr. Comment. p. 28. 410. ἐκβαρβα-
 ρωθεῖναι ante Scaligerum. 411. ἔθουσιν M, ἔθνεσιν C,
 ἦθουσιν Scaliger. Cfr. Comment. p. 39. 412. καὶ Ἑρα-
 τοσθένης C. 417. Ἰλλυρίων C. 418. μεσόγειαν ante F.
 419. ἃ δὲ] Cfr. Comment. p. 29 et 55. παραλίαν M, παρά-
 λιον C. Cfr. Comment. p. 29.

καί τινα μὲν αὐτῶν βασιλικαῖς ἐξουσίαις ἔχουσιν 420
 ὑπῆκο' εἶναι, τινὰ δὲ καὶ μοναρχίαις,
 ἃ δ' αὐτονομεῖσθαι· θεοσεβεῖς δ' αὐτοὺς ἄγαν
 καὶ σφόδρα δικαίους φασὶ καὶ φιλοξένους,
 κοινωνικὴν διάθεσιν ἠγαπηκότας
 εἶναι, βίον ζηλοῦν τε κοσμιώτατον. 425
 Φάρος δὲ τούτων οὐκ ἄπωθεν κειμένη
 νῆσος Παρίων κτίσις ἐστὶν ἣ τε λεγομένη
 Μέλαινα Κόρκυρ', ἣν Κνίδιοι κατώκισαν.
 ἔχει δὲ λίμνην εὖ μάλ' ἢ χώρα τινὰ
 μεγάλην, παρ' αὐτοῖς τὴν Λυχνίτιν λεγομένην. 430
 προσεχὴς δὲ νῆσός ἐστιν, οὗ φασὶν τινες
 ἐλθόντα Διομήδην ὑπολίπεῖν τὸν βίον·
 ὅθεν ἐστὶ Διομήδεια ταύτη τοῦνομα.
 ὑπὲρ δὲ τούτους εἰς Βρυῖοι βάρβαροι.
 πρὸς τῇ θαλάττῃ δ' ἐστὶν Ἐπίδαμνος, πόλις 435
 Ἑλληνίς, ἣν Κόρκυρ' ἀποικίσαι δοκεῖ.
 ὑπὲρ δὲ Βρύγους Ἐγγέλειοι λεγόμενοι
 οἰκοῦσιν, ὧν ἐπῆρξε καὶ Κάδμος ποτὲ.
 οἷς πλησιόχωρός ἐστιν Ἀπολλωνία,
 Κορκυραίων τε καὶ Κορινθίων κτίσις, 440

425. ζηλοῦντες C. 426. Φάρος] Cfr. praefationem.
 ἄποθεν C. 437. Ἐγγέλιοι C. 438. ἐπῆρξε Valckena-
 rius, ὑπῆρξε C. 439. ἥς C. ἡ Ἀπολλωνία C. 440.
 Κορκυραίων] Vid. Comment. p. 57.

- Ἑλληνὶς Ὠρεῖός τε παράλιος πόλις·
 ἐξ Ἰλίου γὰρ ἐπανάγοντες Εὐβοεῖς
 κτίζουσι, κατενεχθέντες ὑπὸ τῶν πνευμάτων.
 ἔπειτα Θεσπρωτῶν τε καὶ τῶν Χαόνων
 445 ἔθνη κατοικεῖ βάρβαρ' οὐ πολλὸν τόπον.
 Κόρκυρα νῆσος δ' ἐστὶ κατὰ Θεσπρωτίαν.
 μετὰ τοὺς δὲ Θεσπρωτοὺς Μολοττοὶ λεγόμενοι
 οἰκοῦσιν, οὓς κατήγαγεν Πύρρος ποτέ,
 ὁ Νεοπτολέμου παῖς, ἧ τε Λωδῶνῃ Διός
 450 μάντειον· ἔδρυμ' ἐστὶ δ' οὖν Πελασγικόν.
 ἐν τῇ μεσογείῳ δ' εἰσὶ μιγάδες βάρβαροι,
 οὓς καὶ προσοικεῖν φασὶ τῷ χρηστηρίῳ.
 μετὰ τοὺς Μολοττοὺς δ' Ἀμβρακία Κορινθίων
 ἄποικός ἐστιν· ᾤκισεν δ' ὁ Κυψέλου
 455 αὐτὴν πρότερον παῖς Γόργος· εἴτ' Ἀμφιλοχικόν
 Ἄργος λεγόμενον· τοῦτο δὲ κτίσαι δοκεῖ
 Ἀμφίλοχος, υἱὸς Ἀμφιαράου μάντεως.
 εἰσὶ δ' ἐπάνω τούτων ἔποικοι βάρβαροι.
 ἐν τῇ παραλίᾳ δ' ἔστ' Ἀνακτόριον πόλις·
 460 ταύτην δ' Ἀκαρνᾶνες τε καὶ Κορινθιοὶ
 ἀπόκισαν· μετέπειτα δ' Ἀκαρνανία·
 ὧν τοὺς μὲν Ἀλκμειῶνά φασιν οἰκίσαι,

441. Ὠρεῖός C. 444. Θεσπρωτῶν et 447. Θεσπρω-
 τοὺς C. 449. ἦτε pro ἦτε C. 455. πρότερος C. 456.
 κτίσοι C. 461. δὲ ἢ Ἀκαρνανία C. 462. Ἀλκμειῶνας C,

τοὺς δὲ τὸν ἐκείνου παῖδ' Ἀκαρνᾶνα κτίσαι.
 κεῖνται δὲ καὶ νῆσοι κατὰ ταύτην πλείονες·
 Λευκάς μὲν ἐν πρώταις, Κορινθίων κτίσις, 465
 εἶθ' ἡ Κεφαλλήνων, Ἰθάκη δὲ πηλείων,
 ἧ τε Πελοποννήσῳ σύνεγγυς κειμένη
 Ζάκυνθος, εἶτεν αἱ καθήκουσαι πέραν
 πρὸς τὸν Ἀχελῶν, λεγόμεναι δ' Ἐχινάδες.
 ἐξῆς διέξιμεν δὲ πάλι τὴν Ἑλλάδα, 470
 ἐπὶ κεφαλαίῳ τοὺς τε περὶ αὐτὴν τόπους
 ἐθνικῶς ἅπαντας κατ' Ἐφορον δηλώσομεν.
 μετὰ τοὺς Ἀκαρνᾶνες μὲν ἔστ' Αἰτωλία,
 ἐξ Ἥλιδος λαβδῦσα τὴν ἀποικίαν·
 Κουρῆτες αὐτὴν γὰρ κατῴκουν τὸ πρότερον, 475
 ἀφικόμενος δ' Αἰτωλὸς ἐκ τῆς Ἥλιδος
 Αἰτωλίαν ὠνόμασ' ἐκείνους ἐκβαλὼν.
 πρὸς τῷ Ἐλῷ κεῖται δὲ Νάυπακτος πόλις,
 ἣν Δωριεῖς κτίζουσιν οἱ σὺν Τημένῳ.
 ἔπειτ' ἀπ' Αἰτωλῶν παροικοῦσιν Λοκροί, 480

Αλκμαίωνα P. De forma Αλκμίων quae dicta sunt Fragm.
 Com. Graec. vol. III p. 106 sq. exscripsit Wagner ad Eu-
 ripidis fragm. p. 47. 463. παῖδα κάρνανα C, παῖδ' Ἀκαρ-
 νᾶν P, corr. Morellus. 468. εἶτεν αἱ M, εἶτ' ἔναι C.
 Vid. Comment p. 30. 470. διέξιμεν δὲ πάλι M, διεξέμεν
 δὲ πάλιν C. Vid. Comment. p. 30. ἐθνικῶς] Vid. Com-
 ment. p. 30. 471. κεφαλαίων? an κεφαλαίου? 477. ὠνό-
 μασεν C. 479. δὲ κεῖται C. Τιμῶν ante Palmerium.

- οὓς Ὀζόλας καλοῦσ', ἀποίκους γενομένους
 ἀπὸ τῶν πρὸς Εὐβοίαν Λοκρῶν ἐστραμμένους.
 Δελφοὶ συνάπτουσιν δὲ τούτοις ἐχόμενοι
 τό τε Πυθικὸν μαντεῖον ἀψευδέστατον.
- 485 ἐξῆς δὲ Φωκεῖς, οὓς δοκεῖ συνοικίσαι
 Φῶκος, κατελθὼν μετὰ Κορινθίων πρὸ τοῦ·
 γενεαλογεῖται δ' Ὀρνύτου τοῦ Σισύφου.
 ταύτης δὲ κεῖται πλησίον Βοιωτία,
 χώρα μεγίστη καιρία τε τῇ θήσει·
- 490 χρῆται μόνη γὰρ τρισὶ θαλάτταις, ὥς λόγος,
 ἔχει δὲ λιμένας οὓς μὲν εἰς μεσημβρίαν
 βλέποντας εὐκαιρότατα πρὸς τὸν Ἀδρίαν
 τὸ Σικελικόν τ' ἐμπόριον, οὓς δὲ πρὸς Κύπρον
 καὶ τὸν κατ' Αἴγυπτόν τε τὰς νήσους τε πλοῦν·
- 495 οὗτοι δὲ περὶ τὴν Αὐλίδ' εἰσὶν οἱ τόποι,
 ἐν οἷς Ταναγραίων ἐστὶ κειμένη πόλις,
 ὑπὲρ δὲ ταύτην ἐν μεσογείῳ Θεσπιαί·
 τὸν δὲ τρίτον ἔξω τοῦ κατ' Εὐριπον δρόμου
 εἰς τὴν Μακεδόνων Θετταλῶν θ' ἰκνούμενον,
- 500 ἐφ' οὗ παράλιός ἐστιν Ἀνθηδὼν πόλις.

481. καλοῦσ' ἀποίκους] Vid. Comment. p. 10. 482.
 ἱστραμμένων? Vid. Comment. p. 31. 487. δ' Ὀρνύτου
 Vindingus, Λοκρῶν C. 490. γὰρ μόνη C. 495. Αὐ-
 λίδ' M, Αὐλιν C. 497. Θεσπιαί Morellus, Θεσπεσιαί C.
 idem error apud Dionysium Descr. Graec. 100.

Θῆβαι μέγισται δ' εἰσὶ τῆς Βοιωτίας.
 εἴτεν συνάπτει Μέγαρα, Λωρική πόλις·
 σύμπαντες αὐτὴν ἐπόλισαν γὰρ Λωριεῖς,
 πλείστοι Κορίνθιοί τε καὶ Μεσσήνιοι.
 λέγουσι δ' Ὀγχηστοῦ γενόμενον ἐγκρατῆ 505
 Μεγαρέ' ἀφ' αὐτοῦ τοῦτο θῆσθαι τοῦνομα.
 ἡ Μεγαρίς ἀφορίζει δὲ τὴν Βοιωτίαν.
 ὁ Κορίνθιος δὲ κόλπος ἐστὶν ἐχόμενος
 ὃ τε Κεγχρεάτης, οἱ τὸν ἰσθμὸν εἰς στενὸν
 συνάγουσιν ἐκατέρωθεν ἡπειρούμενον. 510
 εἴτ' ἐστὶ Πελοπόννησος ἐξῆς κειμένη,
 κόλπους βαθεῖς ἔχουσα καὶ πολλὰς ἄκρας,
 Μαλέαν μέγιστον Ταίναρόν τε λεγομένην·
 ἱερὸν Ποσειδῶνος δὲ θεοπρεπέστατον
 ὑπὸ τῶν Λακῶνων ἐνθάδ' ἔσθ' ἰδρυμένον. 515
 τὰ μὲν οὖν βόρεια τῆς Πελοποννήσου μέρη
 Σικυῶνιοι κατέχουσιν, οἳ τε πρὶν ποτε
 Κόρινθον οἰκίσαντες ἐπιφανῆ πόλιν,
 ἄλλοι τ' Ἀχαιοί· τοὺς πρὸς ἐσπέραν δ' ὄρους

502. εἴτε ἐκσυνάπτει C. 503. ἐπώλησαν C. 504. Κο-
 ρίνθιοι δὲ καὶ? 505. Ὀγχηστοῦ] Cfr. Müller Orchom.
 p. 238, 4. 508. ἐχομένως C. 513. μεγίστην Gailius.
 Cfr. Anall. Alex. p. 185. Τέναρον C. 514. Ποσιδῶνος C.
 515. ἰδρυμένον vulgo. 518. οἰκήσαντες ante Gailium.
 518 et 519. πόλιν, ἄλλοι τ' Ἀχαιοί· τοὺς πρὸς ἐσπέραν δ'
 ὄρους M, πόλιν· ἀλλ' οἳ τ' Ἀχαιοὶ τοὺς πρὸς ἐσπέραν δό-

- 520 καὶ ζέφυρον Ἡλαιοὶ τε καὶ Μεσσήνιοι·
 τὸ πρὸς μεσημβρίαν δὲ καὶ νότον κλίμα
 Λάκωνες Ἀργεῖοι τε· πρὸς ἀνιόντα δὲ
 ἥλιον ὅσαι κατέχουσι τὴν Ἀκτὴν πόλεις·
 ἐν τῇ μεσογείῳ δ' ἔστιν ἡ Φλιασία,
 525 τό τ' Ἀρκάδων μέγιστον ἐν τούτοις ἔθνος.
 τοὺς Ἀρκάδας μὲν οὖν λέγουσ' αὐτόχθονας,
 ὕστερον Ἀλήτην δ' οἰκίσαι Κορινθίους,
 Φάλην δὲ τὸν Σικυῶνα, τὴν δ' Ἀχαΐαν
 Τισαμενόν, Ἡλιδος δ' ὑπάρχειν Ὀξύλον
 530 ἡγεμόνα, Κρεσφόντην δὲ τῆς Μεσσηνίας,
 Εὐρυσθένην δὲ καὶ Προκλῆ Λακεδαιμόνος,
 Ἄργους δὲ Κίσσόν καὶ μετ' αὐτοῦ Τήμενον,
 τῶν δὲ περὶ τὴν Ἀκτὴν Ἀγέλαον, ὡς λόγος,

ρους C, πόλιν· ἄλλοι τ' Ἀχαιοὶ τοὺς πρὸς ἐσπέραν πό-
 ρους P, πόλιν· ἄλλ' οἱ τ' Ἀχαιοὶ τοὺς πρὸς ἐσπέραν θ' ὄρους
 L. Cfr. Comment. p. 32. 521. δὲ καὶ M, τε καὶ C.
 524. μεσογεία ante F. φλιασία C. 525. ἐπὶ τούτοις?
 an ἐν ταύτῃ 'στ' ἔθνος? Cfr. Comment. p. 32. 526. λέ-
 γουσιν C. 527. ὕστερον δ' Ἀλήτην ante L. οἰκίσαι P,
 οἰκῆσαι C. 529. Τισάμενον Vindingus, τειχισάμενον C.
 531. Προκλῆ F, Πρόκλην C. 532. δὲ F, τέ C. Κίσσον
 Vindingus, Κρίσων C. Mire variat huius nominis scriptura,
 de qua v. Lehrsius Arist. p. 302 et Anall. Alex. p. 346.
 533. Ἀγέλαον M, Ἀγαρόν C, Ἀγραῖον Kramerus ad Stra-
 bon. vol. II p. 210, ut dicitur Pausaniae II, 28, 3. Ἀγέ-
 λαος Apollod. II, 8 5. Cfr. Müller Aegin. p. 40.

καὶ Δηϊφόντην, υἷὸν ὄντα Τημένου.
 Κρήτη δὲ νῆσος τῆς Πελοποννήσου πέραν 535
 κεῖται, μεγάλη τὸ μέγεθος εὐδαίμων τ' ἄγαν,
 ἀπὸ τῆς Μαλείας τῆς Λακωνικῆς ἄκρας
 κατὰ μῆκος εἰς τὸ πέλαγος ἄχρι τῆς Δωρίδος
 Ῥόδου παρεκτείνουσα καὶ πλείστοις σχεδόν
 ὄχλοις ἀπ' ἀρχῆς καὶ πόλεσιν οἰκουμένη. 540
 ἀρχαιοτάτους ἔχει δὲ τοὺς οἰκήτορας
 τοὺς δὴ παρ' αὐτοῖς Ἐτεόκρητας λεγομένους.
 πρῶτους δὲ Κρητὰς φασὶ τῆς Ἑλληνικῆς
 ἄρξαι θαλάττης τάς τε νησιώτιδας
 πόλεις κατασχεῖν, ἃς δὲ καὶ συνοικίσαι 545
 αὐτῶν Ἐφορος εἴρηκεν, εἶναι φησὶ τε
 ἐπώνυμον τὴν νῆσον ἀπὸ Κρητός τινος,
 τοῦ δὴ γενομένου βασιλέως αὐτόχθονος,
 πλοῦν ἡμέρας ἀπέχειν δὲ τῆς Λακωνικῆς.
 ἐν τῷ πόρῳ δὲ κειμένη τῷ Κρητικῷ 550
 ἄποικός ἐστιν Ἀστυπάλαια Μεγαρέων,
 νῆσος πελαγία. πρὸς δὲ τῇ Λακωνικῇ

544. θαλάττης τάς τε M, θαλάττας τε C, θαλάττης ἃς τε Gailius. Quod nunc restitutum est optime convenit cum Thucyd. I, 4. καὶ τῶν Κυκλάδων ἡρξέ τε (Minos) καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο. 545. συνοικῆσαι C. 546. φησὶ δέ? 551. Ἀστυπαλία C. Cfr. Comment. p. 33.

- Κύθηρα. μετὰ δὲ ταῦτα κατ' Ἐπίδανρον ἥ
 πρότερον μὲν Οἰνῶνῃ προσηγορεύετο,
 555 ὕστερον ἀπ' Αἰγίνης δὲ τῆς Ἀσωπίδος
 Αἰγιναν ἐκάλεσεν κατασχὼν Αἰακός·
 καὶ πλησίον ταύτῃ Σαλαμῖς, ἐν ἣ λόγος
 τὸν Αἰακοῦ Τελαμῶνα βασιλεῦσαι ποτε.
 ἐξῆς Ἀθῆναι· φασὶ δ' οἰκητὰς λαβεῖν
 560 ταύτας Πελασγούς πρῶτον, οὓς δὴ καὶ λόγος
 Κραναούς καλεῖσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα Κεκροπίδας,
 Κέκροπος δυναστεύσαντος, ὑστέροισι δὲ
 χρόνοις, Ἐρεχθίδος τῆς πόλεως ἡγουμένου,
 ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν προσηγορίαν λαβεῖν.
 565 Ἡρόδοτος ἱστορεῖ δὲ ταῦτα συγγράφων.
 τὸ Σοῦνιον κάμπαντι δ' ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς
 Εὐβοία κεῖται νῆσος, ἥ καλουμένη
 διὰ τὴν φύσιν τὸ πρότερον, ὥς φασιν, Μάκρις,
 ἐπειτεν ἀπὸ τῆς λεγομένης Ἀσωπίδος
 570 χρόνῳ λαβοῦσα τοῦνομ' Εὐβοίαν πάλιν.
 πρῶτους δ' ἐν αὐτῇ φασὶν οἰκῆσαι προτοῦ
 μιγάδας συνοίκους Λέλεγας· ἐκ τῆς δ' Ἀττικῆς

553. ἥ *Millerus*, ἡ *C*. 556. ἐκάλεσε *C*. 557. Σα-
 λαμῖν ante *F*. 559. Ἀθῆναι· φασὶ δ' *M*, Ἀθῆνας φα-
 σὶν *C*. Vid. *Comment.* p. 34. 560. ταύτας Πελασγούς *M*,
 ταῦτα Πελασγοῦ *C*. Cfr. *Comment.* p. 34. 565. Ἡρόδο-
 τος VIII, 44. 570. Εὐβοίαν vel Εὐβοίας *L*, Εὐβοία *C*.

τὸν Ἑρεχθέως διαβάντα Πάνδωρον κτίσαι
 πόλιν μεγίστην τῶν ἐν αὐτῇ Χαλκίδα,
 Ἄικλον δ' Ἑρέτριαν, ὄντ' Ἀθηναῖον γένει, 575
 τὴν δ' ἐναλίαν Κήρινθον ὡσαύτως Κόθον,
 Δρύοπας δὲ τὴν Κάρυστον ὠνομασμένην·
 ἢ δ' Ἑστίαια γέγονε Περραιβῶν κτίσις.
 κεῖνται δὲ καὶ νησίδες αὐτῆς πλησίον,
 Σκῦρος Πεπάρηθος Σκίαθος, ὧν Κρηῆτες μὲν οἱ 580
 μετὰ Σταφύλου διαβάντες ἐκ Κνωσσοῦ ποτε
 Πεπάρηθον ἐγγὺς κειμένην τ' αὐτῆς Ἴκον
 νῆσον συνοικίζουσι, τὴν Σκῦρον δὲ καὶ
 τὴν Σκίαθον ἐκ Θράκης διαβάντες, ὡς λόγος,
 Πελασγιῶται· πάλι δ' ἐρήμους γενομένας 585
 αὐτὰς ἀπάσας Χαλκιδεῖς συνόκισαν.
 ἀπέναντι δ' Εὐβοίας κατοικοῦσιν Λοκροί,
 ὧν πρῶτος ἦρξεν, ὡς λεγουσ', Ἀμφικτύων
 ὁ Δευκαλίωνος, ἐχόμενος δ' ἀφ' αἵματος
 Αἰτωλός, εἶτα Φύσχος, ὃς γεννᾷ Λοκρόν, 590
 ὃς τοὺς Λέλεγας ὠνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ Λοκρούς.

574. Χαλκίδα Hoeschelius, Χαλκίδα (ut vs. 356 Ἑλλά-
 δαν) C. 575. Ἄικλον M, Αἰκλον C. Cfr. Comment. p. 35.
 δ' Ἑρετρίαν ὄντ' L, δὲ Ἑρετριανόν τ' C. 576. ἐγαλλαν?
 Cfr. Comment. pag. 35. Κόθον Hoeschelius, Κόθων C.
 578. ἢ δὲ Στίαια C. Vid. Comment. p. 35. γέγωνε Περ-
 ρέβων C. 581. Νώσσου ποτέ C, Γνώσσου ποτέ P. 584.
 τὴν om. C. 585. πάλιν C. 588. λέγουσιν C.

- ἐξῆς δὲ τούτων Δωριεῖς μικρὰς πόλεις,
 Ἐρινεὸν Βοιὸν τε καὶ Κυτίνιον,
 ἀρχαιοτάτας ἔχουσι Πίνδον τ' ἐχομένην,
 595 ἄς Δῶρος Ἕλληνας γενόμενος ᾤκισεν·
 τούτων δ' ἄποικοι πάντες εἰσὶ Δωριεῖς.
 εἶπεν παρ' αὐτὰς Ἡράκλει' ἐστὶν πόλις,
 ἣν οἱ Λάκωνες, μυρίους οἰκήτορας
 πέμπσαντες εἰς Τραχίνα, πρότερον ἔκτισαν.
 600 ταύτης Πύλαια δ' ἐστὶν ἐξῆς παράλιος·
 ἀγορὰ δ' ἐν αὐτῇ γίνετ' Ἀμφικτυονική.
 κόλπος δὲ κεῖται Μαλιακὸς ἐν τῷ μυχῶ,
 Ἐχίνος οὗ πόλις ἐστί, τοῦ Σπαρτοῦ κτίσις
 Ἐχίονος, καὶ Μαλιέων ἄλλαι πόλεις.
 605 ἔπειτ' Ἀχαιοὶ παράλιοι Φθιωτικοί.
 Μάγνητες οἰκοῦσιν δὲ περὶ τὸ Πήλιον.
 ὑπὲρ δὲ τούτους ἔστιν εὐβοιωτάτη
 χώρα, κράτιστα πεδία καὶ τελεσφόρα
 ἔχουσα καὶ Λάρισαν εὐτυχεστάτην
 610 πόλιν συχνὰς ἄλλας τε, Πηνειὸς δι' ἧς

592. μικρὰι C. 593. Ἐρινεον Βοῖον C. De Βοιός
 vel Βοιόν cfr. Arcad. p. 37, 12. 121, 34. 594. ἀρχαιο-
 τάτας δ'? ut sit μικρὰς μὲν ἀρχαιοτάτας δέ. 603. σπάρ-
 του C. 604. Ἐχίονος M, Ἐχίνος C. Vid. Comment.
 p. 36. 606. οἰκοῦσι τὲ C. 607. εὐβοιωτάτη Millerus,
 εἰβοτάτη C.

μέγας διαρρεῖ ποταμὸς ἐπὶ τε τὰ στενά
 Τέμπη διήκων, τήν τε πρὸς τῷ Πηλίῳ
 λίμνην βαθεῖαν λεγομένην Βοιβηίδα.
 τῇ Θετταλίᾳ δ' ἔσθ' ὁμορος Ἀθαμανία,
 Δολόπων τε Περραιβῶν τε συνορίζοντ' ἔθνη 615
 τά τ' Αἰνιάνων, οἵτινες τῶν Αἰμόνων
 δοκοῦσι Λαπιθῶν Μυρμιδόνων τε γεγονέναι.
 ὑπὲρ τὰ Τέμπη δ' ἔστιν ἡ τῶν Μακεδόνων
 χώρα παρὰ τὸν Ὀλυμπον ἐξῆς κειμένη,
 ἧς φασὶ βασιλεῦσαι Μακεδόνα γηγενῇ· 620
 ἔθνος τὸ Λυγκηστῶν δὲ καὶ τῶν Πελαγόνων,
 τῶν κειμένων ἐξῆς τε παρὰ τὸν Ἄξιον
 καὶ Βοττεατῶν, τῶν τε περὶ τὸν Στρυμόνα.
 ἐν τῇ μεσογείῳ δ' εἰσὶ μὲν πολλαὶ πόλεις,
 ἡ Πέλλα καὶ Βέροια δ' ἐπιφανέσταται· 625
 ἐν παραλίᾳ δὲ Θετταλονίκη Πύδνα τε.
 κάμψαντι τὴν ἄκραν δὲ τὴν καλουμένην
 Αἰνείαν ἢ πρὶν γενομένη Κορινθίων

614. ἡ Ἀθαμανία C. 615. Περραιβῶν. 621. Λυγκηστῶν M, Λυγκιστῶν C. Cfr. Comment. p. 36. Πελασγόνων C. 622. ἐξῆς τε M, ἔχει τε C. Ἀξιόνα C. 623. καὶ pro τῶν L. Βοττεατῶν M, Βουττεατῶν C. Cfr. Comment. p. 37. Consimili errore in oraculo apud Welckerum Syll. epigr. p. 263 Βουττηίδα legitur pro Βοττηίδα. παρὰ τὸν? Cfr. Comm. l. l. 628. Αἰνείαν L, Αἰνίαν C. Forsan Αἰνιάδ'.

- κτίσις Ποτίδαι' ἐστί, Δωρικὴ πόλις,
 630 μετὰ ταῦτα Κασάνδρεια δ' ὠνομασμένη.
 ἐν τῇ μεσογείῳ δ' Ἀντιγόνη λεγομένη·
 Ὀλυνθος ὕστερον δὲ γενομένη πόλις,
 ἣν ἐξανέστησεν Φίλιππος ὁ Μακεδών,
 δόρατι κρατήσας. μετὰ δὲ τὴν Ὀλυνθίαν
 635 Ἀρέθουσα, Παλλήνη τ' ἐπ' ἰθμοῦ κειμένη.
 ταύτην δέ, Φλέγραν τὸ πρότερον καλουμένην,
 τοὺς Θεομάχους Γίγαντας οἰκῆσαι λόγος,
 μετὰ ταῦτα Παλληνεῖς δ' ἀφ' αὐτῶν ὀνομάσαι
 λέγουσιν ὀρμηθέντας ἐξ Ἀχάτας.
 640 εἴτ' ἐστί κόλπος λεγόμενος Τορωνικός,
 οὗ πρότερον ἦν τις Μηκύβερνα κειμένη·
 ἐξῆς Τορώνη τοῖς τόποις ὁμώνυμος.
 εἶτεν πελαγία Αἴμνος, Ἥφαιστου τροφός,
 ἦν ὁ Διονύσου πρῶτος οἰκίζει Θόας,
 645 μετὰ ταῦτα δ' ἔσχεν Ἀττικὴν ἀποικίαν.
 τὸν Ἀθῶ δὲ παραπλεύσαντι παράλιος πόλις
 Ἀκανθός ἐστιν, Ἀνδρίων ἀποικία,
 παρ' ἣν διῶρυξ δείκνυται τετμημένη

629. Ποτίδαι' ἐστί C. 635. τιπισθοῦ C. 636. φλέ-
 γρον C. 638. Παλληνεῖς? Cfr. Comment. p. 37. ἀφ'
 αὐτῶν Vindingus, ἀφυντῶν C. 639. ὀρμηθέντας M, ὀρ-
 μισθέντας C. 642. Τορινή C. 643. εἴτ' ἐμπελαγία ante
 Gaillium.

ἑπταστάδιος· Ξέρξην δὲ λέγει· αὐτὴν τεμεῖν·
 εἴτ' Ἀμφίπολις. Στρυμῶν δὲ παρὰ ταύτην μέγας 650
 ποταμὸς παραρρεῖ μέχρι θαλάττης φερόμενος
 κατὰ τοὺς λεγομένους κεῖσε Νηρηῶν χορούς·
 ἐφ' οὗ κατὰ μεσόγειον Ἀντιφάνους πατρίς
 κεῖται λεγομένη Βέργα, τοῦ δὴ γεγραφότος
 ἄπιστον ἱστορίας τε μυθικῆς γέλων. 655
 μετ' Ἀμφίπολιν δ' ἡ πρότερον Οἰσύμη πόλις
 Θασίων γενομένη, μετὰ δὲ ταῦτα Μακεδόνων,
 ἀπὸ τῆς Μακέσσης Ἡμαθίας τε λεγομένης.
 ἐξῆς Νεάπολις ἐστὶ καὶ νῆσος Θάσος,
 ἣν βάρβαροι τὸ πρότερον ᾤκουν, ὡς λόγος, 660
 ἔπειτα Φοίνικες μετὰ Κάδμου καὶ Θάσου
 ἐκ τῆς Ἀσίας διαβάντες· ἔλαβε δ' ἡ Θάσος
 ἀπὸ τοῦ Θάσου καὶ τοῦνομ', ὡς καὶ νῦν ἔχει.
 τὴν ὑπεράνω χώραν δὲ μέχρι τοῦ Ποντικοῦ
 Ἰστρου παρεκτείνουσι Θρᾷκες νεμόμενοι. 665
 τῶν δ' ἐπὶ θαλάττῃ κειμένων ἐστὶν πόλις
 Ἀβδηρ', ἀπ' Ἀβδήρου μὲν ὠνομασμένη
 τοῦ καὶ κτίσαντος πρότερον αὐτήν, ὃς δοκεῖ

652. Νηρηιδῶν C, Νηρηιδων P, Νηρηιδων Hoeschelius.

655. ἱστορίας τε μυθικῆς γέλως P, ἱστορίας μυθικῆς γέ-
 λος C. 656. δ' ἡ M, δὴ C. Οἰσύμη Vindingius, Ἡσυμή C.

658. γέ pro τέ C. Vid. Comm. p. 38. 659. Νέα πόλις?

Cf. Comm. p. 39. 667. σαύθηρα ἀπ' αὐδήρου ante Hoesch.

- ὑπὸ τῶν Διομήδους ὕστερον ξενοκτόνων
 670 ἔππων φθαρῆναι· Τήιοι δὲ τὴν πόλιν
 συνώκισαν φυγόντες ὑπὸ τὰ Περσικά.
 ταύτης δ' ἐπίταδε ποταμός ἐστι κείμενος
 Νέστος λεγόμενος, ἐκ δὲ τῶν πρὸς ἀνατολήν
 μερῶν λαβοῦσα τοῦνομ' ἀπὸ τῶν Βιστόνων
 675 Θρακῶν προμήκης ἐστὶ λίμνη Βιστονίς.
 εἶπεν Μαρώνει, οὗ κατοικῆσαι τὸ πρὶν
 τοὺς Κίκονας ἱστοροῦσι τοὺς ἐν Ἰσμάρῳ·
 αὕτη δὲ Χίῳ ἐγένεθ' ὕστερον κτίσις.
 πέραν Σαμοθράκη δ' ἐστὶ νῆσος Τρωϊκή,
 680 ἔχουσα τὴν οἰκησιν ἀναμειγμένην·
 πρότερον γὰρ εἶναί φασιν ἐν ταύτῃ τινές
 τοὺς Τρῶας, Ἠλέκτρας τεκούσης Δάρδανον
 τῆς λεγομένης Ἀτλαντος Ἰασίωνά τε,
 ὧν τὸν μὲν Ἰασίωνα δυσσέβημά τι
 685 πρᾶξαι περὶ Δήμητρος λέγουσ' ἄγαλμα καὶ
 πληγῇ κεραυνωθέντα δαίμονι φθανεῖν,
 τὸν Δάρδανον δὲ δὴ λιπόντα τοὺς τόπους
 πρὸς τὴν ὑπώρειάν γε τῆς Ἰδῆς κτίσαι

672. ἐπίταδε L, ἔπιτα C. 673. scribebatur Νέστος.
 Cfr. Arcadius p. 79, 20. τὸ δὲ Νέστος πόλις (leg. ποτα-
 μός) καὶ κόστος καὶ νόστος (βαρύνεται). 683. Ἀτλαντος]
 Vid. Comment. p. 39. 685. λέγουσι ἄγαλμα C. 686.
 δαίμονι P. 687. δὴ add. M. Cfr. Comment. p. 40.

πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ Λαρδανίαν καλουμένην·
 τοὺς δὲ Σαμοθρᾶκας, Τρῶας ὄντας τῷ γένει, 690
 ἀπὸ τοῦ τόπου δὲ Θρᾶκας ἐπικαλουμένους,
 δι' εὐσέβειαν ἐγκαταμεῖναι τῷ τόπῳ.
 ἐν σιτοδείᾳ τῶν Σαμίων δ' αὐτοῖς ποτε
 ἐπαρκεσάντων, τηνικαῦτ' ἐκ τῆς Σάμου
 ἐπιδεξάμενοί τινας συνοίκους ἔσχосαν. 695
 μετὰ τὴν Μαρώνειαν δὲ κεῖτ' Αἴνος πόλις,
 ἔχουσ' ἐποίκους ἐκ Μυτιλήνης Αἰολεῖς.
 ἡ Θρακία δὲ χειρρόνησος ἐχομένη
 κεῖται, καθ' ἣν πόλις ἐστὶ πρώτη Καρδία,
 ἀρχὴν μὲν ὑπὸ Μιλησίων κτιθεῖσα καὶ 700
 Κλαζομενίων, πάλιν δ' Ἀθηναίων ὑπο,
 ὅτε Μιλτιάδης ἐκράτησε Χερρονησίων.
 προσεχῆς δὲ Λυσιμάχεια· ταύτην δ' ἔκτισεν
 ἐπώνυμον Λυσίμαχος ἀφ' ἑαυτοῦ πόλιν.
 Αἶμναι δ' ἐφεξῆς εἰσὶν αἱ Μιλησίων· 705
 εἴτ' Αἰολέων Ἀλωπεκόννησος πόλις·
 ἐξῆς Ἐλαιοῦς, Ἀττικὴν ἀποικίαν
 ἔχουσα, Φόρβας ἣν συνοικίσαι δοκεῖ.

691. Θρᾶκας Krebsius Lect. Diod. p. 153, Τρῶας C.
 693. σιτοδεία C. 696. δὲ ante κεῖτ' om. C. 697. Μυ-
 τιλήνης M, Μιτυλήνης C. 703. Λυσιμάχεια M, Λυσημά-
 χεια P, Λυσιμάχεια C. 707. Ἐλαιοῦς] Cfr. Comm. p. 40.
 708. Φορβοῶν C. Cfr. Comment. p. 41.

ἔπειτα Σηστός καὶ Μάδστος, αἱ κείμεναι
 710 ἐπὶ τοῦ στενωτάτου, Λεσβίων δ' οὔσαι κτίσεις.
 εἴτ' ἔστι Κριθιώτη πόλις τε Πακτύη·
 λέγουσι καὶ ταύτας δὲ Μιλτιάδην κτίσαι.
 μετὰ τὴν δὲ Χερρόνησον ἐν Προποντίδι
 Θοάκη παρήκει, καὶ Σαμίων ἀποικία
 715 Πέριπλός ἐστιν· ἐχομένως Σηλυμβρία,
 ἣν οἱ Μεγαρεῖς κτίζουσι πρὶν Βυζαντίου·
 ἐξῆς Μεγαρέων εὐτυχῶν Βυζάντιον.
 μετὰ ταῦτα δ' ἔσθ' ὁ Πόντος, οὗ δὴ τὴν θέσιν
 ὁ Καλλατιανὸς συγγράφων Δημήτριος
 720 ἔοικεν ἐπιμελεστάτως πεπυσμένος.
 κατὰ μέρος αὐτοῦ τοὺς τόπους διέξιμεν.
 τοῦ Ποντικοῦ γὰρ στόματός ἐστι πλησίον
 Βυζαντίων χώρα Φιλία καλουμένη.
 εἴτ' αἰγιαλὸς τις Σαλμυδησσὸς λεγόμενος
 725 ἐφ' ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν
 καὶ δυσπρόσορμος ἀλίμενός τε παντελῶς
 παρατέταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος.

709. Μάδστος M, Ἄβδσος C. Cfr. Comm. p. 42. 710.
 στενωτάτου C. 715. ἐχομένως F, ἐχομένως ἡ C, ἐχομένη
 ἡ P. 716. πρὶν] Vid. Comm. p. 30. 719. συγγραφεὺς P.
 Cfr. vs. 565. 720. πεπυσμένος C. 723. Φιλία] Vid.
 Comment. p. 43. 727. παρατέταται A p. 15, παρατέ-
 τανται C.

εἴτ' εὐλίμενος ἄκρα συνάπτει Θυνιάς,
 τῆς Ἀστυκῆς Θρακῆς ὑπάρχουσ' ἐσχάτη,
 μεθ' ἣν πόλις ἐστὶ σύνορος Ἀπολλωνία. 730
 ταύτην δὲ πρότερον ἔτεσι πεντήκοντά που
 κτίζουσι τῆς Κύρου βασιλείας τὴν πόλιν
 εἰς τοὺς τόπους ἐλθόντες οἱ Μιλήσιοι.
 πλείστας ἀποικίας γὰρ ἐξ Ἰωνίας
 ἔστειλαν εἰς τὸν Πόντον, ὃν πρὶν ἄξεναν 735
 διὰ τὰς ἐπιθέσεις λεγόμενον τῶν βαρβάρων
 προσηγορίας ἐποίησαν εὐξείνου τυχεῖν.
 περὶ τὴν ὑπώρειαν δὲ τοῦ καλουμένου
 Αἴμου πόλις ἐστὶ λεγομένη Μεσημβρία,
 τῇ Θρακίᾳ Γετικῇ τε συνορίζουσα γῆ· 740
 Καλχηδόνιοι ταύτην δὲ Μεγαρεῖς τ' ᾤκισαν,
 ὅτ' ἐπὶ Σκύθας Δαρείος ἐστρατεύετο.
 Αἴμος μέγιστόν ἐστιν ὑπὲρ αὐτὴν ὄρος,
 τῷ Κίλικι Ταύρῳ τὸ μέγεθος προσεμφερῆς
 τῇ τε κατὰ μῆκος τῶν τόπων παρεκτάσει· 745

730. *ἐστὶν* et ἡ Ἀπολλωνία C. 738. *παρὰ* A. 741.
 Καλχηδόνιοι A, Καρχηδόνιοι C. 742. *ἐστρατεύετο* M,
ἐστρατεύσατο C, *ἐπιστρατεύετο* A. 743. Αἴμος] In hac
 voce desinit C. Quae inde ab hoc versu sequuntur fra-
 gmenta, Anonymi Periplo (A) intermixta, Scymno vindica-
 runt Isaacus Vossius et Lucas Holstenius. In afferendis
 Anonymi verbis sequutus sum codicem a Bastio compara-
 tum. 743 — 47 A p. 14. 743. *μέγιστον* δ' ?

ἀπὸ γὰρ Κροβύζων τῶν τε Ποντικῶν ὄρων
ἄχρῃ τῶν Ἀδριατικῶν διεχβάλλει τόπων. . . .

- Ὀδησσός, ἣν Μιλήσιοι
κτίζουσ', ὅτ' Ἀστυάγης ἐπῆρχε Μηδίας·
750 Θραῖκας Κροβύζους ἐν κύκλῳ δ' αὐτῆς ἔχει.
Διονυσόπολις δ', ἡ πρῶτον ὠνομάζετο
Κρουνοὶ διὰ τὰς τῶν ἐγγὺς ὑδάτων ἐκρύψεις·
Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερον
ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος,
755 Διονυσόπολιν λέγουσι κληθῆναι πάλιν.
ἐν μεθορίοις δὲ τῆς Κροβύζων καὶ Σκυθῶν
χώρα μιγάδας Ἑλλήνας οἰκητὰς ἔχει.
. . . Βιζώνη . . . τοῦτο δὲ
τὸ πολίχνιον φασὶν τινες μὲν βαρβάρων,
760 τινὲς δ' ἄποικον γεγονέναι Μεσημβρίας.

746. ὄρων L, ὄρων A. 748—50 A p. 13, ubi est Ὀδησσὸν κτίζουσι Μιλήσιοι, ὅτε Ἀστυάγης ἥρχε τῆς Μηδίας. ἐν κύκλῳ δὲ αὐτῆς ἔχει Κροβύζους Θραῖκας. correxit M. de ἐπάρχειν cfr. Boeckh. Corp. Inscr. vol. II. p. 86. 751—57 A p. 13. 751. Διονυσόπολις δ' ἡ M, αὕτη ἡ Διονυσόπολις A. 753 et 54. ὕστερον δὲ Διονυσιακοῦ ἀγάλματος προσπεσόντος ἐκ τῆς θαλάσσης τοῖς τόποις A. genuinam scripturam servavit Stephanus Byz. s. v. Διονύσου πόλις. 756. ἦν μεθορίοις? 757. χώρας κειμένη μιγάδας ante L. 758—60 A p. 18 de Bizone dicens: τοῦτο τὸ πολίχνιον τινες μὲν φασὶν βαρβάρων, τινὲς δὲ ἄποικον γεγονέναι Μεσημβρίας. correxit Holstenius.

Κάλλατις,

ἀποικία τῶν Ἡρακλειωτῶν γενομένη
κατὰ χρησμόν· ἔκτισαν δὲ ταύτην, ἥνικα
τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀμύντας παρέλαβεν. . .

Τόμοι δ' ἄποικοι γενόμενοι Μιλησίων, 765
ὑπὸ Σκυθῶν κύκλῳ δὲ περιοικούμενοι.

πόλις

Ἰστρος ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβοῦσα τοῦνομα.

ταύτην τὴν πόλιν

Μιλήσιοι κτίζουσιν, ἥνικα Σκυθῶν 770
εἰς τὴν Ἀσίαν στράτευμα διέβη βαρβάρων
τὸ Κιμμερίους διῶκον ἐκ τοῦ Βοσπόρου.

Ἰστρος ὁ ποταμός

ἀφ' ἐσπερίων μόνος κατέρχεται τόπων,
τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος, 775
δυσι δὲ περισχιζόμενος καὶ εἰς τὸν Ἀδρίαν ῥεῖ·
ἀμέλει δὲ μέχρι τῆς Κελτικῆς γινώσκεται . . .

761 — 72 A p. 12, ubi priora ita eduntur: Κάλλατις
Ἡρακλειωτῶν ἀποικία κατὰ χρησμόν γενομένη in ordinem
redegit L. 765. Τομοί ἀποικοί ante L. pro Τομοί for-
san Τομεῖς. 766. ὑπὸ Σκυθῶν ἐν κύκλῳ οἰκούμενοι A. cor-
rexerit L. 768. λαβοῦσα τοῦνομα M, ἔλαβε τὸ ὄνομα A.
773 — 91 A p. 11, ubi priora ita leguntur: Ἰστρος ὁ
ποταμός κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἐσπερίων τόπων. de his di-
ctum in Comment. p. 44. 776. δυσι — ῥεῖ] Vid.
Comment. p. 45. 777. μέχρι M, ἄχρι A. de sequen-

- καὶ τῷ θέρει τὸν πάντα διαμένων χρόνον.
 χειμῶνι μὲν γὰρ αὖξεται πληροΐμενος
 780 τοῖς γινομένοις ὄμβροισι καὶ
 ἀπὸ τῆς χιόνος, ὥς φασι, τὰς ἐπιρρύσεις
 τῶν τηχομένων τε λαμβάνων ἀεὶ πάγων,
 ἐν δὲ τῷ θέρει
 τὸ ρεῖθρον ἐξίησιν ὡσαύτως ἴσον.
 785 ἔχει δὲ καὶ νήσους ἐν αὐτῷ κειμένας
 πολλὰς τε καὶ μεγάλας μεγέθεσιν, ὡς λόγος,
 ὧν ἡ μεταξὺ τῆς θαλάττης κειμένη
 καὶ τῶν στομάτων οὐκ ἔστ' ἐλάττων μὲν Ῥόδου,
 Πεύκη δὲ λέγεται διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἔχει
 790 πευκῶν· ἔπειθ' οὕτως μετ' αὐτὴν πελαγία
 Ἀχιλλέως ἡ νησὸς ἐστὶ κειμένη.
 ἔχει δὲ πλῆθος χειρόηδες ὀρνέων
 θέαν ἱεροπρεπῇ τε τοῖς ἀφικνουμένοις.
 οὐ δυνατόν ἐστ' ἥπειρον ἀπὸ ταύτης ἰδεῖν,
 795 καίπερ ἀπεχούσης στάδια τῆς χώρας ἄπο

tibus vid. Comment. p. 47. 778. καὶ L. 782. τῶν
 τηχομένων τε Vossius, τῶν τε τηχομένων A. 786. τοῖς
 μεγέθεσιν A. 787. θαλάσσης A. 788 — 89. οὐκ ἴστω
 ἐλάττων μὲν τῆς Ῥόδου νήσου, Πεύκη δὲ λέγεται αὕτη διὰ
 τὸ A. De sequentibus vid. Comment. p. 48. Comparationem cum Rhodo praeivit Eratosthenes apud Schol.
 Apoll. Rhod. IV, 310. 792 — 96 A p. 10, ubi 793
 ante L legebatur τε ἱεροπρεπῇ. Sequentes versus, omissis

τετρακόσι', ὥς δὴ συγγράφει Δημήτριος. . . .

Θραῦκές τε Βαστάρναι τ' ἐπήλυδες. . .

ἄνωθε τούτων ἢ Σκυθὶς γῇ βάρβαρος

πρὸς τὴν αἰόκητον συνορίζουσ' ἐστὶ γῆν

καὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἀγνοουμένην.

800

πρώτους δὲ παρὰ τὸν Ἰστρον εἶναι Καρπίδας

εἶρηκεν Ἐφορος, εἶτεν Ἀροτῆρας πρόσω

Νευρούς τε μέχρι γῆς πάλιν ἐρήμου διὰ πάγον,

πρὸς ἀνατολὰς δ' ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην

τὴν λεγομένην Ὑλαιαν οἰκοῦντας Σκύθας,

805

quæ non sunt Scymni, A ita scriptos habet: οὐ δυνατόν δέ
ἔστιν ἀπὸ ταύτης χώραν ἰδεῖν, καίπερ ἀπεχούσης αὐτῆς ἀπὸ
τῆς ἡπείρου σταδίους ὑ... ὥς δὴ συγγράφει Δημήτριος. cor-
rexit ut supra adscripti sunt L, sunt tamen quæ dubita-
tionem moveant. 797. οὔτοι Θραῦκες καὶ Βαστάρναι ἐπ-
ήλυδες A. Correxit ut aliqua metri species appareat M,

οὔτοι δὲ Θραῦκες Βαστάρναι τ' ἐπήλυδες L. 798 — 824.

A p. 3. Hos versus, quos Vossius et Holstenius post
vs. 824 exhibuerunt, hoc loco posuit F. 798. ἄνωθε

τούτων M, ἄνωθεν δὲ τούτων A, ἄνω δὲ τούτων F, ἐπάνω
δε τούτων L. Σκυθὶς γῇ pro Σκυθική L, an Σκυθία γῇ?

801. Καρπίδας L. cf. Niebuhr Opusc. I p. 359. 802. εἶτεν

Ἀροτῆρας L, εἴτ' αναρωτῆρας (ἐ sup. αν) A. 803. Νεύρους
τε μέχρι Vossius, Νεύρους τ' ἄχρις L, Νευροῖτας τε μέχρι A.

πάγον M, πάγων A. 804. διαβάντι? 805. τὴν λεγο-
μένην M, τοὺς τὴν λεγομένην A, τοὺς λεγομένην Vossius.

Ὑλαιαν Vossius, Ὑβλαν A. Cfr. Comment. p. 49.

- εἶναι, Γεωργοὺς δ' ἐχομένους τούτων ἄνω,
 ἔπειτα πάλιν ἔρημον ἐπὶ πολὺν τόπον,
 ὑπὲρ δὲ ταύτην Ἀνδροφάγων Σκυθῶν ἔθνος,
 ἐπέκεινα δ' εἶναι πάλιν ἔρημον ἐχομένην.
 810 τὸν Παντικάπην διαβάντι Λιμναίων ἔθνος
 ἑτερά τε πλείον' οὐ διωνομασμένα,
 Νομαδικὰ δ' ἐπικαλούμεν', εὐσεβῇ πάνυ,
 ὧν οὐδὲ εἰς ἔμψυχον ἀδικῆσαι ποτ' ἄν.
 οἰκοφώρα δ', ὥς εἴρηκε, καὶ σιτούμενα
 815 γάλακτι ταῖς Σκυθικαῖσι θ' ἵππομολγαῖς.
 ζῶσιν δὲ τήν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες
 κοινήν ἀπάντων τήν θ' ὅλην συνουσίαν.
 καὶ τὸν σοφὸν δ' Ἀνάχαρσιν ἐκ τῶν Νομαδικῶν
 φησὶν γενέσθαι τῶν σφόδρ' εὐσεβεστάτων.
 820 καὶ κατοικῆσαί τινας
 εἰς τὴν Ἀσίαν ἐλθόντας, οὓς δὴ καὶ Σάκας
 καλοῦσιν. εὐσημότατον εἶναι φησι δὲ
 τὸ Σαυροματῶν καὶ τῶν Γελωνῶν καὶ τρίτον

806. εἶναι δὲ γεωργοὺς ante M. τούτων Holsten., τοὺς τῶν A. 809. δ' εἶναι πάλιν ἔρημον M, πάλιν ἔρημον εἶναι A. Cfr. Comment. p. 30. 813. ὧν οὐδεὶς ἔμψυχον ἀδικῆσαι ποτ' ἄν A, corr. Bastius Epist. cr. p. 16. 815. ταῖς Σκυθικαῖσι θ' L, Σκυθικαῖς A. ἵππημολγαῖς Hudsonus. 817. παρουσίαν pro vulgato οὐσίαν M. Cfr. Comment. p. 51. 821. Σάκας Holstenius, Σάβακας A. 822. εἶναι φησι δὲ M, δὲ εἶναι φησιν A. 823. τὸ Σαυ-

τὸ τῶν Ἀγαθύρων ἐπικαλούμενον γένος. . . .

ὁ ποταμός

825

Τύρας βαθύς τ' ὦν εὐβοτός τε ταῖς νομαῖς,
τῶν ἰχθύων διάθειςιν ἐμπόροις ἔχων,
ταῖς ὀλκάσιν τε ναυσὶν ἀνάπλουν ἀσφαλῆ.

ὁμώνυμος δὲ τῷ ποταμῷ κεῖται πόλις

Τύρας, ἄποικος γενομένη Μιλησίων. . .

830

ἐπὶ ταῖς δὲ καθ' Ὑπανὶν τε καὶ Βορυσθένην

ποταμῶν διπλαῖσι συμβολαῖς ἔστιν πόλις

κτισθεῖσα, πρότερον Ὀλβία καλουμένη,

μετὰ ταῦθ' ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυσθένης

κληθεῖσα. ταύτην τὴν πόλιν Μιλήσιοι

835

κτίζουσι κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν.

ροματῶν καὶ τῶν M, τὸ τῶν Σαυροματῶν καὶ A. 825

— 30 A p. 9, ubi priora ita scribuntur: οὗτος ὁ Τύρας ποταμός, βαθύς τε ὦν, εὐβοτός ταῖς νομαῖς τῶν ἰχθύων ἔστιν διάθειςιν ἐμπόροις ἔχων, quae paulo aliter constituit Vossius. Cfr. Comment. p. 39. 830. λεγομένη ἄποικος

ante Holstenium. 831 — 39 ita leguntur apud A p. 8:

ἐπὶ δὲ ταῖς καθ' Ὑπανιν καὶ Βορυσθένην ταῖς τῶν δυοῖν ποταμῶν συμβολαῖς ἔστιν κτισθεῖσα πόλις, πρότερον μὲν Ὀλβία καλουμένη, μετὰ δὲ ταῦτα ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυσθένης κληθεῖσα. ταύτην δὲ κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν Μιλήσιοι κτίζουσιν· διακοσίων δὲ καὶ τεσσαράκοντα σταδίων τὸν ἀνάπλουν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἔχει τῷ ποταμῷ Βορυσθένης. Versus probabiliter restituit L, nisi quod 833 malim κτισθεῖσα πρὶν μὲν Ὀλβία, et 834 ὑφ' Ἑλλήνων δὲ πάλιν Βορυσθένης. Cfr. Comment. p. 30.

διακοσίων σταδίων δὲ καὶ δις εἴκοσιν
ἀπὸ τῆς θαλάττης τὸν ἀνάπλουν Βορυσθένει
ἔχει ποταμῷ.

840 οὗτος δὲ πάντων ἐστὶ χρειωδέστατος,
κῆτη μεγάλα καὶ πολλὰ καὶ καρπούς φέρων
τούς φρυομένους νομάς τε τοῖς βοσκήμασιν.
ρέειν δ' αὐτὸν ἐπὶ μὲν ἡμερῶν λέγουσι πλοῦν
ὡς τετταράκοντα πλωτόν, εἰς δὲ τοὺς ἄνω

845 τόπους ἄπλωτός ἐστι κού περάσιμος·
ὑπὸ χιόνος γὰρ καὶ πάγων ἐξείργεται. . . .

Ἀχίλλειος δρόμος,

ὅπερ ἐστὶν ἡὼν σφόδρα μακρά τε καὶ στενή . . .

ἢ Ταυρικῇ δὲ χειρρόνησος λεγομένη

850 τούτοις συνάπτει, πόλιν ἔχουσ' Ἑλληνίδα,
ἣν Ἡρακλεῶται Δῆλιοί τ' ἀπώκισαν,
τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ τινος
τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσιν ἐντὸς Κυανέων
ἅμα Δηλίοισι χειρρόνησον οἰκίσαι. . .

855 τοῦτον εἰς τόπον τινές

840 — 46 A p. 8, ubi 840 ita legitur: οὗτος ὁ Βορυσθένης ποταμὸς πάντων ἐστὶν χρειωδέστατος. *correx*it L. 842. τῶν φρυομένων, *plantarum et arborum*? *cfr.* Aristot. HA. IV, 9, 7: τῶν φρυομένων καὶ τῶν ζώων τῶν τετραπόδων πολλὴν αἱ χῶραι ποιοῦσι διαφορὰν. 847 et 48 A p. 8. *Vid.* *Comment.* p. 52. 849 — 54 A p. 6. 850. ἔχουσ' ὁμώνυμον? *Cfr.* *Comm.* p. 53. 855 — 61 A p. 6, ubi

τῆς Ταυρικῆς λέγουσιν ἀφικέσθαι ποτέ
 κλαπεῖσαν Ἰφιγένειαν ἐκ τῆς Αὐλίδος. . .
 εἰσὶν δὲ τοῖς ὄχλοισιν οἱ Ταῦροι συχνοί,
 βίον δ' ἐνόρειον νομάδα τ' ἐξηλωκότες,
 τὴν δ' ὠμότητα βάρβαροί τε καὶ φονεῖς, 860
 ἱλασκόμενοι τὰ θεῖα τοῖς ἀσεβήμασιν . . .
 ὁ Κιμμέριός ἐστι μετὰ ταῦτα Βόσπορος·
 ἔπειτ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ στόματος Μαιώτιδος
 λίμνης τὸ Παντικάπαιόν ἐστιν ἔσχατον,
 τοῦ Βοσπόρου βασιλείον ὠνομασμένον. 865
 ἀπὸ τῶν δὲ Μαιωτῶν λαβοῦσα τοῦνομα
 Μαιῶτις ἐξῆς ἐστὶ λίμνη κειμένη.
 εἰς ἣν ὁ Τάναϊς
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμα Ἀράξεως
 ἐπιμίσγεθ', ὥς Ἑκαταῖος εἶφ' οὔρετριεύς. 870

priora ita scribuntur: ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ (Crimetopon di-
 cit) τῆς Ταυρικῆς τινες λέγουσιν κτλ. corr. F. 858. ὄχλοι-
 σιν M, ὄχλοις A, ὄχλοις μὲν L. 859. ἐνόρειον ante Ba-
 stium. 862. apud A p. 5: μετὰ ταῦτα Βόσπορος ὁ
 Κιμμέριός ἐστιν. transposuit M. Ibidem etiam alia legun-
 tur quae, quum aliquam metri speciem habeant, ex Scy-
 mmo ducta esse suspicabatur Holstenius. sed vide Fa-
 bricii Lectt. Scymn. p. 15. 863 — 65 A p. 3 ubi pri-
 mus versus ita scribitur: ἐπ' αὐτοῦ τοῦ στόματος τῆς Μαι-
 ώτιδος. corr. L. 865. τοῦ Holstenius, τοῖς A. ὠνομα-
 σμένον Vossius, ἐπωνομασμένον A. Cfr. Comment. p. 10.
 866 — 74. A p. 3. 866. ἀπὸ δὲ τῶν A, corr. Vossius.
 870. ἐπιμισγέσθω ἱκατέως ἑφοτιεις ante PButtmannum apud

ὥς δ' Ἐφορος ἱστορήκεν, ἐκ λίμνης τινός,
 ἥς τὸ πέρας ἔστ' ἄφραστον. ἐξίησι δέ
 δίστομον ἔχων τὸ ρεῖθρον εἰς τὴν λεγομένην
 Μαιῶτιν εἰς τὸν Κιμμερικόν τε Βόσπορον. . .

*A Σ I A **).

- 875 Τὸν Τάναϊν, ὅστις ἐστὶ τῆς Ἀσίας ὄρος,
 τέμνων γε τὴν ἥπειρον ἑκατέραν δίχα,
 πρῶτοι νέμονται Σαρμάται, δισχίλια
 στάδι' ἐπέχοντες.
 εἴτα μετὰ τούτους ἐστὶ Μαιωτῶν γένος
 880 Ἰαξαματῶν λεγόμενον, ὡς Δημήτριος
 εἶρηκεν, ὥς δ' Ἐφορος λέγει
 Σαυροματῶν λέγεται ἔθνος
 τούτοις ἐπιμεμίσχθαι δὲ τὰς Ἀμαζόνας

Niebuhr Opusc. I p. 397. Hecataei nomen restituit etiam Toup Emend. in Hesych. p. 5. 872. ἄφραστον (ο sup. φ i. e. ἀόρατον) A. ἐξίησι M, ξεῖσι A. Cfr. Comm. p. 45. *) *ΑΣΙΑ* add. F. 875 — 85 A p. 2, ubi priora ita habentur: τὸν δὲ Τάναϊν ποταμόν, ὃς ἐστὶ τῆς Ἀσίας ὄρος τέμνων τὴν ἥπειρον. corr. M. 876. ἑκατέραν Holstenius, ἐκάτερα A, ἐκατέρω Hudsonus. 878. ἐπέχοντες M, ἐπέχοντα A. 879. τούτους; ἐστὶ M, τοὺς Σαρμάτας A. 880. Ἰαξαματῶν Hudsonus, Ἰαξαμάτων A. 881. indicavi lacunam; forsitan excidit ὁ συγγραφεύς. sequentem versum consulto intactum reliqui. 883. δὲ ἐπιμεμίσχθαι ante L.

τοῖς Σαυρομάταις λέγουσιν ἐλθούσας ποτέ
 ἀπὸ τῆς περὶ Θερμώδοντα γενομένης μάχης, 885
 ἐφ' οἷς ἐπεκλήθησαν Γυναικοκρατούμενοι . . .

Κιμμερις πόλις,

ἀπὸ Κιμμερίων μὲν βαρβάρων κεκλημένη,
 κτίσις τυράννων δ' οὔσα τῶν ἐν Βοσπόρῳ,
 Κῆπός τ' ἀποικισθεῖσα διὰ Μιλησίων. 890

εἴτ' ἔστιν Ἑρμώνασσα Φαναγόρειά τε,
 ἣν Τητίους λέγουσιν οἰκίσαι ποτέ,
 καὶ Σινδικὸς λιμὴν, ἔχων οἰκήτορας
 Ἑλληνας ἀπὸ τῶν ἐγγυὲς ἦκοντας τόπων.

ταύτας περιέχει τὰς πόλεις διακειμένας 895
 νῆσος, κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι τοῦ Βοσπόρου,
 χώραν ἀπολαμβάνουσα πολλὴν πεδιάδα,
 ἣτις τὰ μὲν τοῖς ἔλεσι καὶ τοῖς ποταμίοις
 ἀδιάβατος τοῖς τενάγεσιν τ' ἐν τῷ πέραν,
 ἃ δὲ τῇ θαλάττῃ τῇ τε λίμνῃ γίνεται. . . . 900

887 — 90 A p. 2. 888. τὸ δὲ στόμα ἐκπλέοντι Κιμμερις πόλις A. ex his nihil esse Scymni praeter Κιμμερις πόλις vidit F. 889. τυράννων δ' M, δὲ τυράννων A. 890. Κῆποι? 891 — 900 A p. 2. 891. Ἑρμώνασσα ex Scymno affert Stephanus Byz. s. v. Ἑρμώνασσα. Cfr. praefationem. Φαναγορία A. 892. οἰκίσαι M, οἰκῆσαι A. 896. νῆσος M, ἡ νῆσος A. 898. ποταμίους M, ποταμοῖς A. 899. τοῖς τενάγεσιν τ' ἐν τῷ M, τενάγεσιν τε τοῖς ἐν τῷ A. 900. θαλάσῃ τῇ λίμνῃ τε ante L. Quae

- οἱ Μόσσηνοι λεγόμενοι
 ἔθουσι νόμοις ἔργοις τε βαρβαρώτατοι·
 φασὶν γὰρ ἐν ξυλίνουσιν ὑψηλοῖς τ' ἄγαν
 πύργοις ἐνοικεῖν πάντας, ἐν φανερωῷ δ' αἰεὶ
 905 ἕκαστα πράττειν, τὸν δ' ἑαυτῶν βασιλέα
 δεδεμένον ἐν πύργῳ τε συγκεκλεισμένον
 τηρεῖν ἐπιμελῶς, τὴν ἀνωτάτῳ στέγῃ
 ἔχοντα, τοῖς φρουροῦσι δ' αὐτὸν ἐπιμελές
 εἶναι, νομίμως ἵνα πάντα προστάτῃ ποιεῖν·
 910 εἰ δὲ παραβαίῃ, κόλασιν αὐτοῦ λαμβάνειν
 φασὶν μεγίστην, μὴ διδόντας τὴν τροφήν.
 Κερασοῦς Σινωπέων ἄποικος
 καθ' ἃς ἔρημος κειμένη
 παρήκει νῆσος Ἄρεως λεγομένη . .
 915 Τιβαρηνοὶ ὥκουν ἔθνος ὁμοχώριοι,

inde a 901 sequuntur fragmenta servavit B. 901. οἱ
 λεγόμενοι Μοσσύνιοι ante L. 902. νόμοις Holstenius,
 ὤμοις B. τε βαρβαρώτατοι L, βαρβαρικοῖς B. 903. φασὶ B.
 904. δ' αἰεὶ Holstenius, δὲ ἄν B. 905. δ' ἑαυτῶν M, δὲ
 αὐτῶν B, δὲ τοιούτων L. 909. προστάττει ante Gailium.
 910. ἄν δὲ ante L. 911. τὴν add. Holstenius. 912
 — 14 B p. 12. αὕτη ἡ Φαρνακία πάλαι μὲν Κερασοῦς ἑκα-
 λεῖτο, Σινωπέων καὶ αὕτη ἄποικος, κτισθεῖσα ὑπ' αὐτῶν,
 καθ' ἃς ἔρημος κειμένη ἥς ἀντικρυς παρήκει νῆσος Ἄρεως
 λεγομένη. 913. καθ' ἣν? 914. forsā μικρὰ addendum.
 915 — 17 B p. 12. ἀπὸ δὲ Κοτυώρου ἕως πλησίον Πολεμω-
 νίου πρῶτον Τιβαρηνοὶ ὥκουν, ἔθνος ὁμοχώριοι, πάντῃ γελᾶν

γελᾶν πάνυ σπεύδοντες ἐκ παντὸς τρόπου,
εὐδαιμονίαν εἶναι ταύτην κεχρικότες. . .

Ἀμισὸς ἐν τῇ Λευκοσύρων γῇ κειμένη

Φωκαέων ἀποικία,

τέτταρσι πρότερον ἔτεσιν οἰκισθεῖσα γάρ 920

τῆς Ἡρακλείας ἔλαβ' Ἰωνικὴν κτίσιν.

κατὰ τὴν πόλιν ταύτην δὲ τῆς Ἀσίας σχεδόν

στενότατος αἰχὴν ἐστὶν εἰς τὸν Ἰσικόν

κόλπον διήκων τὴν τ' Ἀλεξανδρούπολιν,

τῷ Μακεδόνι κτισθεῖσαν· ἡμερῶν δ' ὁδόν 925

εἰς τὴν Κιλικίαν ἑπτὰ τῶν πασῶν ἔχει.

τὸ τῆς Ἀσίας λέγεται γὰρ ἰσθμωδέστατον

εἰς τὸν περὶ αὐτὸν ὄντα συνάγεσθαι μυχόν.

ὁ δ' Ἡρόδοτος ἔοικεν ἀγνοεῖν, λέγων

ἐκ τῆς Κιλικίας 930

σπεύδοντες ἐκ παντὸς τρόπου, εὐδαιμονίαν εἶναι ταύτην κε-
χρικότες. incerta primi versus medela. 916. γελᾶν πάνυ

M, πάντως γελᾶν L. de 917 vid. Comm. p. 56. 918—40

B p. 9, ubi priora ita leguntur Ἀμισός, πόλις Ἑλληνίς,

Ἀθηναίων ἀποικος, ἐπὶ θαλάσῃ οἰκεῖται, ἐν τῇ Λευκοσύ-
ρων γῇ κειμένη, Φωκαέων ἀποικία. 919. forsan [Ἀθη-
ναίων καὶ] Φωκαέων ἀποικία. Vid. Comment. p. 57. 920.

γάρ, quod B post τέτταρσι habet, transposuit M. 921.

ἔλαβεν B. 922. κατὰ τὴν πόλιν ταύτην δὲ M, κατὰ δὲ

τὴν πόλιν ταύτην B. 924. Ἀλεξάνδρου πόλιν Hudson.

927. λέγεται γὰρ M, γὰρ λέγεται. Cfr. Comment. p. 60.

929. Ἡρόδοτος] Vid. Comment. p. 58.

πεντεκαίδεκα

- ἡ χερρόνησος, ὧν τρία μὲν Ἑλληνικά,
 Αἰολικὸν εἶτ' Ἴωνικὸν καὶ Δωρικόν,
 τὰ λοιπὰ τῶν μιγάδων δὲ χωρὶς βάρβαρα.
- 935 Κίλικες μὲν οὖν Λύκιοι τε πρὸς τούτοις ἅμα
 Κᾶρες Μαριαθδυνοὶ τε παραθαλάττιοι
 οἰκοῦσι Παφλαγόνες τε καὶ Παμφύλιοι·
 Χάλυβες δὲ τὴν μεσόγειον οἱ τε πλησίον
 Καππάδοκες οἱ τε νεμόμενοι τὴν Πισιδικὴν
- 940 Ἀνδοὶ τε καὶ πρὸς τοῖσδε Μυσοὶ καὶ Φρύγες. . .
 εἶτεν Σινώπη πόλις ἐπάννυμος μιᾶς
 Ἀμαζόνων, ὧν πλησίον τὸ χωρίον,
 ἦν ποτε μὲν ὄκουν εὐγενεῖς ὄντες Σύροι,
 μετὰ ταῦτα δ', ὡς λέγουσιν, Ἑλλήνων ὅσοι
- 945 ἐπ' Ἀμαζόνας διέβησαν, Αὐτόλυκός τε καὶ
 σὺν Δηϊλέοντι Φλόγιος, ὄντες Θετταλοί,

934. χωρὶς M, χωρία B. Cfr. Comm. p. 59. 935 sq. Λύκιοι τε πρὸς τούτοις ἅμα κᾶρες M, Λύκιοι τε καὶ πρὸς τούτοις Μάκαρες B. Cfr. Comment. p. 60. 938. μεσόγειαν ante F. 940. Ἀνδοὶ B. 941—52 B p. 8, ubi priora ita scripta sunt: Σινώπη δὲ ἐπάννυμός ἐστι μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων πλησίον. corr. L, nisi quod primo versu scripsit εἶτ' ἐστι Σινώπη. 942 sq. τὸ χωρίον ἦν ποτε μὲν ὄκουν M, χωρίον ἦν ποτε μὲν τὸ πρὶν ὄκουν B. 943. εὐγενεῖς? Cfr. Comment. p. 61. 945. ἐπ' Ἀμαζόνας F, ἐξ Ἀμαζόνων B, quod ἐπ' Ἀμαζόνων scriptum apud Hudsonum. 946. Δηϊλέοντι Φλόγιος Gailius, Δηλέωντι Φλό-

ἔπειτα δ' Ἀβρων τῷ γένει Μιλήσιος·
 ὑπὸ Κιμμερίων οὗτος δ' ἀναιρεῖσθαι δοκεῖ·
 μετὰ Κιμμερίους Κῶος, πάλιν δὲ Κρητίνης,
 οἱ γενόμενοι φυγάδες ὄρων Μιλησίων. 950
 οὔτοι συνοικίζουσι δ' αὐτήν, ἥνικα
 ὁ Κιμμερίων κατέδραμε τὴν Ἀσίαν στρατός. . . .
 Καταντικρὺ δὲ Καράμβεως ἐν τῇ πέραν
 κεῖται μέγιστον
 ἀπότομον εἰς θάλατταν ὑψιστόν τ' ὄρος, 955
 Κριοῦ μέτωπον λεγόμενον
 νυχθήμερον πλοῦν ἀπέχον ἐκ Καράμβεως . . .
 ὧν δὴ τόπων λέγουσιν ἄρξαι Φινέα,
 τὸν τοῦ Τυρίου Φοίνικος, ὑστέροισι δὲ
 χρόνοις καταλθεῖν ἐξ Ἰωνίας στόλον 960

γεως B. Qui ceteris scriptoribus Δηϊλέων dicitur, Δημο-
 λέων appellatur apud Plutarchum Luc. 23. nisi id quoque
 Δηϊλέων scribendum est. 947. Ἀβρων τῷ M, Ἀμβρων τῷ
 Hudsonus, Ἀμβρώντας B. Cfr. Comment. p. 61. 948.
 Κιμερίων et mox Κιμερίου B. δ' add. L. 949. Κρητι-
 νης M, Κριτίνης B. Cfr. Comment. p. 61. 950. ὄρων M,
 τῶν B. Cfr. Comment. p. 63. 951. συνοικίζουσι δ' M,
 δὲ συνοικίζουσι B. 952. κατέδραμε τὴν Ἀσίαν στρατός M,
 στρατός κατέδραμε τὴν Ἀσίαν B. 953 — 57 B p. 6.
 Vid. Comment. p. 64. 958 — 67 B p. 5. 958. δὴ
 pro δὲ Holstenius. λέγουσιν add. M, τὸ πρῶτον L. 959.
 ὑστέροισι M, ὑστέροις B. Cfr. Comment. p. 64.

Μιλησίων κτίσαι τε ταύτας τὰς πόλεις,
 ἃς εἰς Ἀμαστριν ὕστερον συνήγαγεν
 ἐπὶ τῶν τόπων κτίσας ὁμώνυμον πόλιν
 Ἀμαστρις, Ὀξυάθρου μὲν ιστορουμένη
 965 θυγάτηρ ὑπάρχειν, ὡς λόγος, τοῦ Περσικοῦ,
 τοῦ δ' Ἡρακλείας γενομένη Διονυσίου
 γυνὴ τυράννου.

Παρθένιος οὗτος ὁ ποταμός
 πλωτὸς καταφέρων ρεῖθρον ἡσυχώτατον.
 970 ἐν δ' αὐτῷ λόγος
 Ἀρτέμιδος εἶναι λουτρον ἐπιφανέστατον.
 εἴτ' ἔστιν Ἡράκλεια, Βοιωτῶν κτίσις
 καὶ Μεγαρέων· ἐντὸς δὲ ταύτην Κυανέων
 κτίζουσιν ὀρμηθέντες ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
 975 καθ' οὓς χρόνους ἐκράτησε Κῦρος Μηδίας.

961. κτίσαι τε pro καὶ κτίσαι L. ταύτας τὰς πόλεις] Tium, Cytorum, Cromnam et Sesamum dicit, ut constat e Strab. XV p. 546, quarum urbium nomina in superioribus commemorasse videtur; nisi cum Hudsono malis τέτταρας πόλεις. 963. τῶν τόπων M, τὸν τόπον B. 964. Ὀξάθρα Holstenius. ita appellatur a Memnone apud Photium Bibl. p. 234. sed Ὀξυάθρης Strabo l. l. 965. ὑπάρχειν M, ὑπάρχουσα B. 966 sq. τοῦ δὲ Ἡρακλείας τοῦ Διονυσίου τοῦ τυράννου γενομένη γυνὴ B, corr. L. 969. Παρθένιος M, Παρθένης B. Cfr. Comm. p. 65. 970. ἐν δ' αὐτῷ λόγος M, ἐν αὐτῷ δὲ λόγος B. 972 — 75 B p. 4. 972. εἴτ' ἔστιν add. L.

Digitized by Google

P. 65. De plebei sermonis forma *Παρθένις, Διονύσις* et similibus afferre neglexi Lobeckii Pathol. p. 500.

Ad Periegesin.

Vs. 34. restitue e C *σαφηρίαν*.

Vs. 155. fortasse retineri potest quod C habet *ταύροις*.

Vs. 324. malim *εὐανδροτάτη τε γενομένη πόλις Κρότων*. quamquam enim Periegeseos auctor miris saepe modis particulas *δέ* et *τέ* traicit, plerumque tamen versus causa id facit, cuius rei hic nulla necessitas.

Vs. 538. sufficit *Προκλήν* scribere.

Vs. 729. scribendum *Ἀστικῆς*, non *Ἀστυκῆς*, quam formam vitii arguit prototypon *Ἄσται*. neque aliter in suo Periegeseos exemplari repperisse videtur scriptor Peripli p. 15, 10.

Vs. 741. *Καλχηδόνιοι* apud Hudsonum legitur, codex Peripli *Καρχηδόνιοι*.

Vs. 742. *ἐστρατεύετο*, quod reposui, habet codex Peripli.

Vs. 794. forsán *οὐ δυνατά δ' ἐστίν*.

Vs. 869. Formae *Ἄραξις* vix aliud exemplum reperias; nec tamen corruptelam latere crediderim. ante Holstenium legebatur *ῥεῦμα ῥάξεως*.

911. forsán *διδόοντας διατροφήν*. Vid. Hemsterhousius ad Thomam M. p. 94. et Schaeferum ad Julian. p. X.

**DIONYSII CALLIPHONTIS FILII
DESCRIPTIO GRAECIAE.**

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ *)

ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ παντός, ὦ Θεόφραστε, καθάπερ οἶσθα σύ,
ἰδίον τι πλάττων, κοῦχί τὸν ἐτέρων πόνον,
ὅπερ ἔνιοι ποιοῦσ' ἑμαυτοῦ τιθέμενος
νῦν ιστόρηκα τὴν ἅπασαν Ἑλλάδα,
ὑποταττομένας ταύτῃ δὲ τὰς ἐξῆς πόλεις, 5
στοιχεῖον οὐκ ἄμουσον ἅμα θ' ἑλληνικόν
ικανὴν τε παρέχον διατριβὴν τοῖς δυναμένοις
ὀρθῶς συνιδεῖν ἕκαστα. τὰ γὰρ ἐν πλείοσιν

*) Διονυσίου Lehrsius, Δικαιάρχου codex Parisinus ab EMillero comparatus; hunc ubique sequuta est haec editio, ubi, auctore discrepantiae non indicato, ab aliorum editionibus recedit. 2. ἐτέρων Hoeschelius, ἕτερον codex. 3. codex ποιούσιν. 4. νυνὶ πεπόρηκα codex; vid. Comment. p. 66. 5. ὑποταττόμενος AButtmannus. τε Casaubonus. 6. ἑλληνικόν Casaubonus, ἑλληνικῶν codex. 7. παρέχον apogr. Monac. παρέχων codex.

- ὑπὸ τῶν παλαιῶν συγγραφέων εἰρημένα,
 10 ταῦτ' ἐμμέτρως ῥηθήσεται ἐν βραχεῖ χρόνῳ,
 ὅπερ ἐστὶν ἱκανῶς δύναμιν ἰσχυρὰν ἔχον·
 ὑπολαμβάνω γὰρ ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχειν
 κεῖσθαι τε τὰς μάλιστα διασήμεους πόλεις,
 ἄλση, ποταμούς, νήσους τε τοὺς διάπλους τε καὶ
 15 λιμένας, ἃ τ' ἐστὶν ἐν Πελοποννήσῳ γένη
 λεγόμενα χῶμοροῦντ' ἑαυτοῖς κατὰ τόπους,
 ἵνα μὴδὲ ἐν σε τὸ σύνολον διαλανθάνη,
 φανερῶς ἐκάστων ὁμολόγως τε κειμένων,
 ὥστ' ἀναλαβόντα καὶ διὰ μνήμης ἔχειν.
 20 νωθρὰν γὰρ οὐχ εὖροις ἄν, ἀλλ' ἐσπευσμένην
 τὴν πραγματείαν· διὸ σεαυτὸν μὴ βραχὺ
 ὀλοσχερῶς δ' ἐπὶ ταῦτα δοὺς καὶ σπουδάσας
 συμφιλομάθησον, καθάπερ εἰώθας ποιεῖν.

Τῆς Ἑλλάδος ἐστὶν Ἀμβρακία πρώτη πόλις.

- 25 αὕτη δ' ἀποικία λέγεται Κορινθίων
 εἶναι. κατὰ τὸν κόλπον δὲ τὸν καλούμενον
 Ἀμβρακικὸν ᾧκισται μέση, σταδίου δ' ἔχει
 ἀπὸ τῆς θαλάττης ὀγδοήκοντ'. ἐπιφανὲς δ'
 ἱερὸν Ἀθηνᾶς ἐστ' ἐν αὐτῇ καὶ λιμὴν

10. ἐμμέτρως codex. βραχεῖ λόγῳ Letronnus. 16. καὶ
 ὁμοροῦνθ' codex 21. μὴ βραδύν? 22. δ' om. codex.
 25. Κορινθίων Casaubonus, τῶν Κορινθίων codex. 28.
 θαλάσσης codex. tum ἐπιφανὲς ἱερὸν δ' Letronnus.

κλειστός. καλεῖται Δρυοπίς ἡ χώρα δ' ὅλη. 30
 ἡ δ' Ἑλλάς ἀπὸ τῆς Ἀμβρακίας εἶναι δοκεῖ
 μάλιστα συνεχῆς· τὸ πέρας αὐτῆς δ' ἔρχεται
 ἐπὶ τὸν ποταμὸν Πηνειόν, ὡς Φιλέας γράφει,
 ὄρος τε Μαγνήτων Ὀμόλην κεκλημένον.
 τινὲς δὲ τὴν Μαγνησίαν τῆς Ἑλλάδος 35
 λέγουσιν εἶναι, τὸν δὲ Φιλέαν ἀγνοεῖν
 ἀποχωρίσαντα, τοῦτο δ' εἶναι συμφανές
 τοῖς φιλομαθεῖν μάλιστα φιλοτιμουμένοις.
 πλὴν ἐπὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου προβήσομαι.
 ἀπ' Ἀμβρακίας εἰς Θετταλίαν τριῶν ὁδός 40
 ἔσθ' ἡμερῶν. ἔχει δὲ ποταμὸν λεγόμενον
 Ἄραιθον εἰς θάλατταν ἐξιόντα, καί
 ὄρος πρόσεστιν ἱερὸν ἐπικεκλημένον.
 σταδίων δ' ὁ παράπλους ἐστὶν ἑκατὸν εἴκοσιν.
 εἴτα μετὰ ταύτην εἰς Ὀρέσται λεγόμενοι 45
 εἴτ' Ἀμφιλοχία δ' Ἄργος ἐνταῦθ' ἐστὶ τό

32. πέρας αὐτῆς δ' Vossius, πέρας δ' αὐτῇ codex.
 38. legebatur φιλομαθείσι. Vide Comment. p. 67. 42.
 Ἄραιθον Palmerius Descr. Graec. p. 318, Ἄραθον codex,
 Ἄραχθον Casaubonus. Apud Plinium HN. IV, 1, 4 optimi
 libri ducta scribendum *Araethus* pro *Arachthus*. Similia
 fluviorum nomina sunt Ὑλαιθος et Σύμαιθος. 45. τοῦ-
 τὸν εἰσιν vulgo. ταύτον εἰσὶ codex, quod ταύτην εἰς scri-
 bendum erat. Ὀρεῖται ante Casaubonum. 46. εἴτ' Ἀμ-
 φίλοχοι Ἄργος δ' ἐνταῦθ' codex, quod correxi.

- Ἀμφιλοχικόν. μετὰ τοῦτ' Ἀκαρνᾶνες· πόλεις
οὔτοι δ' ἔχουσι πλείονας, καὶ Λευκάδα,
ἀφ' ἧς μέγας ἐστὶ κόλπος εἰς Ἰσθμὸν φέρων.
50 νῆσοι Κεφαλλήνων δ' ἐν αὐτῷ κείμεναι·
Ἰθάκη σταδίων ὥς ὀγδοήκοντα, στενή,
ὑψος δ' ἔχουσα καὶ λιμένας τρεῖς· ἐχομένη . . .
πρὸς ἐσπέραν δ' οἰκοῦσι τῆς Αἰτωλίας. . .
ιερόν δ' ὑπεστὶν Ἡρακλέους καλούμενον,
55 ἔτερον δ' Ἀφροδίτης. ποταμὸν ἡ χώρα δ' ἔχει
Ἀχελῶον. ἡμερῶν δὲ καὶ νυκτῶν δύο
ἔσθ' ὁ παράπλους αὐτῆς. ἔχεται δ' Αἰτωλία,
ἐν ἣ πόλις Πλευρῶν ὑπόκειται, χιερὸν
ἅγιον Ἀθηνᾶς ἐστὶν ὠνομασμένον.
60 ἔπειτα Καλυδών, εἶπεν αἶ τ' Ἐχινάδες
νῆσοι ποταμός τ' Εὐῆνος ἐκ Πίνδου ῥέων.
οὔτοι Δολόπων οἰκοῦσι πρὸς μεσημβρίαν·

47. μετὰ τοῦτ' Ἀκαρνᾶνες scripsi pro eo quod codex
habet μετὰ τούτους δ' Ἀκαρνᾶνες. 51. ὥς om. codex.
vid. Comment. p. 68. 52. lacunam indicavit Gailius.
53. πρὸς τὸ πέραν codex, vid. Comment. p. 69. 55. ἡ
χώρα δ' ἔχει Casaubonus, δ' ἡ χώρα ἔχει codex. 56. δὲ
καὶ Vossius et Palmerius Descr. Graec. p. 408, δέκα καὶ
codex. 58. καὶ ἱερὸν codex. eandem crasin restitui vs.
74, 97 et 120. Cfr. Com. graec. vol. III p. 379. 60. εἶ-
πεν αἶ τ' Letronnus, εἶτα δ' αἶ τ' Casaubonus, εἶτα Κί-
δης αἶ τ' codex. Αἰχινάδες codex.

παράπλους δὲ ταύτης ἐστὶν ἡμέρας μιᾶς.
 εἴτα μετὰ ταύτην ἡ Λοκρὶς καλουμένη,
 ἐν ᾗ πόλις Ναύπακτος· εἶθ' ὑποκαίμενος 65
 λιμὴν μέγας πόλις τε Τολοφῶν. μετὰ δὲ τήν
 Τολοφῶνα ποταμός ἐσθ' Ὑλαιθος λεγόμενος.
 τοῦτον δὲ ῥεῖν λέγουσιν ἐξ Αἰτωλίας.
 ὁ πᾶς δὲ παράπλους οὐδ' ὅλης ἐσθ' ἡμέρας.
 οὗτοι κατοικοῦσιν δὲ πρὸς μεσημβρίαν 70
 Αἰτωλίας, Λέλεγες τὸ πρὶν κεκλημένοι.
 ἔπειτα Φωκεῖς εἰσι Λοκρῶν ἐχόμενοι,
 παρ' οἷς πεδίον Κρῖσαϊον. ἀπὸ Κίρρας δ' ἄνω
 προσβάντι Δελφῶν πόλις ὑπεστὶ χιερόν
 ἐν ᾧ τὸ μαντεῖον, ὃ τε Παρνασός, μέγα 75
 καὶ σύσκιον ὄρος, εἴτα νυμφῶν ἐχόμενον
 Κωρύκιον ἄντρον· εἶπεν Ἀντικύρα πόλις
 ποταμός τε Κηφισὸς ῥέων ἐκ Φωκίδος.
 παράπλους δὲ ταύτης ἡμέρας ἐσθ' οὐχ ὅλης.
 ἐν τῇ μεσογειᾷ δ' ἐστὶ Κυπαρίσσου πόλις 80
 Κρῖσά τε, μετ' αὐτὴν Λαυλὶς· ἡ Βοιωτία

66. Κολοφῶν et 67 Κολοφῶνα ante Palmerium. 72.
 Φωκεῖς ἐκ λογῶν φερόμενοι codex; vid. Comment. p. 69.
 74. προσβάντι? καὶ χιερόν codex. 76. νυμφῶν λεγόμενον?
 78. Κηφισὸς codex. ὀρέων codex, ὁ ῥέων vulgo, praestat
 ῥέων. 79. οὐδ' ὅλης? ut vs. 69. 80. Κυπαρίσσου] Vid.
 Comment. p. 70. 81. Λάρισα codex; vid. Comment.
 p. 70.

χώρα δὲ μετὰ Φωκεῖς ὑπόκειται, κειμένη
 τῆς Φωκίδος χώρας πρὸς ἔω. καῖστιν δὴ
 ἐπίσημ' ὄρη, τὸ μὲν Ἑλικῶν καλούμενον,
 85 ἕτερον Κιθαιρῶν. εἶτεν Ὠρωπὸς πόλις,
 καὶ τῆς θαλάττης ἀπέχον ἱερὸν οὐ πολὺ
 ἔστ' Ἀμφιαράου καὶ νεῶς καὶ τὸ τέμενος,
 Αὐλὶς τε Βοιωτῶν πόλις, πρὸς ἣ λιμὴν
 κάρτεμιδος ἱερὸν ἅγιον, ὃ λέγεται κτίσαι
 90 Ἀγαμέμνον', εἶτεν Ἑρέσιον καλούμενον
 ἀκρότατον, εἴτ' Εὐρύπος. Ἀνθηδῶν δ' ἔχει
 Ἀνθηδόνιον τὸν λιμένα· καὶ μετ' οὐ πολὺ
 Τάναγρα. κεῖται δ' ἐν μεσογειᾷ πάννυ καλὴ
 πόλις, μεγάλαι Θῆβαι, σταδίων τὸ περίμετρον
 95 ἔχουσα τετταράκοντα καὶ προσέτι τριῶν,
 Κῶπαι δὲ πόλις κώρχομενός· εἶτα μετὰ δύνω,
 πόλις Λεβάδεια χιερὸν Τροφωνίον,
 ὅπου τὸ μαντεῖον λέγουσι γεγονέναι.
 εἴτ' Ὠκαλέα πόλις ἐστὶ καὶ Μεδεῶν. μετὰ

82. ὑπόκειται Gailius, ἀπόκειται codex. 88. Αὐλὶς
 ante M. 90. εἶτεν Ἑρέσιον Holstenius, εἴτ' Ἑμπερέσιον co-
 dex. Vid. Comment. p. 72. 94. τὸ περίμετρον pro ma-
 gis usitato τὴν περίμετρον dixit etiam Apollonius Auscult.
 mir. 15. similiter Strabo τὸ διάμετρον, quod optimi libri
 habent V, p. 283, 15 ed. Kram. 96. Κῶπαι πόλις?
 Vid. Comment. p. 74. εἶτα Μετάχορον? Vid. Comment.
 p. 73. 97. Λεβαδία καὶ ἱερὸν ante M.

- ταύτην ὑπόκειται Θεσπιά, καὶ ἔχομένη 100
 ἢ προσαγορευομένη Πλαταιαί, μετὰ δέ τις
 πόλις ὑπόκειται Νῖσα. μῆκος ἐστὶ τῆς
 Βοιωτίας στάδι, ὡς λέγεται, πεντακόσια,
 διακόσια δὲ ἡβδομήκοντ' ἐστὶ τό
 πλάτος. ποταμοὺς ἔχει δὲ τὸν μὲν λεγόμενον 105
 Ἴσμηνὸν Ἀσωπὸν τε, πεδία δ' εὐνδρα
 παρακείμεν' ἐστ'. ἔπειτα χώρα Μεγαρέων.
 ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῆς Πελοποννήσου. λιμὴν
 χωστὸς ὑπόκειται καὶ Λέχαιον λεγομένη
 πόλις . . .
 Κρήτη τίς ἐστὶ κατὰ Κύθηρα κειμένη 110
 νῆσος περίκλυτος· ἐστὶ δ' αὐτῆς τὸ μέγεθος
 δισχιλίων καὶ πεντακοσίων πον σχεδόν

100. Θεσπεία codex, Θεσπιαί vulgo, praestat Θεσπιά.
 de accentu vide Herodianum apud schol. Ven. Homeri II. II.
 101. μετὰ δὲ ταῖς codex. Vid. Comment. p. 73. 102.
 πόλις codex. 104. δὲ add. Letronnus. tum καὶ ἡβδομή-
 κοντ' codex. 105. ἔχει δὲ scripsi pro δ' ἔχει. tum malim
 τὸν τε λεγόμενον. 106. Ἴσμηνὸν Ἀσωπὸν τε Ἀσωπὸν τε
 codex; vid. Comm. p. 68. sequentia in codice ita scripta
 sunt, πεδία εὐνδρα παρακείμεν'· ἐστὶν ἔπειτα, quae correxi.
 108. ἐστὶ τε, quod codex ante ἐντεῦθεν habet, expunxit Le-
 tronnus. 111. περίκλυτος corrigunt. 112. δισχιλία καὶ
 πεντακόσια ante Krebsium. fortasse tamen praestat δισχι-
 λία τε καὶ πεντακόσια, et 113 στάδι· ἀναπασῶν δ' ἐστὶ.
 Cfr. poeta inc. Anthol. Pal. VII, 343 ἑμπλεὸν Ἀυσονίων

- σταδίων· ἀπασῶν δ' ἐστὶ πελαγιωτάτη,
 στενὴ δὲ τελέως· ἐν δὲ ταύτῃ τρία γένη
 115 ἀποικίαν ἔσχηκεν Ἑλλήνων· τὸ μὲν
 Λακεδαιμονίων, ἔπειτεν Ἀργείων, τὸ δὲ
 ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων· ἔχει δὲ βάρβαρα
 αὐτόχθονα γένη· φασὶ δ' ἐν Κρήτῃ πόλιν
 εἶναι Φαλάσαρνα κειμένην πρὸς ἥλιον
 120 δύνοντα, κλειστὸν λιμέν' ἔχουσιν χιερὸν
 Ἀρτέμιδος ἅγιον, καὶ καλεῖσθαι τὴν θεὸν
 Δικτυνναν· εἶτεν Ἀπτεραίαν λεγομένην
 ἐν τῇ μεσογείᾳ· κατὰ Κνωσσὸν ἐχομένην
 καὶ πρὸς νότον Γόρτυναν· ἄλλαι τ' εἰσὶν ἐν
 125 Κρήτῃ πόλεις, ἃς ἐστὶν ἐργῶδες φράσαι.
 ποταμοὺς δ' ἔχει Ληθαῖον, εἴτα λεγομένους
 Διδύμους, ἔπειτα Μαινόμενον, εἴτ' ἐχόμενον
 Κεδρισὸν Ἀμφιμέλαν τε καὶ Μεσσάπολιν,
 ὄρος τε Δικτυνναῖον ἐπὶ δυσμὰς φέρον.
 130 τὰς δὲ Κυκλάδας νήσους ὀρῶμεν κειμένας
 ὑπὲρ Γεραιστοῦ, πρὸς δὲ τὴν μεσημβρίαν

θεισμῶν σοφίης τ' ἀναπάσης. 115. ἀποικίας corrigunt.
 116. τὸ δὲ scripsi, τόθ' codex, τό τε vulgo. 120. καὶ
 χιερὸν codex. 122. Δικτυναν codex. Ἀπτεραίαν Meur-
 sius, Ἀγγαράαν codex. 123. ἐν τῇ μεσογείᾳ κατὰ Le-
 tronius, ἐν μεσογείᾳ καπετα codex. 125. τὰς codex.
 128. Μεσσάπιον? Cfr. Comment. p. 75. 129. Δικτυν-
 ναιον codex.

οὔσας μὲν Εὐβοίας, περιεχούσας δὲ τὸ
 πέλαγος τὸ Μυρτώον λεγόμενον, ἔτι δὲ καὶ
 τῆς Ἀττικῆς χώρας μετεχούσας παντελῶς.
 ἑγγὺς Κέως πρώτη τετράπολις Σουνίου 135
 νῆσος ὑπόκειται καὶ λιμὴν, ἔχεται Κύθνος
 νῆσος πόλις τ', εἶπεν Σέριφος καὶ λιμὴν,
 ἔπειτα Σίφνος καὶ Κίμωλος ἐχομένη . . .
 ἔχουσα λιμένας δύο· μετ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ
 Δῆλος ἱερὰ νῆσος λεγομένη, καὶ λιμὴν 140
 νεώς τε τὰ πόλλωνος, εἶπεν ἐχομένη
 Μύκονος· μετὰ ταύτην Τήνός ἐστι καὶ λιμὴν,
 Ἄνδρος τε νῆσος καὶ κατὰ Γέραιστον λιμὴν.
 αὐταὶ μὲν εἰσι Κυκλάδες, ἕτεραι λεγόμεναι
 Σποράδες, ἐν αἷσι Σίκινος, εἶπεν οὐ πολὺ 145

132. οὔσας μὲν Εὐβοίας Letronnus, οὔσας ἐν Εὐβοίᾳ co-
 dex. 135. Σουνίου Vossius, Σούνιον codex. praeterea
 malim πρώτη Κέως τετράπολις ἑγγὺς Σουνίου. 137. πό-
 λις εἶτε codex. 138. lacunam indicavit Letronnus. 139.
 ἔχουσα λιμένας δύο (cod. β') ad Parum insulam refert Le-
 tronnus, allato Scylace: Πάρος λιμένας ἔχουσα δύο. tum μετ'
 αὐτὴν Letronnus, μετὰ ταύτην codex. 141. νεώς τε τὰ-
 πόλλωνος scripsi pro codicis lectione νεώς τ' Ἀπόλλωνος.
 Vid. Comment. p. 75. 143. νῆσος κατὰ Γέραιστον καὶ
 λιμὴν? 144. ἕτεραι δ' ἐχομεναι? 145. ἐν αἷς Κίμωλος
 codex, ἐν αἷς Σίφνος Letronnus; debebat ἐν αἷσι Σίκινος,
 nisi praestat ἐν αἷσι Μῆλος. Cfr. Comment. p. 76.

ἀπέχουσα Θήρα νῆσος, εἶτεν οὐ πολὺ
 Ἴος, εἶτα Νάξος· μετὰ δὲ ταύτην πελαγία
 Σκῦρος· κατ' Εὐβοίαν δ' ὀρῶμεν κειμένην
 αὐτήν· ἀπὸ ταύτης ἐστὶν ἀπέχουσ' οὐ πολὺ
 150 νῆσος Πεπάρηθος ἢ τρίπολις καλουμένη . . .

147. ἀπέχουσ' Ἴος, εἶτα Νάξος. μετὰ ταύτην πελαγία
 codex; vid. Comm. p. 67.

INDICES.

ἀπέχουσα Θήρα νῆσος, εἶπεν οὐ πολὺ
 Ἴος, εἶτα Νάξος· μετὰ δὲ ταύτην πελαγία
 Σκῦρος· κατ' Εὐβοίαν δ' ὀρῶμεν κειμένην
 αὐτήν· ἀπὸ ταύτης ἐστὶν ἀπέχουσ' οὐ πολὺ
 150 νῆσος Πεπάρηθος ἢ τρίπολις καλουμένη . . .

147. ἀπέχουσ' Ἴος, εἶτα Νάξος. μετὰ ταύτην πελαγία
 codex; vid. Comm. p. 67.

INDICES.

INDEX NOMINUM.

- Ἀβδηρα* 667.
Ἀβδηρος 667.
Ἀβρων 947.
Ἀγάθη 208.
Ἀγάθυρσοι 824.
Ἀγαμέμνων D 90.
Ἀγέλαος 533.
Ἀδριανὴ θάλαττα 369.
Ἀδρίας 132. 193. 390. 419.
492. 776.
Ἀδριατικός 375. 747.
Ἀθαμανία 614.
Ἀθηνᾶ 564. D 29. 59.
Ἀθῆναι 274. 559.
Ἀθηναῖος 575. 701.
Ἄθως 646.
Αἰακός 556. 558.
Αἰγινα 555. 556.
Αἰγύπτιοι ταῦροι 155.
Αἴγυπτος 494.
Αἰθίοπες 157. 172. 180.
Αἶκλος 575.
Αἴμονες 616.
Αἶμος 739. 743.
Αἶνεια 628.
Αἰνιᾶνες 616.
Αἶνος 696.
Αἰολεῖς 239. 697. 706.
Αἰολικός 933.
Αἰόλου νῆσοι 256.
Αἰτωλία 473. 477. D 53.
57. 68. 71.
Αἰτωλοί 480.
Αἰτωλός 476. 590.
Ἄκανθος 647.
Ἀκαρναν 463.
Ἀκαρνανες 460. 473. D 47.
Ἀκαρνανία 461.
Ἀκράγας 293.
Ἀκτὴ (Peloponnesi) 523. 533.
Ἀλεξάνδρου πόλις 924.
Ἀλήτης 527.
Ἀλκυόνες 462.
Ἀλωπεκόννησος 706.
Ἀμαζόνες 883. 942. 945.
Ἀμαστρίς 962. 964.

- Αμβρακία* 453. D 24. 31. 40.
Αμβρακικός κόλπος D 27.
Αμισός 918.
Αμύντας 764.
Αμφιάραος 457. *Αμφιαράου*
ιερόν D 87.
Αμφικτυονική αγορά 601.
Αμφικτύων 588.
Αμφιλοχικόν Ἄργος 455. D
46.
Αμφιλόχοιοι D 46.
Αμφίλοχος 457.
Αμφιμέλας D 128.
Αμφίπολις 650. 656.
Ανακτόριον 459.
Ανάχαρσις 818.
Ἄνδριοι 647.
Ἄνδρος D 143.
Ἀνδροφάγοι Σκύθαι 808.
Ἀνθηδόνιος λιμὴν D 92.
Ἀνθηδών 500. D 91.
Ἀντιγόνη 631.
Ἀντικύρα D 77.
Ἀντίπολις 215.
Ἀντιφάνης Βεργαῖος 653.
Ἀξιός 622.
Ἄοργος λίμνη 237. 252.
Ἀπόλλων Διδυμεύς 59.
Ἀπόλλωνος νεώς 141.
Ἀπολλωνία 439. 730.
Ἀπτεραία D 122.
Ἄραιθος D 42.
Ἄραξις 879.
Ἀργεῖοι 522. D 116.
Ἄργος 532. *Ἄργος Ἀμφιλοχι-*
κόν 455. D 46.
Ἀρέθουσα 635.
Ἄρεως νῆσος 914.
Ἀρίσταρχος 21.
Ἀρκάδες 525. 526.
Ἀροτῆρες Σκύθαι 802.
Ἀρτέμιδος λουτρόν 971. *ιερόν*
D 89. 121.
Ἀρχίας 279.
Ἀσία 88. 131. 240. 662. 771.
821. 853. 875. 922. 927.
952.
Ἀστυάγης 749.
Ἀστική Θοράκη 729.
Ἀστυπάλαια 551.
Ἀσωπὶς 555. 569.
Ἀσωπός D 106.
Ἀτλαντική θάλαττα 139.
Ἄτλας 683.
Ἄτταλος 48.
Ἀττική 566. 572.
Ἀττικός 19. 645. 707.
Ἄτυς 220.
Αὐλὴς 495. 857. D 88.
Αὔσονες 228. 242.
Αὔσων 229.
Αὐτόλυκος 945.
Ἀφροδίτης ιερόν D 55.
Ἄχατα 528. 639.

- Αχαιός* 325.
Αχαιοί 328. 340. 519. 605.
Αχελῷος 469. D 56.
Αχιλλεῖος δρόμος 847.
Αχιλλέως νῆσος 791.
Αψυρτίδες νῆσοι 373.
Βαστάραυ 797.
Βέβρυκες 201.
Βέρρα 654.
Βέροια 625.
Βιζώνη 758.
Βίστονες 674.
Βιστονὶς λίμνη 675.
Βοιβηῖς λίμνη 613.
Βοιόν 593.
Βοιωτία 488. 501. 507. D 82. 103.
Βοιωτοί 972.
Βορυσθῆνης πόλις καὶ ποταμός 804. 831. 834. 838.
Βόσπορος Κιμμέριος 772. 862. 865. 874. 889. 896.
Βοττεᾶται 623.
Βουλινοί 404.
Βρεντέσιον 364.
Βρῦγοι 434. 437.
Βυζάντιοι 723.
Βυζάντιον 716. 717.
Γάδαιρα 161.
Γελωνοί 823.
Γελῶοι 292.
Γέραιστος D 131. 143.
Γετική 740.
Γεωργοὶ Σκύθαι 806.
Γίγαντες 637.
Γόργος 455.
Γόρτυνα D 124.
Γυναικοκρατούμενοι 886.
Δαρδανία 689.
Δαρδανος 682. 687.
Δαρεῖος 742.
Δαυλὶς D. 81.
Δελφοί 483. D 74.
Δευκαλίων 589.
Δηῶλέων 946.
Δηϊφόντης 534.
Δῆλιοι 851. 854.
Δῆλος D 140.
Δημήτηρ 685.
Δημήτριος Καλλατιανός 117. 719. 796. 880.
Διδυμεὺς Ἀπόλλων 59.
Δίδυμοι D 127.
Δίκτυνα D 122.
Δικτυνναῖον ὄρος D 129.
Διογένης στωϊκός 20.
Διομήδεια νῆσος 433.
Διομήδης 431. 669.
Διονυσιακός 753.
Διονύσιος Ἡρακλεώτης 966.
Διονύσιος Χαλκιδεύς 116.
Διονυσόπολις 751. 755.
Διόνυσος 644.
Δόλοπες 615. D 62.

- Δρύοπες* 577.
Δωδώνη 449.
Δωριεῖς 275. 278. 280. 479.
 503. 592. 596.
Δωρική 262.
Δωρικός 291. 502. 629. 933.
Δωρίς 538.
Δῶρος 595.
Ἐγχελαιοί 437.
Εἰρέσιον D 90.
Ἐκαταῖος ὁ Ἐρετριεύς 870.
Ἐλαιοῦς 707.
Ἐλέα 246.
Ἐλικών D 84.
Ἑλλάς 130. 184. 218. 356.
 470. 974. D 4. 24. 31.
 35. *Ἑλλάς μεγάλη* 304.
Ἑλλην 595. *Ἑλληνες* 77. 408.
 757. 800. 834. 894. 944.
 D 115.
Ἑλληνικός 183. 270. 305. 543.
 549. 932. D 6.
Ἑλληνίς 147. 201. 297. 436.
 441. 850.
Ἐμπορίον 204.
Ἐγετοί 193. 387. 398.
Ἐπίδαμνος 435.
Ἐπίδανρος 553.
Ἐπιζεφύριοι Λοκροί 313.
Ἐρατοσθένης 114.
Ἐρέτρια 575.
Ἐρετριεύς 870.
Ἐρεχθεύς 563. 573.
Ἐρμεῖον 593.
Ἐρμῶνασσα 891.
Ἐρύθεια 153.
Ἑστία 578.
Ἑτεόκρητες 542.
Εὐβοεῖς 442.
Εὐβοία 287. 482. 567. 570.
 587. D 132. 148.
Εὐηνος D 61.
Εὐριπος 498. D 91.
Εὐρυσθένης 531.
Εὐρώπη 87. 138. 142. 148.
Ἐφορος 115. 472. 546. 802.
 871. 881.
Ἐχινάδες 469. D 60.
Ἐχίνος 603.
Ἐχίων 604.
Ζάγκλη 286.
Ζάκυνθος 468.
Ζάλευκος 315. 347.
Ζεύς 351. 353. 449.
Ζεφύριον 278.
Ἡλείοι 354. 520.
Ἡλέκτρα 682.
Ἡλεκτρίδες τῆσοι 374.
Ἡλις 474. 476. 529.
Ἡμαθία 658.
Ἡπειρος 156.
Ἡράκλεια 597. 921. 966.
 972.
Ἡρακλεῶται 762. 851. 852.

- Ἡρακλῆς 400. Ἡρακλείους 400. Ἡρακλῆς 400. Ἡρακλείους 400.
 στῆλαι 145. ἱερὸν D 54.
 Ἡριδανός 391.
 Ἡρόδοτος 127. 565. 929.
 Ἡφαιστος 643.
 Θάσιοι 657.
 Θάσος 659. 661. 662. 663.
 Θεοκλῆς 272.
 Θεόπομπος 370.
 Θεόφραστος D 1.
 Θερμῶδων 885.
 Θεσπιαί 497. D 100.
 Θεσπρωτία 446.
 Θεσπρώτιοι ταῦροι 156.
 Θεσπρωτοί 444. 446.
 Θετταλία 614. D 40.
 Θετταλοί 499. 946.
 Θετταλονίκη 626.
 Θῆβαι 501. D 94.
 Θήρα D 146.
 Θόας 644.
 Θούριοι 326.
 Θρᾶκες 398. 675. 691. 750. 797.
 Θράκη 584. 714. Θράκη 584. 714.
 Ἀστική 729.
 Θράκιος 740. Θρακία χειρῶ-
 νησος 698. 713.
 Θυνίς 978.
 Θυνοί 977.
 Ἰαξαμάται 880.
 Ἰάπυγες 363.
- Ἰασίων 683. 684.
 Ἰβηρες 199. 268.
 Ἰβηρία 206.
 Ἰβηρικός 266.
 Ἰδῆ 688.
 Ἰερά 257.
 Ἰερὸν ὄρος D 43.
 Ἰθάκη 466. D 51.
 Ἴκος 582.
 Ἴλιον 442.
 Ἰλλυριοί 417.
 Ἰλλυρίς 415.
 Ἰμέρα 289.
 Ἰνδοί 171. 175.
 Ἰόνιος (κόλπος) 133. πόρος 361.
 Ἴος D 147.
 Ἰππώνιον 308.
 Ἰσθμός 509. D 49.
 Ἰσμαρος 677.
 Ἰσμενοί 401.
 Ἰσμηνός D 106.
 Ἰσσα 413.
 Ἰσσιχὸς κόλπος 923.
 Ἰστροί 194. 398.
 Ἰστρος 195. 665. 768. 773. 801.
 Ἰταλία 278. 300. 330. 361.
 Ἰταλός 302.
 Ἰφιγένεια 857.
 Ἴωνες 275. 293.
 Ἰωνία 734. 960.

- Ἰωνικός 921. 933.
 Κάδμος 438. 661.
 Καλλατιανὸς Δημήτριος 117.
 719.
 Κάλλατις 761.
 Καλλίπολις 286.
 Καλλισθένης 124.
 Καλυδὼν D 60.
 Καλυψώ 230.
 Καλχηδόνιοι 741.
 Καμάρινα 294.
 Καμpanοί 243.
 Καππαδόκες 939.
 Κάραμβις 953. 957.
 Καρδία 699.
 Κᾶρες 936.
 Καρπίδαι 801.
 Κάρυστος 577.
 Καρχηδόνιοι 299.
 Καρχηδὼν 136. 197.
 Κασσάνδρεια 630.
 Κατάνη 286.
 Καυλωνία 318. 322.
 Κεγχρεάτης κόλπος 509.
 Κεδρισὸς D 128.
 Κεκροπίδαι 561.
 Κέκροψ 562.
 Κελτική 165. 167. 777.
 Κελτοί 173. 176. 183. 192.
 Κερασοῦς 912.
 Κεραΐνια ὄρη 365.
 Κερβέριον μαντεῖον 249.
 Κεφαλλῆνες 466. D 50.
 Κίως D 135.
 Κῆπος 890.
 Κήρινθος 576.
 Κηφισὸς D 78.
 Κιθαιρῶν D 85.
 Κίονες 677.
 Κίλικες 935.
 Κιλικία 926. 930.
 Κίλιξ Ταῦρος 744.
 Κιμμέριοι 772. 888. 948.
 949. 952.
 Κιμμέριος Βόσπορος 862. 865.
 874 (ubi Κιμμερικὸς). 896.
 Κιμμεριὸς πόλις 887.
 Κίμωλος D 138.
 Κίρκη 227. 251. Κίρκης νῆ-
 σοι 225.
 Κίρρα D 73.
 Κισσὸς 532.
 Κλαζομένιοι 701.
 Κλέων Σικελὸς 118.
 Κνίδιοι 428.
 Κνίδος 263.
 Κνωσσὸς 581. D 128.
 Κόθος 576.
 Κορίνθιοι 280. 440. 453. 460.
 465. 486. 504. 527. 628.
 D 25.
 Κορίνθιος κόλπος 508.
 Κόρινθος 518.
 Κόρυκτα 436. 446.

- Κόρυρα μέλαινα* 428.
Κορυραῖοι 440.
Κουρήτες 475.
Κραναοί 561.
Κρεσφόντης 530.
Κρής 547. *Κρηῖτες* 543. 580.
Κρήτη 535. D 110.
Κρητικός πόρος 550.
Κρητίνη 449.
Κριθώτη 711.
Κριοῦ μέτωπον 956.
Κρίσα D 81.
Κρισαῖον πεδῖον D 73.
Κρόβυζοι 746. 750. 756.
Κρότων 319. 324. 326.
Κροτωνιάται 207. 357.
Κρουνοί 752.
Κυάνεαι 853. 973.
Κύθηρα 553. D 110.
Κύθνος D 136.
Κυκλάδες 372. D 130.
Κύμη 238. 240. 252.
Κυπάρισσος D 80.
Κύπρος 493.
Κύρνος 223.
Κῦρος 732. 975.
Κυτίνιον 593.
Κύψελος 454.
Κῶρος 949.
Κῶπαι D 96.
Κωρύκιον ἄντρον D 77.
Λακεδαιμόνιοι 332. D 116.
Λακεδαιμῶν 531.
Λάκωνες 515. 522. 598.
Λακωνική 549. 552. *Λακων-
κός* 537.
Λαπίθαι 617.
Λάρισα 609.
Λατίνη 234.
Λατίνοι 236. *Λατίνος* 228.
 230.
Λεβάδεια D 97.
Λέλεγες 572. 591. D 71.
Λεοντῖνοι 283.
Λέσβιοι 710.
Λευκανοί 243.
Λευκάς 465. D 48.
Λευκόσυργοι 918.
Λέχαιον D 109.
Ληθαῖος D 126.
Λῆμνος 643.
Λιβύη 136. 142.
Λιβυρνίδες νῆσοι 374.
Λιβυρνοί 403.
Λιβυφοίνικες 197.
Λίγυες 202.
Λιγυστική 211. 217.
Λίμναι Μιλησίων 705.
Λίμναῖοι 810.
Λιπάρα 263.
Λοκρίς D 64.
Λοκροί 308. 587. 591. D 72.
Λοκροί Ἐπιζεφύριοι 313.
Λοκροί Ἐπικνημίδιοι 482.

- Δοκροὶ ἐν Ὀζόλαις 317. *Μεγαρεῖς* 273. 277. 292. 551.
 Ὀζόλαι 480. Ὀπούντιοι 716. 717. 741. D. 107.
 316. *Μεγαρεὺς* 506.
Δοκρός 590. *Μεγαρίς* 507.
Δυγκησταί 621. *Μεδεών* D 99.
Δυδοί 368. 940. *Μέδμα* 308.
Δυδός 220. *Μέλαινα Κόρκυρα* 428.
Δύνιοι 935. *Μέντορες* 401.
Δυσιμάχεια 703. 704. *Μεσημβρία* 739. 760.
Δυχνίτις λίμνη 430. *Μεσσάπιοι* 364. 366.
Μαγνησία D 35. *Μεσσάπολις (Μεσσάπιος?)*
Μάγνητες 606. D 34. D 128.
Μάδυτος 709. *Μεσσήνη* 293.
Μαινάκη 147. *Μεσσηνία* 530.
Μαινομενός D 127. *Μεσσήνιοι* 504. 520.
Μαιῶται 866. 879. *Μεταπόντιον* 327.
Μαιῶτις 863. 867. 874. 896. *Μεταχοιόν(?)* D 96.
Μακεδόνες 499. 619. 657. *Μηδία* 749. 975.
 764. *Μακεδών* 620. 633. *Μηδικός* 836.
 925. *Μηκύβεργα* 641.
Μάκισσα 658. *Μιλήσιοι* 700. 733. 748. 765.
Μάκρις 568. 770. 830. 835. 890. 961.
Μαλέας 513. *Μιλήσιος* 947. 950. *Μι-*
Μάλεια 537. *λησίων λίμναι* 705.
Μαλιακός κόλπος 602. *Μιλτιάδης* 702. 712.
Μαλιεῖς 604. *Μολοττοί* 447. 453.
Μαριανδυνοί 936. *Μόσυνοι* 901.
Μαρώνεια 676. 696. *Μύκονος* D 142.
Μασσαλία 207. 209. *Μύλαι* 288.
Μασσαλιῶται 203. 247. *Μυρμιδόνες* 617.
Μασσαλιωτικὴ πόλις 146. *Μυρτώον πέλαγος* D 133.
Μέγαρα 502. *Μίσκελος* 325.

- Μυσοί 940.
 Μυτιλήνη 697.
 Νάξος 277. 283. D 147.
 Ναύπακτος 478. D 65.
 Νεάπολις 253. 659.
 Νεοπτόλεμος 449.
 Νέστος 673.
 Νευροί 803.
 Νηρηίδων χοροί 652.
 Νικομήδης 2.
 Νίσα D 102.
 Νομαδικοί Σκύθαι 812. 818.
 Ξέρξης 649.
 Όγχηστός 505.
 Όδησσός 748.
 Όδυσσεύς 98. 227. 230. 251.
 Όζόλαι 317. 481.
 Οινώνη 554.
 Οινωτρία 300.
 Οινώτριοι 244. 363.
 Οισύμη 656.
 Όλβια 216. 833.
 Όλίμπια 350.
 Όλυμπος 619.
 Όλυνθία 634.
 Όλυνθος 632.
 Όμβρικοί 221. 226. 365.
 Όμόλη D 34.
 Όξιάθρης 964.
 Όξύλος 529.
 Όπικοί 236.
 Όρέσται D 45.
 Όρνυτος 487.
 Όρχομενός D 96.
 Πακτίη 711.
 Παλληγεῖς 638.
 Παλλήνη 635.
 Παμφύλιοι 937.
 Πανδοσία 326.
 Πάνδωρος 573.
 Παντικάπαιον 864.
 Παντικάπης 810.
 Παρθενίαι 333.
 Παρθένιος 968.
 Πάριοι 427.
 Παρνασός D 75.
 Παφλαγόνες 389. 937.
 Πελαγόνες 403. 621.
 Πελασγικός 450.
 Πελασγῶνται 585.
 Πελασγοί 217. 226. 560.
 Πέλλα 625.
 Πελοπόννησος 328. 406. 467.
 511. 516. 535. D 15. 108.
 Πεπάρηθος 580. 582. D 150.
 Πέργαμον 16.
 Πέρινθος 715.
 Περραιβοί 578. 615.
 Περσικά 24. 671.
 Πεύκη 789.
 Πήλιον 606. 612.
 Πηνειός 610. D 33.
 Πίνδος 594. D 61.
 Πισιδική 939.

- Πλαταιαί D 101.
 Πλευρών D 58.
 Πορτική 370. Πορτικοὶ ὄροι
 746. Πορτικός Ἰστρος 655.
 Πόντος 718. Πόντος ἄξινοι
 καὶ εὐξεινος 735. 736.
 Ποσειδωνιάς 245.
 Ποσειδῶνος ἱερόν 514.
 Ποτίδαια 629.
 Προκλῆς 531.
 Προποντίς 713.
 Πύδνα 626.
 Πυθικὸν μαρτεῖον 484.
 Πύλαια 600.
 Πύργος 448.
 Ῥηγῖνοι 309.
 Ῥήμιον 284. 309. 311.
 Ῥίον 478.
 Ῥοδανός 208.
 Ῥοδανουσία 208.
 Ῥόδη 204.
 Ῥόδιοι 206.
 Ῥόδος 539. 788.
 Ῥώμη 231.
 Ῥωμύλος 234.
 Σαγγάριος 976.
 Σάκαι 821.
 Σαλαμίς 212. 557.
 Σαλμυδησός 724.
 Σαμοθράκη 679. 690.
 Σάμος 293. 694. Σάμιος 693.
 714.
 Σαρδῶ 168. 223.
 Σαρδῶν πύλαγος 196.
 Σαρμάται 877.
 Σαυῖται 241.
 Σαυρομάται 823. 882. 884.
 Σειρηνίδες νῆσοι 225.
 Σελινοῦς 292.
 Σέρφοι D 137.
 Σηλυμβρία 715.
 Σηστός 709.
 Σικελία 224. 255. 264. 269.
 285. 311.
 Σικελικὸν ἐμπόριον 493.
 Σικελικοὶ ὄροι 135.
 Σικελός 118. 270. 285.
 Σίκινος(?) D 145.
 Σικυῶν 528.
 Σικυῶνιοι 517.
 Σινδικὸς λιμὴν 893.
 Σινωπεῖς 912.
 Σινώπη 941.
 Σίσυφος 487.
 Σίφρος D 138.
 Σκίαθος 580. 584.
 Σκύθαι 174. 180. 742. 756.
 766. 770. 805.
 Σκυθικός 815.
 Σκυθὶς γῆ 798.
 Σκῦρος 580. 583. D 148.
 Σούτιον 566. D 135.
 Σπαρτός 603.
 Σποράδες D 145.

- Στάφυλος** 581.
Στρυμών 623. 650.
Σύβαρις 339. 340.
Συβαρίται 246.
Συρακόσιοι 294. 414.
Συράκουσαι 282.
Συρακὼ λίμνη 281.
Σύροι 943.
Τάιναρος 513.
Τάναγρα D 93.
Ταναγραῖοι 496.
Τάναϊς 868. 875.
Τάρας 330. 331.
Ταρτήσσιοι 199.
Ταρτησσός 164.
Ταυρικὴ χειρρόνησος 849. 856.
 859.
Ταυρόεις 215.
Ταυρομένιον 126. 289.
Ταῦροι 858.
Ταῦρος Κελίξ 744.
Τελαμών 558.
Τέμπη 612. 618.
Τέρνα 306.
Τήϊοι 670. 892.
Τήμενος 409. 532. 534.
Τήνος D 142.
Τιβερηνοὶ 915.
Τίμαιος Ταυρομένιος 126. 214.
 412.
Τιμοσθένης 118.
Τισαμενός 529.
Τολοφών D 66.
Τόμοι 765.
Τορώνη 642.
Τορωνικὸς κόλπος 640.
Τραχίς 599.
Τρινακρία 268.
Τρῳωνίου ἱερὸν D 97.
Τρῶες 682. 690.
Τρωϊκά 271.
Τρωϊκὴ ἄλωσις 22.
Τρωϊκός 679.
Τύρας πόλις καὶ ποταμός
 826. 831.
Τύριος 959. **Τύριοι ἔμποροι**
 160.
Τυρρητία 134. 220.
Τυρρηνικὸς πόρος 254.
Τυρρηνοὶ 219. **Τυρρηνός** 221.
Ύβλα 277.
Ύλανα 805.
Ύλαιθος D 67.
Ύλλικὴ χειρρόνησος 405.
Ύλλοι 408.
Ύλλος 409.
Ύπανις 831.
Φαίδων 395.
Φαλάσαργα D 119.
Φάληκς 528.
Φαναγόρεια 891.
Φάρος 426.
Φθιωτικοὶ Ἀχαιοὶ 605.
Φιλίας D 33. 36.

- Φάλα** 723.
Φίλιππος ὁ Μακεδών 633.
Φινεύς 958.
Φλέγρα 636.
Φλιασία 524.
Φλόγιος 946.
Φολίνικες 661. **Φολίνιξ** 959.
Φόρβας 708.
Φρύγες 940. 977.
Φύσκος 590. ;
Φωκαεῖς 203. 207. 210. 247. 249. 919.
Φωκεῖς 485. D 72. 82.
Φωκίς D 78. 83.
- Φῶκος** 486.
Χαλκιδεῖς 238. 273. 275. 290. 311. 586.
Χαλκιδεὺς Διονύσιος 116.
Χαλκίς 574.
Χάλυβες 938.
Χάονες 444.
Χερρρονήσιοι 702.
Χερρόνησος Θορακία 698. 713.
Χίοι 678.
᾽Πκαλία D 99.
᾽Πρικός 441.
᾽Πρωπός D 85.

INDEX AD COMMENTATIONEM CRITICAM ET NOTAS.

- A**chillis cursus 48. insula dictus pro peninsula 134.
Agamemnonis monumenta Dianae placandae posita 71.
Agraeus et Agelaus 106.
Αἰγίλεια et *Αἰγίλα* insula 33.
Ἄϊκλος an *Αἰκλος* 35.
Ἀλκμείων et *Ἀλκμαίων* 103.
Ἀμβρων vitiosa forma pro *Ἀβρων* 61.
ἀνάπας 143.
Apollodorum Atheniensem imitatur Scymnus 16. 29.
Ἀραξίς pro *Ἀράξης* 134.
Araethus an Arachthus fluvii nomen 139.
Arcadius emend. 114.
Archilochus tentatus 53.
Ἀσία et *Ἀσίς* qua mensura dicantur 53.
Ἀστική, non *Ἀστική* 133.
Athenaeus emend. 23.
Ἀθηναῖος penultima brevi 57.
βλ. correptio ante eas 8.
Βουτιάτης et *Βορτιάτης* 37. 111.
καὶ ἰερόν crasi coalescunt 141.

- Κορυναῖος* penultima brevi 57.
 Cous et Cretines Sinopae conditores 61.
Κρητίης viri nomen 61 sq.
Κρητίαι Ephesiacum oppidum 62.
 Crisa et Cirrha diversae urbes 70.
 Deileo et Demoleo 131.
διάμετρον, τό, 142.
 Dionysii descriptio Graeciae 65.
ἦκα perfectum 6.
 Echinus Thassalica ab Echione Thebano condita 36.
 Elesion et Eresion eadem urbes 72.
 Emathius 38.
 Emperesium num urbis nomen 72.
 Ephorum sequitur Scymnus 12. 13. 51. 61.
 epigramma apud Procopium emend. 71.
ἰπώνυμος ἀπό τινος 3 *).
ἰθνικῶς secundum populos 30.
ἐξεῖναι de fluvio 45.
 Herodotus 47.
 Hesychius 19.
 Hylaea regio 49.
 inscriptio Aeginetica emend. 69.
 Ister apud Sindos in duo flumina scinditur 45.
 Istri Venetis contermini 16.
Λάτιμος viri nomen 69.
Λυκησταί, non *Λυγκισταί* 36.
 Macares num populi nomen 60.

*) Apud Dionysium Hal. Ant. Rom. I, 71 e Vat. scribendum ἂφ' οὗ τῶν ἐπὶ λόγων τις ἰπώνυμος ἔγένετο. abest vulgo ἂφ'.

Macetta 38.

Madyti urbis situs 42.

Melus Sporadibus an Cycladibus adnumeranda 74 sq.

Messapius Cretae fluvius 75.

νησος i. q. χειρόνησος 22. 23. 133.

ὄροι i. q. χώρα 63.

Oxathres et Oxyathres 132.

πάλι 30.

παρά in comparationibus 27.

Parstrymonii 37.

Παρθένις i. q. Παρθένιος 37 *). 133.

πείθεσθαι τις 6.

perfecti forma quaedam 619.

περίμετρον, τό, 142.

Peripli auctor anonymus emend. 43.

Philia et Phileas loci nomen 43.

φύόμενα, τά, de plantis dictum et τοῖς ζώοις oppositum 124.

Plutarchus emend. 62. 131.

πρίν cum secundo casu coniunctum 31.

Procopius 22. emend. 71.

Σαγγάρις et Σαγγάριος 37.

Scymnus num auctor huius Periegeseos praef. VII sqq.

Apollodorum sequitur 16. 29. Ephorum sequitur 12. 13. 51. 61. Eratosthenem sequitur 120. eius dicendi usus 30. ars metrica 9. 39. 44. 50. errores topographici 18. 34.

*) Nec Παρθένης apud auctorem Peripli damnaverim; consimili modo pro Ταυρομέτιον plebeius sermo usurpabat Ταυρομένη. Vid. Holsten. ad Porphyrium Vit. Pyth. p. 121.

Σελινούς utroque genere dictum 41.
Σίκηρος vitiosa forma pro *Σίκινος* 76.
 Sopater poeta vind. 8.
 Stephanus Byz. 33. 62. 133.
 Strabo 142.
 Syri a Syro Apollinis filio dicti 60 sq.
 Tarenti situs 22.
τίς qua lege ictu notetur 44.
 Themiscyra Amazonum propugnaculum 61.
Θεόπεμπτος et *Θεόπομπος* 98.
 Theopompus 21.
 Tibareni risus amantes 56.
τίς paulo insolentius postpositum 29.

Corrigenda.

P. 8, 46. *χάριν*, pro *χάριν* 43, 11. *Φιλία* pro *Φιλίας*
 47, 8. aestate pro aetate 127, 9 a fin. 887 pro 888
 129 penult. 54 pro 00 103, 7. *Ἀχελῶον* pro *Ἀχελῶων*
 131, 9. *ὑψηλόν* pro *ὑψιστόν* 134. penult. Schaeferus pro
 Schaeferum 140, 10. *Ἀχελῶον* pro *Ἀχελῶων* 144, 15.
Μαινομένον pro *Μαινώμενον*

TYPIS A. G. SCHADII.

